

انجيل لوقا

۱

۱ عاليجناب تئوفيلوس: جه اويا کي خيليان بنا به نيويشتن جرياناتي کي آمي ميان ايتفاق دکفته بکوده ئيد؛ ۲ هطوکی خادمان کلام و شاهداني کي جه آسر ا جريانات خوشان چومان مرا بيده بيد، آمره واسپارديد، ۳ منم کي همه چيان جه آسر حيساي و آرسی بکودم، خير آطو بيديم کي اوشان به قايد شيمه واسي، بينيويسم، ۴ تا جه راستي اونچي کي با مختيدي، حتم بدريد.

تعميد دئنده يحيای زا روج پيشگويي

۵ هيروديس زمات درون، کي يهوديه پادشا بو، زکريا نامي کي يهوديان معبد کاهن و جه آبيا دسته بو زيوستي. اون زنانه اليزابت نم جه هارون کاهن نسل بو. ۶ زکريا و اليزابت هر دو خدا نظر درون صالح بيد و خداوند تمان حکمان و قوانين بي هي کم و کاستي بجا آورديد. ۷ اما اوشان زا کي ناشتيد، چونکي اليزابت ره زاي نبوستي و هر دو پير بيد.

۸ ايوار کي زکريا دسته خيدمت واده بو، و اون خدا حضور درون در مقام کاهني خيدمت کودن دبو، ۹ بنابه کاهنان داب، خداوند معبد بدرون شتون و بخور سوجانن قرعه اون نام ره دکفت. ۱۰ بخور سوجانن زمات، معبد صارا ميان تمان خلق گرم دعا بيد ۱۱ کي ناخبر ايتا جه خداوند فيريشته ثان زکريا ره ظاهر بوست و آتشدان راست ور باسا. ۱۲ زکريا اون دن مرا، خيلي پريشان بوست و اون ديل زاله بترکست. ۱۳ اما فيريشته اون بگفت: «آي زکريا، هراس نوا دشتن! تي دعا قبيل ببوسته. تي زنانه اليزابت تره ايتا پسر زائه و تو وا اون نام يحيي بي. ۱۴ تو ذوق و شوق خوائ دشتن و خيلي گسانم جه اون زاستن شاد بيدی، ۱۵ چونکي خداوند نظر درون پيله خوائه بوستن. يحيي نبايسي هرگس شراو يا اجورچيان توک بزنه. اون حتی جه مار شکم، روح القدس جا پر خوائه

بوسستن، ^{۱۶} اون خیلی کسان، بنی اسرائیل جا اوشان خُداوند، خُدا سو خوائه واگردنن. ^{۱۷} اون ایلیا پیغمبرِ روح و قوّتِ درون، جُلوتر جه خُداوند خوائه شئون تا پئرانِ دیلَ زاکان سو واگردانه، و یاغیانَ باموجه کی خوشان پئران مانستن مردمی خُدا ترس بیبید و اَطو به کی مردومی آماده خُداوند ره مهیا بکونه.» ^{۱۸} زکریا فیریشته جا واورسه: «آنَ جه کویا وا بدانم؟ من ایتا پیر مرداکم و می زئانه ئم پیره.» ^{۱۹} فیریشته جواب بده: «من جبرائیلَم کی خُدا حضور درون ایسم. هَسا اوسه بُبوستم تا تی مرا گب بزئم و آخِبِ خَبَرِ تره فارسانم. ^{۲۰} بیدین آلان لال خوائی بوسستن و گب زئن نایِ نخوائی دشتن تا اُروج کی زای بزاسته به. چونکی می گبانَ کی خو وقتِ درون به انجام فارسه، واور نُکودی.»

^{۲۱} میان، خلق، زکریا رافا بید و آنه واسی کی اونِ ایسان معبد درون انقد به درازا فاکشه خیران بوسته بید. ^{۲۲} هَطو کی بیرون بامو، نتانستی مردوم امرا گب بزئه. پس بفهمستید ایتا رُویا معبد درون بیده، چونکی لال لالکی نشان دئی و گب زئن نایِ ناشتی. ^{۲۳} زکریا خو خیدمت زماَتِ تمان بو پسی، خو خانه وَر واگردست.

^{۲۴} چن وقت بازون، اون زئانه الیزابت شکم دار بُبوسته و پنج ما خوره خانه درون مردوم جا جیگا بده. ^{۲۵} الیزابت گفتی: «خُداوند می واسی اَطو بکوده. اون مره لوطف بکوده و اونچی کی مردوم میان مره ننگ بو، می جا اوساده.»

عیسی زا روج پیشگوی

^{۲۶} ششمین ما، الیزابت حاملگی میان، خُدا جبرائیلِ فیریشته یِ ایتا شار ناصره، کی جلیلِ ولایت درون بو اوسه کود، ^{۲۷} کی دختری باکره، مریم نامِ ورجا بشه. مریم ایتا مردایِ نامزد بو، یوسف نام، جه داوود نسل. ^{۲۸} فیریشته اونِ ورجا بُشو و بگفته: «سلام به تو آی کی لوطفِ جا قرار بیگفتی. خُداوند تی امرایه.» ^{۲۹} اما مریم اونِ گبانِ ایشتاوستن مرا خیلی پریشان بوست و خو مرا فیکر بکود کی آن چطو سلامی ایسه. ^{۳۰} فیریشته اون بگفت: «مریم، ترسن نوا! چونکی خُدا تره لوطف بکوده. ^{۳۱} هَسا شکم دار پی، ایتا پسر خوائی زاستن و اونِ نامِ عیسی نیئی. ^{۳۲} اون پیله خوائه بوسستن و خُدا ی متعالِ پسر دخواده به. خُداوند خُدا اونِ جدّ داوودِ پادشائی تخت، اونِ بخشه. ^{۳۳} اون تا به ابد مردوم اسرائیل نسلِ سر پادشائی خوائه کودن و اونِ پادشائی هرگس تمان نیبه.» ^{۳۴} مریم فیریشته جا واورسه: «آن چطو به، چونکی من هی مردی مرا نُبوم؟» ^{۳۵} فیریشته جواب بده:

«روح القدس تره خوائه آمون و خُداى متعال قوّت تی سر سایه خوائه تَوَدَن. جه آرو، اُزای، مُقدّس و خُدا پسر دخواده خوائه بوستن. ۳۶ هَسَا اِلِيزَابَتَم کی تی خویش و قوم، پیری سِنَد درون شکم دَرَه و پُسرِی راه درون دَرَه. الان، اونکی گیدی اون رِه زای نیبه، شیش مائه کی شکم دَرَه. ۳۷ چون هی کاری نیه کی خُدا نتانه بکونه!» ۳۸ مریم بگفت: «خُداوند کولفتم. اونچی کی می باره بگفتی، ببه.» هوموقع فیریشته جه اون ورجا بَشو.

مریم اِلِيزَابَتِ سر زنه

۳۹ اُ روجان درون، مریم ویرشت و تأدی مرا ایتا شار یهودیه کو کمر درون بَشو، ۴۰ و زکریا خانه، بدرون بامو و اِلِيزَابَتِ سلام بگفت. ۴۱ وقتی اِلِيزَابَتِ مریم سلام بیشتاوست، زای اون شکم درون تکان بخورد، و اِلِيزَابَتِ روح القدس جا پُر بوست و ۴۲ هَرا مرا بگفت: «تو زناکان میان موارکی، و اُ زاکِی تَم کی تی شکم درون دره موارکه! ۴۳ من کی بَبَم کی می خُداوندِ مار می ورجا بایه؟ ۴۴ هَطو کی تی سلام می گوشِ فارسه، زای جه ذوق می شکم درون تکان بَخورد. ۴۵ خوشا به حال اُ زنی کی واور بکود کی اونچی خُداوندِ جا اون بگفته بُوسته، به انجام فارسه.»

مریم خُداى ستایش کونه

۴۶ مریم بگفت:

«می جان، خُداوندِ ستایش کونه

۴۷ و می روح می نیجات دَنده خُدا درون، به ذوق آیه،

۴۸ چونکی خو کولفتم فقیری فندرست.

بازین، تمانِ نسلانِ مرا موارک خوائید خواندن،

۴۹ چون اونکی قدرت دَرَه، مره پیله کاران بکوده،

اون نام قدوسه.

۵۰ اون رَحمت، پوشت در پوشت،

تمانِ اوشانی ره ایسه کی اون جا ترس دَریدی.

۵۱ اون خو بازو مرا، قوّتِ امرا عمل بکوده

و اوشانی کی خوشان دیل درون مَم مَم امرا فیکر کودید، بیاشانه؛

۵۲ حاکمانِ جه تخت بجیر فاکشه

و فقیرانِ بَجور مرتبه بکوده؛

۵۳ ویشتایانَ خب چیان مرا سیرا کوده
 اما پولدارانَ دسخالی روانه بُکود.
 ۵۴ اون خو رَحْمَتَ به یاد باورده،
 و خو خیدمتکار اسرائیلِ یاری بده،
 ۵۵ هَطو کی آمی پئران، ابراهیم و اونِ نسل
 واده بده بو کی تا به اَبَد اَطو بُکونه.»
 ۵۶ مریم دورور سه ما الیزیتِ ورجا باسا و بازون بخانه واگردست.

یحیی زاروج

۵۷ اُز مات کی الیزیت زائان وقت فارسه، ایتا پسر بزاست. ۵۸ هَطو کی همسادان
 و خویش و قوم بیشتاوستید کی خُداوند خو پيله رحمتِ اون ره پیش کش
 بُکوده، اونِ ذوقِ درون شریک بُبوستید.
 ۵۹ هشتم روج، قنداقه زایِ ختنه واسی باموئید و خواستیدی اونِ پئر نام،
 زکریا یِ اونِ سر بنید. ۶۰ اما زایِ مار بگفت: «نه! اونِ نام وا یحیی ببه.»
 ۶۱ بگفتید: «جه تی خویش و قوم هیگس اَطو نامی ناشتی.» ۶۲ پس لال لالکی،
 زاکِ پئر جا واورسه ئید اُزاکِ نامِ چی خوائه بنه؟ ۶۳ زکریا ایتا تخته نیویشتن ره
 بخواست و بینویشتن: «اونِ نام یحیی ایسه!»، اوشان همتان ماتا بوستید.
 ۶۴ هو دَم، اونِ زوان وازا بوست و خُدایِ پرستش بُکود. ۶۵ تمان همسادانِ ترس
 اوساد و مردوم سراسر یهودیه کو کمر درون انِ واسی گب زئید. ۶۶ هرکی آ گبانَ
 ایشتاوستی، خو دیل درون فیکر کودی کی: «آزای چُطو کسی خوائه بوستن؟»
 چونکی خُداوندِ دَس اونِ مرا بو.

زکریا نبوت

۶۷ بازون اونِ پئر، زکریا، روح القدس جا پُر بوست و اَطو نبوتِ بُکود:
 « ۶۸ متوراک ببه اسرائیلِ خُداوندِ خُدا،
 چونکی خو مردومِ یاری ره بامو و اَشانَ آزاد کود.
 ۶۹ اونِ آمره ایتا پيله نیجات دئنده
 خو خادمِ نسلِ جا داوود اوسه کوده،
 ۷۰ هَطو کی جه قدیم
 خو مُقدَس پیغمبرانِ زوانِ جا واده بده بو کی
 ۷۱ آمره جه دُشمندانِ دَس

و ہمہ اوشانی کی جہ امان خفت دَریدی، نیجات بدہ،
 ۷۲ تا خو رحمتِ آمی پُئرانِ نیشان بدہ
 و خو مُقدّسِ عہدَ بہ یاد باورہ؛
 ۷۳ ہو قَسَمی کی
 آمی پُئراہریمِ واسی بُخورده آمرہ فدہ
 ۷۴ کی آمرہ جہ دُشمندِ دَس جیویزانہ
 و آمرہ یاری بدہ کی اون بی ہی ہراسی پرستش بُکونیم،
 ۷۵ و تمانِ آمی عمر اون محضر درون
 قدّوسیت و عیدالت مرا سر بُکونیم.
 ۷۶ و تو، می زای، خُدای متعالِ پیغمبرِ دخوادہ خوائی بوستن؛
 چونکی پیشتر جہ خُداوند خوائی شئون تا رائانِ اون رہ آباد کونی،
 ۷۷ و اونِ مردومِ آشناغِ قَدی
 کی اوشانِ گنّانِ بخشنِ مرا، اشانِ نیجاتِ دِئہ.
 ۷۸ چونکی آمی خُدا ایتا دیلِ ذرہ پُر جہ رحمت،
 جہ آرو، جہ بُجوری آسمان، آفتاؤ، آمرہ فتاؤہ.
 ۷۹ تا ہوشانی کی ظولمات و مرگِ سایہ درون ایسائید، روشنائیِ قَدہ،
 و آمی قدمانِ آشتی و سلامتی راہ درون رائنمائی بُکونہ.»
 ۸۰ و اما اُزای پیلہ بوستی و روح درون باقُوا، و تا اُروج کی اسرائیلِ مردوم رہ
 خیدمتِ بُکونہ، ویاوانِ درون سر کودی.

عیسیٰ مسیح زا روج

اُروجانِ درون، آگوستوس، امپراطورِ روم، ایتا حُکم اوسہ کودہ تا مردومی
 کی تحت سلطہ امپراطوری روم بیدِ سرشُماری بُکونید. ۲ آن اولین سرشُماری،
 زماتی انجام بوستی کی کورینیوس، سوریه فرماندار بو. ۳ پس، ہر کی خو شارِ وَر
 وگردست تا سرشُماری بہ. ۴ یوسقَم جہ ناصرہ شار کی جلیل ولایت درون بو،
 بیتِ لِحِمِ یہودیہ داوودِ زاگِ وَر روانہ بوست، چونکی جہ داوودِ نسل و نتاج بو.
 ۵ اون اویا بُشو تا خو نامزدِ مرا مریم کی اون وقت ما بو، نام نویسی بُکونید. ۶ اُ
 زمات کی اویا ایسابید، مریم زائانِ وقتِ فارسہ ۷ و خو اولین زاکا کی پسر بو بزا.
 اون ایتا قنذاقی میان بیچست و ایتا گاچہ درون بُخوسانہ، چونکی میمانسرا

درون جایی اوشان رہ نُبو.

چوپانان و فیریشته ثان

^۸ هو سامانسر، چوپانانی بید کی لات میان سر کودیدی و شبانه خوشان گله ی پاستید. ^۹ نا خبر خُداوند ایتا فیریشته اوشان ره ظاهیر بو، و خُداوند جلال نور اوشان دُور فتاوست. چوپانان خیلی بترسه ئید، ^{۱۰} اما فیریشته اوشان بگفت: «هراسان نیبید، چونکی ایتا خُب خبر شمرأ درم، ایتا خبر کی تمان مردوم شاد کونه: ^{۱۱} ایمروداود شار درون، نیجات دئنده ئی شیمه واسی بزا بُبوست. اون خُداوند مسیح موعوده. ^{۱۲} صفت نیشان شیمه واسی آنه کی ایتا قنداقه زای گاجه میان بُخوفته خوائید یافتن.» ^{۱۳} ناخبر ایتا پیله دسته جه آسمان فیریشته ثان ظاهیر بوستید کی اویتا فیریشته امرا باهم خُدا پرستش ره گفتید: ^{۱۴} «جلال بر خُدا بُجوری آسمانان درون،

و زمین سر صلح و سلامت مردومانی ره کی خُدا اوشان جا راضیه.» ^{۱۵} هطو کی فیریشته ثان جه اشان ورجا به آسمان بُشوئید، چوپانان همدیگر بگفتید: «بائید به بیت لحم بشیم و اون چئی کی پیش بامو و خُداوند امره اون جا واخُب بُکوده، بیدینیم.» ^{۱۶} پس تُندی مرا بُشوئید و مریم و یوسف و بُخوفته زاگ گاجه درون بیافتید. ^{۱۷} وقتی کی چوپانان اون بیدئید، گبی کی ازاگ جا اشان بگفته بُبوسته بو، همه جا بگفتید. ^{۱۸} و هرکی ایشتاوستی، چوپانان گب جا حیران بوستی. ^{۱۹} اما مریم، اشان همه ی خو دیل درون دشتی و اوشان باره فیکر کودی. ^{۲۰} چوپانان اونچی واسی کی بیده و بیشتاوسته بید، هطو کی اشان بگفته بُبوسته بو، خُدا ی ستایش کونان واگردستید. ^{۲۱} هشتمی روج درون، هطو کی زاگ ختنه زما ت فارسه، اون نام عیسی بنئید. آن هونامی بو کی ا فیریشته، پیش جه اونکی مریم شکم دار به، اون سر بنه بو.

عیسی تقدیم کودن رسم، یهود معبد درون

^{۲۲} وقتی کی اوشان طهارت زما ت عین موسی شریعت به آخر فارسه، عیسی به اورشلیم باوردید تا اون خُداوند ره تقدیم بُکونید، ^{۲۳} عین خُداوند شریعت حکم کی گه: «هر زایدان درون اولتا بزاسته کی تر ببه، بایسی خُداوند ره وقف ببه.» ^{۲۴} و قربانی هم پیشکش بُکونید، عین اونچی کی خُداوند شریعت درون بامو، یعنی «ایتا جفت قُمری یا دوتا کوتر زای».

^{۲۵} ا زما ت درون، ایتا صالح و خُدا ترس مرداک، شمعون نام، اورشلیم درون

زیوستی کی مسیح موعود رافا ایسابو و روح القدس اون رو قرار دشتی. ^{۲۶} روح القدس اون ره واشکافانه بو کی تا خُداوندِ مسیحِ موعودَ نیدینه، خو چوم دُنیا جا دَنوَدِه. ^{۲۷} پس شمعون روح القدسِ رائنماییِ مرا معبدِ صحنِ درونِ بُو شو و هَطو کی عیسی پتر و مار زاک باوردید تا شریعتِ رسمِ اون و اسی بجا باورید، ^{۲۸} شمعون اون کُشه گیفت و خُداي ستایش کونان بگفت:

«^{۲۹} ای خُداوند، هسا بنا به تی واده،

تی خیدمتکار آرامشِ مرا سَرادتن.

^{۳۰} چونکی می چومان تی نیجات بیده،

^{۳۱} نیجاتی کی تمان مردومانِ چومانِ جُلو مهیا بکوده ئی،

^{۳۲} نوری کی حقیقتِ دیگر مردومانِ ره آشکار کونه و تی قوم اسرائیلِ ره،

جلال.»

^{۳۳} عیسی پتر و مار جه گبانی کی اونِ جا بگفته بُو ست، ماتا بوستید.

^{۳۴} شمعون، اشان برکت بده و اونِ مار، مریم بگفت: «بیدین، قسمته کی آزای

بانی کفتن و ویرستن خیلان جه اسرائیل مردوم ببه، و نیشانی ببه کی اونِ جُلو

خوائید ایسان، ^{۳۵} جه آرو خیلانِ دیلِ فیکر آشکار خوائه بوستن. ایتا شمشیرم

تی قلبِ ایشکافه.

^{۳۶} اویا ایتا پیرزناي زیوستی، حنا نام، فنوئیل گر جه آشیر قبیلہ کی خُدا جا

نبوت کودی. حنا اُزمات کی باکره بو مردا بوسته و هفت سال مردا بوپسی، ^{۳۷} تا

هشتاد و چهار سالگی ویوه بمانست. اون هی زما، معبد جا سیوا بُوستی،

بلکی شبند روج، دُعا و روزه مرا پرستش کودی. ^{۳۸} حنا ئم هو موقعِ جُلو بامو و

خُداي شکر بکود و تمان کسانیِ مرا کی چوم به رای اورشیم آزادی بید، عیسی

باره گب بزه.

^{۳۹} هَطو کی یوسف و مریم خُداوند شریعتِ رسمِ همه ذره بجا باوردید، به

جلیل و خوشانِ شار ناصره واگردستید. ^{۴۰} و اُزای پیله بوستی و قوتِ گیفتی.

اون پُر بو جه حکمت و خُدا فیضِ اونِ سر ننه بو.

عیسی نوجوان معبدِ درون

^{۴۱} عیسی پتر و مار هر ساله پسخ عید ره اورشیم بُشوئید. ^{۴۲} هَطو کی عیسی

دوازده ساله بُبوست، عید رسمِ ره اورشیم بُشوئید. ^{۴۳} عید رسمِ تمان بو پسی،

هَطو کی اون پتر مار واگردستن دیبید، عیسی نوجوان اورشیمِ درون باسا. اون

پٹر و مار آ جریانِ جا واخب نیبید و^{۴۴} چون خیال کودید کاروان درون ایسا،
 تمان روج سفر بُکودید۔ آخر پسی بنا به عیسی و اموجستن خوشان خویش و
 قوم و رفیقانِ میان بُکودید۔^{۴۵} چون اون نیافتید، اون و اموجستن رِه اورشلیم
 واگردستید۔^{۴۶} سه روج بازین، آخر پسی عیسیٰ معبد درون بیافتید۔ اون
 آموجگارانِ میان نیشته بو و آشان گبانِ گوش دئی و اوشان جا سُوال واورسه ئی۔
^{۴۷} هرکی اون گبانِ ایشتاوستی، جه اون فهم و جوابانی کی دئی ماما بوستی۔
^{۴۸} هَطو کی اون پٹر مار اون اويا بیده ئید، غاغا بوستید۔ اون مار بگفت: «زای،
 چره امی امرا اَطو بُکودی؟ من و تی پٹر پریشانی مرا خیلی تی دُمال بگردستیم.»
^{۴۹} اما عیسی اوشان بگفت: «چره مره و امجستن دیبید؟ مگه ناستید کی من
 بایسی می پٹر خانه میان بئسم؟»^{۵۰} اما اوشان آ گب، کی آشان بگفته
 نفهمستید۔^{۵۱} عیسی آشان مرا را دکفت و ناصره بُشو و خو پٹر و مار فرمانبر بو۔
 اون مار آشان همه یی خو دیلِ درون دَستی۔
^{۵۲} و عیسی قامت و حکمت درون پیله بوستی و خُدا و مردوم ورجا، عزیز بو
 و ترقی کودی۔

۳

یحیی، رایی آباد کونه

۱ پانزدهمین سالِ حکومت تیبریوس امپراطورِ روم، اُزمات کی پُنتیوس پیلاؤس
 یهودیه فرماندار بو، هیرودیس جلیلِ حاکم، و اون برار فیلیپس ایتوریه و
 تراخونیتیس حاکم، لیسانیوس آبیلینی حاکم،^۲ و حَتّا و قیافا یهود پیلہ کاهنان
 بید، خُدا کلام ویاوان درون یحیی، زکریا پسر رِه بامو۔^۳ پس یحیی تمان اُ
 سامانسر کی اُردنِ روخان کنار نَته بو شوئی و موعظه کودی کی مردوم خوشان
 گنّان آمرزش رِه توبه بُکونید و غُسل تعمید بیگیرید۔^۴ عین اونچی کی اِشعیای
 پیغمبر گبان، کتاب درون بینویشته بُبوسته کی:

«اُ مردای اوخان کی ویاوان درون هَرا کونه،

”خُداوندِ رایی آباد کونید!

اون مسیرانِ هموار کونید!

° تمان دره ئان پُر و تمان کوئان و پوشته ئان پست خوائید بوستن؛

کج رائن، راست و پستِ بُلنده رائن، تخت خوائید بوستن۔

۱ هُو موقع تمان آدمان، خُدا نیجات دینیدی۔“

۷جہ آ رو یحییٰ رو بہ مردومی کی غسل تعمید گیفتن رہ اون ورجا آموئید، گفتی: «آی افعی بزاسته ئان، کی شمراً واخُب بُکودہ تا جہ غضبی کی در پیش درید جیویزید؟»^۸ پس شیمہ کاران مرا نیشان بدید کی راست راستی توبہ بُکودید و شیمہ مرا نیگید کی: «آمی جدّ ابراهیمہ.» چونکی شمراً گم خُدا تانہ آ سنگان جا ابراهیم رہ زاکان بوجود باورہ.^۹ حتّی الانم تُور، دہ داران بیخ سر نئہ. هنِ واسی ہر داری کی خب بارِ فاندہ، واوہ و آتش درون اگادہ بہ.»

۱۰خلق اون جا واورسہ ئید: «پس چی بُکونیم؟»^{۱۱} یحییٰ جواب بدہ: «اون کی دونہ رخت درہ، ایتا اونی کی نارہ ئی فدہ، و ہر کیم ہرچی خوردنی درہ آطو بُکونہ.»^{۱۲} خراجگیرانم باموئید تا تعمید بیگیرید. اوشان اون جا واورسہ ئید: «اوستاد، آمان چی بُکونیم؟»^{۱۳} یحییٰ آشان بگفت: «ویشتر جہ اونچی کی تعیین بُبوستہ فَنگیرید.»^{۱۴} سریازانم اون جا واورسہ ئید: «آمان چی بُکونیم؟» یحییٰ بگفتہ: «زور و بُہتان مرا کسی جا پول فَنگیرید و شیمہ مُرد مرا قاینا بیبید.»

۱۵مردوم شوق و ذوق مرا چوم برا بید و خوشان دیل مرا فیکر کودید کی بہ یحییٰ ہو مسیح موعود بہہ؟^{۱۶} یحییٰ جواب، اوشان رہ آن بو: «من شمراً آب مرا تعمید دئم، اما ایکس آیہ می جا قوی تر کی من حتی قابیل نیئم اون چاروغ بَنَد وازا کونم. اون شمراً روح القدس و آتش مرا تعمید دئہ.^{۱۷} اون سہ چَنگہ ئی خو دَس درون درہ تا خُو خرمن دوجینہ و گندم خو تیلامبار میان ذغیرہ بُکونہ، اماکولوش آتش درون کی ہرگس دُکشانہ نیبہ سوجانہ.»

۱۸پس جہ آ رو یحییٰ آ خب خبَر مردوم فارسانہ ئی.^{۱۹} اما چونکی ہیروڈیس حاکم، خو برار زن بارہ ہیروڈیا و شُرورکارانیم کی بُکودہ بو و یحییٰ اونہ تشر بزہ،^{۲۰} اون خولتانک درون تودہ و آطو بُبوستہ کی ایتا گنا خو گناٹان سر بنہ.^{۲۱} اُزماقی کی مردوم ہمہ تا تعمید گیفتن دیبید و عیسی ئم تعمید بگیفته بو و دُعا کودی، آسمانان وازا بوست^{۲۲} و روح القدس جسم درون، کوتری مانستن اون سر بجیر بامو؛ و اوخانی آسمان درون بیچست کی: «تومی عزیز پسری! تی جا راضی ئم!»

عیسی شجرہ نامہ

۲۳عیسیٰ خو خیدمت زماقی آسر بیگفت کی دورور سی سال دشتی. مردوم گمان بردید کی عیسیٰ یوسفِ پسر بو، و یوسفِ ہلی پسر،^{۲۴} ہلی متات پسر،

مَتَّاتِ لَآوِی پَسْر، لَآوِی مِلْکِی پَسْر، مِلْکِی یِتَّآ پَسْر، یِتَّآ یُوسْفِ پَسْر، ^{۲۵} یُوسْفِ مَتَّاتِیَا پَسْر، مَتَّاتِیَا عَامُوسِ پَسْر، عَامُوسِ نَاحُومِ پَسْر، نَاحُومِ حِسْلِی پَسْر، حِسْلِی نَجِّی پَسْر، ^{۲۶} نَجِّی مَعَتِ پَسْر، مَعَتِ مَتَّاتِیَا پَسْر، مَتَّاتِیَا سِمِعیِنِ پَسْر، سِمِعیِنِ یُسِکِ پَسْر، یُسِکِ یَهُودَا پَسْر، ^{۲۷} یَهُودَا یُوخَّانِ پَسْر، یُوخَّانِ رِیْسَا پَسْر، رِیْسَا زُروْبَابِیلِ پَسْر، زُروْبَابِیلِ شِئَلْتِیئِیلِ پَسْر، شِئَلْتِیئِیلِ نِیْرِی پَسْر، ^{۲۸} نِیْرِی مِلْکِی پَسْر، مِلْکِی آدِی پَسْر، آدِی قُوصَامِ پَسْر، قُوصَامِ اِلْمَادَامِ پَسْر، اِلْمَادَامِ عِیرِ پَسْر، ^{۲۹} عِیرِ یُوشَعِ پَسْر، یُوشَعِ اِلْعَازَارِ پَسْر، اِلْعَازَارِ یُورِیمِ پَسْر، یُورِیمِ مَتَّاتِ پَسْر، مَتَّاتِ لَآوِی پَسْر، ^{۳۰} لَآوِی شَمْعُونِ پَسْر، شَمْعُونِ یَهُودَا پَسْر، یَهُودَا یُوسْفِ پَسْر، یُوسْفِ یُونَامِ پَسْر، یُونَامِ اِلْیَاقِیمِ پَسْر، ^{۳۱} اِلْیَاقِیمِ مِلْیَا پَسْر، مِلْیَا مِئَا پَسْر، مِئَا مَتَّاتَا پَسْر، مَتَّاتَا نَاتَانَ پَسْر، نَاتَانَ دَاوُودِ پَسْر، ^{۳۲} دَاوُودِ یَسَا پَسْر، یَسَا عُوبِیدِ پَسْر، عُوبِیدِ بُوَعَزِ پَسْر، بُوَعَزِ سَلْمُونِ پَسْر، سَلْمُونِ نَحْشُونِ پَسْر، ^{۳۳} نَحْشُونِ عَمِّینَادَابِ پَسْر، عَمِّینَادَابِ رَامِ پَسْر، رَامِ حِضْرُونِ پَسْر، حِضْرُونِ فِرِصِ پَسْر، فِرِصِ یَهُودَا پَسْر، ^{۳۴} یَهُودَا یَعْقُوبِ پَسْر، یَعْقُوبِ اِسْحَاقِ پَسْر، اِسْحَاقِ اِبْرَاهِیمِ پَسْر، اِبْرَاهِیمِ تَارِحِ پَسْر، تَارِحِ نَاحُورِ پَسْر، ^{۳۵} نَاحُورِ سِرُوجِ پَسْر، سِرُوجِ رَعُو پَسْر، رَعُو فِلیجِ پَسْر، فِلیجِ عِیرِ پَسْر، عِیرِ شَلْخِ پَسْر، ^{۳۶} شَلْخِ قِینَانَ پَسْر، قِینَانَ اَرْفَکْشَادِ پَسْر، اَرْفَکْشَادِ سَامِ پَسْر، سَامِ نُوْحِ پَسْر، نُوْحِ لَمِکِ پَسْر، ^{۳۷} لَمِکِ مَتُوشَالِحِ پَسْر، مَتُوشَالِحِ خَنُوخِ پَسْر، خَنُوخِ یَارِدِ پَسْر، یَارِدِ مَهَلْئِیلِ پَسْر، مَهَلْئِیلِ قِینَانَ پَسْر، ^{۳۸} قِینَانَ اَنُوشِ پَسْر، اَنُوشِ شِیثِ پَسْر، شِیثِ آدَمِ پَسْر، آدَمِ خُدا پَسْر.

۴

عیسی امتحان به

۱ عیسی پُر جِه رُوحِ الْقُدُسِ، اُردنِ رُوخَانِ جَا وَاگَرْدَسْتِ وِ رُوحِ، وِیَاوَانِ دَرُونِ اَوْنِ رَائِنَمَیِ کُودِی. ^۲ چَلِ رُوجِ اَبْلِیسِ اَوْنِ اَوِیَا اِمْتِحَانِ بُکُودِ. عِیْسِی اُ رُوجَانِ دَرُونِ هِیجِی نُخُورِدِ، وَقْتِ اُزْمَاتِی کِی رُوزِه دَشْتِی تَمَانِ بُو، وِیَشْتَا بُو. ^۳ اَبْلِیسِ اَوْنِ بَگَفْت: «اَگِه خُدا پَسْرِی، اُ سَنَگِ بُگُو نَانَ بَه.» ^۴ عِیْسِی جَوَابِ بَدَه: «تُورَاتِ دَرُونِ بِنِیوِیَشْتِه بُبُوسْتِه کِی "آدَمِی خَالِی نَانَ مَرَا زَنْدِه نِیَه."»

۵ بَازُونِ اَبْلِیسِ اَوْنِ بَرْدِه اِیتَا بُجُورِ جِیگَا وِ هُو دَمِ تَمَانِ دُنْیَا مَمَالِکِ اَوْنِ نِیْشَانِ بَدَه ^۶ وِ بَگَفْت: «مَنْ تَمَانِ اَقْدَرْتِ وِ اِیخْتِیَارِ وِ اِوشَانِ جَاهِ وِ جَلَالِ تَرِه خَوَائِمِ قَدَن، چُونْکِی مَرِه وَاَسْپَارْدِه بُبُوسْتِه وِ تَانِمِ اَوْنِ هَرِکِی کِی بَخَوَائِمِ قَدَمِ. ^۷ پَسِ اَگِه مَرِه پَرَسْتَشِ بُکُونِی اَشَانِ هَمِه تِی شِینِ خَوَائِمِ بُوسْتِن.» ^۸ عِیْسِی جَوَابِ بَدَه:

«تورات درون بینویشته بُبوسته،
”تی خُداوند خُدایِ پیرست
و فقط اونَ عبادت بُکون.“

۹ ابلیس اونَ اورشلیم شار و معبد لچہ سر ببرد و بگفت: «اگر تو خُدا پسری،
ترہ جہ آیا تود بجیر. ۱۰ چونکی زبور درون بینویشته بُبوسته:
”تی واسی خو فیریشته نانَ دستور خوائہ دئن
تا ترہ پائید.

۱۱ و اوشان ترہ خوشان دسان سر دَریدی
نبہ کی تی لنگَ سنگی بزنی.“

۱۲ عیسی اونَ جواب بدہ: «تورات درون بگفته بُبوسته ” تی خُداوند خُدایِ
امتحان نوا کودن.“ ۱۳ ابلیس، امتحانانَ تمان بو پسی، اونَ تا ایتا دیگر فرصت
ترکا کود.

آغاز عیسی خیدمت جلیل درون

۱۴ عیسی روح القدس قوت درون جلیل ولایت واگردست و اونَ خبر سراسر اُ
سامان بپیچست. ۱۵ عیسی یہودیان عبادتگائان درون اوشانَ آموختی، و ہمہ
اونَ تعریف کودید.

عیسی ناصرہ درون قبیل نُکونید

۱۶ پس عیسی ناصرہ شار کی اون درون پیلہ بوستہ بو بامو و یہودیان مُقدّس
شنبہ روح، بنا بہ خو عادت یہود عبادتگا درون بُشو. و سرپا باسا تا خُدا کلام
بخوانہ. ۱۷ اِسعیای پیغمبر طومارَ اونَ فدئید. هَطو کی اونَ وازا کود، اُ قسمت
بیافت کی فرمایہ:

« ۱۸ خُداوند روح می سر نئہ،

چونکی مرا مسح بُکود تا حُب خبر نادارانَ فارسانم.

اون مرہ اوسہ کودہ تا اسیرانَ آزادئ اعلام بُکونم،

کور چومانِ وینائی جار بزئم

و ستم بکشہ نانَ آزادَ کونم،

۱۹ و اعلام بُکونم کی اُ سال فارسہ کی خُداوند مردومَ لوظف بُکونہ.»

۲۰ بازون عیسی طومارَ فیویچانہ و عبادتگا خیدمتکارَ واسپارد و بینیشت.
ہمتان عبادتگا درون اونَ چوم بُدوختہ بید. ۲۱ هو موقع آطو بنا بہ گب زئن

بُکود: «ایمرواً کلامِ بینویشتہ، وقتی کی اونَ گوش کودن دیبید عملی بُبوست.»
 ۲۲ ہمہ عیسیٰ تعریفِ کودید و جہ فیضی کی اون کلامِ میان بو حیرانِ بوستید و
 گفتید: «مگہ آری یوسف پسر نیہ؟» ۲۳ عیسیٰ اشان بگفت: «حتمِ درمِ آنقل
 مرہ خوائید آوردن کی ”آی طبیبِ خودتِ شفا بدن! اون چچی کی گفَرناحومِ شار
 درونِ بُکودی و آمانِ بیشتاوستیم، آیا تی شارِ درونمِ انجامِ بدن.“» ۲۴ بازون
 دُمبالہ بدہ: «حقیقتنِ شمرأ گم کی ہی پیغمبریِ خوشارِ درونِ قبیلِ نیبہ. ۲۵ حتم
 بدانید کی ایلیا زماتِ درون، وقتی کی آسمانِ سہ سال و نیمِ دَوستہ بُبوست و
 سراسرُ ولایتِ پیلہ قحطیِ بامو، خیلی و یوہ زناکانِ اسرائیلِ درونِ ایسا بید. ۲۶ اما
 ایلیا ہیگس ورجا اوسہ بُبوستِ جغیرز ایتا و یوہ زنائی، صَرفہ شار کی صیدون
 ولایتِ درون بو. ۲۷ اِلِیْشَع پیغمبرِ زمات، اسرائیلِ درونمِ خیلانِ خورہ دشتید،
 ولی ہیگس خورہ جا پاکِ بُبوستِ جغیرز نَعْمَانِ سُرِیانی.» ۲۸ بازون ہمہ اوشانی
 کی عبادتگا درون ایسا بید، آ گبان ایشتاوستن جا اوشان غیظِ گیفته ۲۹ و
 ویریشتید، اونَ شار جا بیرونِ فاکشہ ئید و کو لچہ سر کی شارِ اونِ رو بنا
 بُبوستہ بو ببردید تا جہ او یا اونَ بجیر تَودید. ۳۰ اما عیسیٰ اوشانِ میانِ ردّا
 بوست و بُشو.

دیو بزہ مرداکِ شفا

۳۱ بازون عیسیٰ گفَرناحوم کی ایتا شار جہ جلیلِ میان بو، بُشو و شنبہ روج
 درونِ مردومِ آموختنِ رہِ دَس بکارِ بوست. ۳۲ اوشانِ اونِ آموختنِ جا ماتا
 بوستید، چونکی اون گبانِ درونِ قدرتِ نئہ بو. ۳۳ عبادتگا درون، ایتا دیو بزہ
 مرداکِ ایسابو کی پلیدِ روحِ دشتی. اُ مردایِ پیلہ اوخانِ مرا داد بزہ: ۳۴ «آی
 عیسیٰ ناصری، تو امیِ امرا چی کارِ دری؟ باموئیِ آمرہ سر بہ نیستِ کونی؟ دانم
 کیسی؛ تو ہو قدوسِ خُدائی!» ۳۵ اما عیسیٰ پلیدِ روحِ تشر بزہ و بگفت: «تام
 بزَن و اُ مرداکِ جا بیرونِ بیا!» ہوموقعِ دیو اُ مرداکِ ہمہ کس چومانِ جُلُو بگ
 بزہ و بی اونکی ہی صدمہ ئی اون بزَنہ اونِ جا بیرونِ بامو. ۳۶ مردومِ ہمہ حیرانِ
 بوستید و گس بہ گس گفتید: «آن چوطو گفتراریہ؟ چونکی اون قدرتِ مرا پلیدِ
 ارواحِ دستورِ دئہ و اوشانِ بیرونِ آئیدی!» ۳۷ جہ آ رو اون کارانِ خبرِ سراسر، اُ
 سامانسرِ بیچست.

پطرس زَن مارِ شفا و خیلانِ دیگر

۳۸ عیسیٰ عبادتگایِ ترکا کود و شَعْمونِ خانہ بُشو. شَعْمونِ زَن مارِ خیلی تب

دَشتی و ناخوش بو. پس، عیسی جا بخواستید اون شفا بده. ^{۳۹} عیسی اون سر جور فچمسته و تَب تشر بزه، و اون تب قَطَا بوست. اون درجا ویرشت و اوشان جا پذیرائی بُکود.

^{۴۰} غروب دَم، مردوم تمان خوشان کسانی کی جورواجور ناخوشی دَشتید عیسی ورجا باوردید. عیسی ئم تمان اوشان سر دس بنه و همه تای شفا بده. ^{۴۱} دیوان ئم خیلان جا بیرون آموئید و داد زئید و گفتید: «تو خُدا پسری!» اما عیسی اوشان تشر زئی و وَناشتی گبی بزئید، چونکی دانستید کی مسیح موعوده.

عیسی پند دئن عبادتگا درون

^{۴۲} صوب دمان، عیسی ایتا دور دکفته جیگا بُشو. اما مردوم اون فامُجستید و چون اُ جایی کی ایسابو فارسه ئید، تَقلاً بُکودید وانا لید اوشان تَرَکا کونه. ^{۴۳} ولی عیسی اوشان بگفت: «مَن بایسی خُدا پادشائی، اُ حُب خَبَر دیگر شاران رِه ئم فارسانم، چره کی آن رِه اوسِه بُبوستم.» ^{۴۴} پس اون موعظه کودن یهودیه عبادتگائان درون دُمباله بده.

۵

عیسی اولین شاگردان

ایتا روج کی عیسی چنیسارت دریا وَر ایسابو و خلق جه هر طرف اون زور باوردید تا خُدا کلام بیشتاؤید، ^۲ دریا کنار دو تا لوتکا بیده کی صیّادان اوشان جا بیرون باموئید و خوشان ماشک شوسئن دیبید. ^۳ پس عیسی ایتا، لوتکا کی شَمعون شین بوی سواربوست و اون جا بخواست لوتکای ایپیچه دریا کنار جا دورا کونه. بازون خودش لوتکا سر بینشت و بنا به مردوم آموختن بُکود. ^۴ هَطو کی اون گبان به آخر فارسه، شَمعون بگفت: «لوتکای ایتا جُلَفِ جا بیر، و ماشک، صید واسی آبِ درون تَوَدید.» ^۵ شَمعون جواب بده: «اوستاد، تمان شب حیسانی زحمت بکشه ئیم و هیچی نیگفتیم، اما چون تو گی، ماشک آبِ درون خوائیم تَوَدَن.» ^۶ هَطو کی ماشک تَوَدَه ئید، اَنقده ماهی بیگفتید کی نزدیک بو اوشان ماشک پاره ببه! ^۷ جه آ رو، خوشان شریکان کی اویتا لوتکا درون ایسابید ایشاره مرا بخواستید کی اَشان فارسید. اوشان باموئید و هر دو لوتکای اَنقده ماهی جا پُر کودید کی نزدیک بو آبِ جیر بیشید. ^۸ اما شَمعون پَطرس، هَطو کی آ جریان بیده، عیسی لنگان جیر بگفت و بگفت: «آی خُداوند،

می جا دورا بو، چونکی گناکار مرداکم!»^۹ چرہ کی خودِش و اوشانی کی اون امرابید
 جہ اُ ایٹفاقی کی صیدِ موقع دکھتہ بو مات بوستہ بید۔^{۱۰} یعقوب و یوحنا و
 زیدی پسرانم، کی شعمون شریک بید، ہہ حال دشتید۔ عیسی شعمونِ بگفت:
 «ہراس ندر، بازین پس مردوم صید خوائی کودن.»^{۱۱} پس اوشان خوشان
 لوتکای دریا کنار باوردید و ہمہ چی، اویا واهشتید، اون دُمبالسر رادکفتید۔

عیسی ایٹا خورہ بیگیتہ ی شفا دتہ

^{۱۲} ایٹا روج دیگہ کی عیسی ایٹا دہ شاران درون ایسا بو، مرداکی بامو کی تمان
 اون سر و جان خورہ بیگیتہ بو، وقتی عیسی بیدہ، خودش خو دیم مرا زمین
 سر بگاد و منت کودی و گفٹی: «آی آقا، اگر بخوائی، تانی مرہ شفا بدی!»
^{۱۳} عیسی خو دس درازا کودہ و اون سر فاکشہ و بگفت: «خوائم؛ شفا بیگیر!»
 ہودم خورہ، مرداک جان جا بشو۔^{۱۴} بازون عیسی اون دستور بدہ ہیگس
 ہیچی نگہ، بعد بگفت: «بوشو و ترہ کاهن نیشان بدن و تی شفاگیتن رہ قربانی
 ئی کی موسی بگفتہ پیشکش بکون، تا اوشان رہ گوائی ببہ.»^{۱۵} با آن ہمہ،
 عیسی خب کاران ویشتر و ویشتر پخش بوسی اوطو کی خیلان اون دور جم
 بوستید تا اون گبان بپشتاوید و خوشان ناخوشی ئان جا شفا بیگیرید۔^{۱۶} اما
 عیسی خلوت جیگانان شوئی و دُعا کودی۔

ایفلیج مرداک شفا

^{۱۷} ایٹا جہ اُ روجان کی عیسی مردوم آموختن دبو، فریسی فرقه عالمان و دین
 عالمان کی جہ تمان شارانِ جلیل و یہودیہ و ئم اورشلیم جا باموئید اویا نیشته
 بید، و خداوند قوت ناخوشان شفا دتن رہ عیسی آما بو۔^{۱۸} اویا چن تا مرداک
 جہ راہ فارسائید کی ایٹا ایفلیج تخت سر بردید۔ آشان تقلاً کودید اون خانہ
 درون بپرید و عیسی جلو بنید۔^{۱۹} اما چونکی دشکاف نبو و اوشان رائی نیافتید،
 خانہ بام سر بشوئید و سفالان کنار کودید و ایفلیج تخت مرا بجیر اویسہ کودید
 و مردوم میان عیسی جلو، بنئید۔^{۲۰} وقتی کی عیسی آشان ایمان بیدہ، بگفت:
 «آی مرداک، تی گناٹان ببخشہ بپوست!»^{۲۱} اما توراتِ آموجگران و فریسیان
 خوشان مرا فیکر بکودید: «آن کیسہ کی گفر گہ؟ جز خدا کیہ کی بتانہ گناٹان
 ببخشہ؟»^{۲۲} عیسی بفہمست کی آشان فیکر درون چی درہ و واورسہ: «چرہ
 اُطو فیکر کونیدی؟»^{۲۳} کویتا گفتر سألہ: «تی گناٹان ببخشہ بپوست» یا آنکی
 «ویریز و راہ بوشو»؟^{۲۴} اما آن واسی کی بدانید انسان پسر، زمین سر اقدرت درہ

کی گناٹانَ بَبَخْشہ، ایفلج مرداک بگفت: «ترہ گم، ویریز، تی جیگی اوسان و بخانہ بوشو!»^{۲۵} ہو دم، اُ مرداک اُشان جُلو باسا و اونچَ کی اون سر خوفتہ بو اوساد و خُدايَ ستایش کونان بخانہ بُشو.^{۲۶} ہمہ جہ آ جریان ماتَ بوستید، خُدايَ ستایش بُکودید و ہو زماتی کی ترس اوشان اوسم عضایہ بیگیفتہ بو، گفتید: «ایمرو عجایب غرایب چیان بیدہ ئیم.»

دعوت لاوی جا

^{۲۷} بازون عیسی اُ خانہ جا بیرون بامو و خراجگیری بیدہ، لاوی نام، کی خوشان خراجگیر دگہ درون نیستہ بو. اون بگفت: «می دُمبال بیا.»^{۲۸} لاوی ویریشت، ہمہ چیان بنہ و عیسی دُمبال رادکفت.

^{۲۹} اون خو خانہ درون ایتا پیلہ میمانی عیسی خاطر ی بہ پا بُکود، و ایتا پیلہ دستہ جہ خراجگیران و یک سری دیگر، اوشانِ اَمرا سُفرہ سر پینیشتید.^{۳۰} اَمّا قَریسیان و تورات اَموجگاران کی اوشان دَستہ جا بید، غُرغُرکونان عیسی شاگردانَ گفتید: «چرہ خراجگیران و گناکاران مرا خوریدی و نوشیدی؟»^{۳۱} عیسی اوشان جواب بدہ: «ناخوشان ایسید کی محتاج طیبید، نہ جان ساقان.^{۳۲} من صالحان و اسی ناموم، بلکی باموم گناکاران توبہ کودن رہ، دعوت بُکونم.»

واورسین روزہ واسی

^{۳۳} اوشان عیسی بگفتید: «یحیی شاگردان ویشتر وقتان روزہ گیریدی و دُعا کونیدی قَریسیان شاگردانم هطوئید، اَمّا تی شاگردان خوریدی و نوشیدی.»^{۳۴} عیسی جواب بدہ: «تانیدی عروسی میمانان و ادَرید تا زماتی کی داماد اوشان اَمرایہ، روزہ بیگیرید؟^{۳۵} اَمّا زماتی خوائہ فارسن کی داماد اُشان جا فیگیفتہ بہ. اُ زَمات روزہ خوائد گیفتن.»^{۳۶} پس اَنقَلَ اُشان رہ باورد: «هیگس تیکہ ئی تازه رخت جا وانبینہ تا اون ژندرہ رخت مرا پینیک بزَنہ. چونکی آگہ اَطو بُکونہ، ہم تازه رخت پارہ کونہ و ہم تازه پارچہ ژندرہ رختِ سر پینیکی ایسہ ناجور.^{۳۷} ہیگسم تازه شرَاو گُهنہ خیکان درون دونکونہ. چونکی آگہ اَطو بُکونہ، تازه شرَاو خیکانَ واتلاخَنہ و شرَاو فیوہ و خیکانم لا بیدی.^{۳۸} تازه شرَاو وا تازه خیکان درون دوکودن.^{۳۹} و ہیگس گُهنہ شرَاو بُخورد بو پسی تازه شرَاو نخواستہ، چونکی گہ: ”گُهنہ شرَاو بخرہ.“»

عیسی مُقدّسِ شنبه صحاب

۱ ایتا مُقدّسِ شنبه روجان درون، عیسی گندم گلہ جا ردّا بوستن دوبو و اون شاگردان گندمِ غوشه ئان بچئید و خوشان دَس مرا سابستیدی و خوردیدی. ۲ اَمّا چَن تا فَریسی فرقه عالمان بگفتید: «چره کاری کونیدی کی مُقدّسِ شنبه درون نبایسی کودن؟» ۳ عیسی جواب بدّه: «مگه نخواندیدی کی داوود چی بُکوده بو، اُ زمات کی خودِش و اون یاران ویشتا بید؟ ۴ چُطو اون خُدا خانه بدرون بُشو و مُقدّسِ نانّ کی فقط کاهنان تانستید بُخورید، بُخورد و خو شاگردانم فدّه؟» ۵ و دُمال تر عیسی بگفت: «انسان پسر مُقدّسِ شنبه روج صحابه.»

شفای مرداکی کی آن دس لام بو

۱ ایتا ده مُقدّسِ شنبه، عیسی عبادتگا بدرون بامو و مردومّ آموختن دوبو. ایتا مرداک اويا ایسابو کی اون راست دس لام بوسته بو. ۷ تورات آموجگاران و فَریسی فرقه عالمان، عیسی پاستیدی تا بیدینید کی مُقدّسِ شنبه درون کسی شفا دئه یا نه؛ چونکی ایتا گَزک دُمال بید، تا اون بُهتان بزئید. ۸ اَمّا عیسی کی اوشان فیکران جا واحِب بو، اُ مردای کی اون دَس لام بوي بگفت: «ویریز و همتان جُلو بئس.» اونم ویرشت و اويا باسا. ۹ عیسی اوشان بگفت: «شیمه جا واورسم، کویتا کار مُقدّسِ شنبه درون، وا کودن: خُبی یا بدی، آدمی جانّ نیجات دئن یا اون سر به نیست کودن؟» ۱۰ پس عیسی اوشانی کی اون دُور ایسابید فندرسته و بازون اُ مرداک بگفت: «تی دَس درازا کون!» اُ مردای اَطو بُکود، و اون دَس حُب بوست. ۱۱ اَمّا اوشان خیلی بَررُخا بوستید و گس به گس گب زئن ره بینیشتید کی عیسی مرا چی بُکونید.

دوازده رسول سیوا کودن

۱۲ ایتا جه اُ روجان، عیسی دُعا واسی کوه سر بُشو و شبّ خُدا پرستش درون به صُب فارسانه. ۱۳ صوب دَمان خو شاگردان دوخواد، و اوشان میان دوازده کس سیوا بُکود و اَشان رسول بخواند: ۱۴ شَمعون کی اون پِطْرُس نام بته، آندریاس پِطْرُس برار، یعقوب و یوحنا، فیلیپُس، بَرْتولُما، ۱۵ مَتی، توما، یعقوب حلفای پسر، شَمعون نامدار به وطن پرست، ۱۶ یهودا یعقوب پسر، و یهودای

آسَخْرِیو طٰی كی اون خیانت بُكود۔

‘خوشا به شیمه حال’

۱۷ عیسیٰ آشان آمرا، كوه جا بجیر بامو و ایتا جا كی تخت بو باسا۔ خیلی جه اون شاگردان و تمان مردوم سراسر یہودیہ، اورشلمیم، و صور و صیدون دریا کناران جا، اویا ایسابید۔ ۱۸ اوشان بامو بید تا عیسیٰ گبانَ بیشتا وید و جه خوشان ناخوشی ٹان، شفا بیگیرید۔ وهوشانیم کی پلید ارواح دَشْتید، شفا گیفْتید۔ ۱۹ خلق همه تقلاً كودید تا خوشان دَس اَوَنَ فارسانید، چونکی ایتا نیرو اون جا بیرون آموئی کی همتانَ شفا دَئی۔

۲۰ بازون عیسیٰ خو شاگردان فندرست و بگفت:

«خوشا به شیمه حال کی نادارید،

چونکی خُدا پادشائی شیمه شینه۔

۲۱ خوشا به شیمه حال کی آلان ویشتائید،

چونکی سَر خوائید بوستن۔

خوشا به شیمه حال کی الان گریانید،

چونکی خنده خوائید كودن۔»

۲۲ «خوشا به شیمه حال بازون کی مردوم، انسانِ پسر واسی، شیمه جا خَفْت

بَدَرید و شمراً جه خوشان جَم بیرون تَوَدید و فاش بدید و اسم بندامی بزَئید۔

۲۳ اُ روج درون، ذوقِ مرا دس رَقص بُكونید، چونکی شیمه پاداش آسمان درون

پیلہ یہ۔ چره کی اوشان پُئران ٹم پیغمبران آمرا اَطو بُكودید۔»

۲۴ «اَما وای بر شُمان کی دارائید،

چونکی شیمه خوشیانَ بیافتیدی۔

۲۵ وای بر شُمان کی الان سَئید،

چونکی ویشتا خوائید بوستن۔

وای بر شُمان کی الان خنده خنده كونیدی،

چونکی عزا خوائید گیفْتن و گریه زاری خوائید كودن۔

۲۶ وای بر شُمان اُ زَمات کی همه شیمه جا تعریف بُكونید، چونکی اوشانِ پُئران

ٹم دوروغ پیغمبران آمرا اَطو بُكودید۔»

شیمه دُشمندانَ محبت بُكونید

۲۷ «اَما آی شُمان کی گوش كونیدی، شمراً گم، شیمه دُشمندانَ محبت

بُکونید و اوشانی کی شیمه جا اَشَانَ حَفَتَ گیره، حُبی بُکونید. ^{۲۸} هر گس کی شمراً لَعَن تَوْرَا کونه اون ره برکت بطلبید، و هر گس کی شمراً آزار دئه اون ره دُعای خیر بُکونید. ^{۲۹} آگه گسی تی دیم ایوَر کشیده بزه، اویتا وَرَم وائال بزنه. آگه گسی تی قبای تی جا فیگیره، تی پیرهتم اون جا مضاقا نُکون. ^{۳۰} محتاج اون چی کی خوائه اون قَدَن، و اگر ایکس تی مالَ بېرده، اون جا پس فانگیر. ^{۳۱} هو کردکارانی بُکونید کی خوائید مردوم شیمه امرا بُکونید.»

«^{۳۲} آگه فقط اوشانی محبت بُکونید کی شمراً محبت کونیدی، شمراً چی فایده دره؟ حتی گناکارانم خوشان دوستداران محبت کونیدی. ^{۳۳} و آگه فقط اوشانی حُبی بُکونید کی شمراً حُبی کونیدی، شمراً چی فایده دره؟ حتی گناکارانم اَطو کونیدی. ^{۳۴} و آگه فقط اوشانی دَس قرض فادید کی دَنیدی تاوان فادیده، شمراً چی سودی دره؟ گناکارانم گنا کاران دَس قرض فادیدی تا ایتا روج اَشان جا پس فاگیرید. ^{۳۵} اما شُمان، شیمه دُشمندان محبت بُکونید، حُبی بُکونید، و بی اونکی بدانید شمراً واگردانیدی، دَس قرض فادید، چونکی شیمه پاداش پیله یه و خُدای متعال زاکان خوائید بوستن، چونکی خُدا ناشکران و شرورانِ مرا مهربانه. ^{۳۶} رحیم بیبید، هَطو کی شیمه پُتر رحیمه.»

مردوم قضاوت کون

«^{۳۷} قضاوت نُکونید تا شمراً قضاوت نُکوند. محکوم نُکونید تا محکوم نیبید. گذشت بُکونید تا شمراً گذشت بُکوند. ^{۳۸} فادید تا شمراً فاده به. ایتا عیار لبالب، بتپسته، تکان بده، شیمه دامن پَره درون فیوه خوائه بوستن! چون هر عیاری مرا کی فادید هو عیار مرا شمراً فاده به.»

^{۳۹} و عیسی آ نَقْل ئم اوشان ره باورد: «مگه کوری تانه ایتا دیگر کورِ دَس بیگیره؟ مگه هر دوتا چا میان دَنکفیدی؟ ^{۴۰} شاگرد، جه خو اوستاد سرتَر نیه، اما هرکی حیسانی تعلیم بیگیره، خو اوستاد مانستن خوائه بوستن.»

«^{۴۱} چره اسپیل تی برار چوم درون دینی، اما جه گنده ئی کی تی چوم درون درِی واخُب نیی؟ ^{۴۲} چَطو تانی تی برار بیگی: ”برار، وائال اسپیل تی چوم جا بیرون باورم“، ولی گنده ئی تی چوم درون نیدینی؟ آی ریاکار، اول گنده ئی تی چوم جا بیرون باور، بازون بخرت تانی دِنن تا اسپیل تی برار چوم جا بیرون باوری.»

دار، و اون بار

«^{۴۳} ہی خب دار، بد بار ناوړه و هی بد دار، خب بار فاندہ. ^{۴۴} هر داری اون بار جا ایشناسیدی. نه توموش گومار جا تانی آنجیل چئن، و نه چه ولش گلہ، انگور! ^{۴۵} خرم آدم خو خب صوندوق دیل جا خرم چیان بار آورہ و بد آدم خو بد صوندوق دیل جا بد چیان بار آورہ. چونکی زوان اونچی کی دیل جه اون پُره گب زنہ.»

بلدمعمار و نادان معمار

«^{۴۶} چطو به کی مره "آقا، آقا" دوخوانید، اما اونچی کی گم انجام نیدید؟ ^{۴۷} اونکی می ورجا آیه و می گبان ایشتاوه و اون انجام دئه، شمرأ گم کی مانہ. ^{۴۸} اونیه مانہ کی خو خانہ چاکودن ره، زمین گود کونہ و خانہ پی سنگ سر نئه. وقتی سیل بامو و روت آب اُخانہ سر زور باورد، نتانستی اون تکان بدہ، چونکی قُرس بساختہ بُوستہ بو. ^{۴۹} اما اونکی می گبان ایشتاوه ولی اون انجام ندہ، اونیه مانہ کی ایتا خانہ بی پی، خاک سر بساخت. هطو کی روت آب اُخانہ سر زور باورد، هو دم فگوردست و پیلہ ویرانی بجا بنه.»

۷

عیسی ایتا افسر رومی غلام شفا دئه

ا هطو کی عیسی تمان خو گفتار مردوم ره به آخر فارسانه، گفرناحوم شار بُشو. ^۲ اويا ایتا رومی افسر ایسابو، غلامی دشتی کی اون ره خیلی عزیز بو. غلام ناخوش بو و مردن دبو. ^۳ ا افسر وقتی عیسی باره بیشتاوسته، چَندتا جه یهود ریش سیفیدان اوسه کود تا عیسی جا بخوائید بایه و اون غلام شفا بدہ. ^۴ اوشان عیسی ورجا باموئید و متت مرا بگفتید: «ا افسر قابیل کی آلوطف اون ره بکونی. ^۵ چونکی آمی مردوم خوش دره و عبادتگام آمره بساخته.» ^۶ پس عیسی اوشان امرا بُشو. هنو خانہ ی فأنرسه بید، کی ا افسر چند تا جه خو رفقان ا پیغام امرا عیسی ورجا روانه کود، کی: «ای آقا، تره زحمت نوادان، چونکی من قابیل نئم کی می خانہ بائی. ^۷ هن واسی، مره قابیل ندانستم کی تی ورجا بایم. فقط ایچی بگو کی می غلام شفا خوانه گیفتن. ^۸ چونکی من خودم ایتا فرمانبرم. سریازانیم درم کی می فرمانبرید. ایتای گم، "بوشو"، شه اویتای گم "بیا"، آیه. می غلام گم "ا کار بکون"، کونہ.» ^۹ عیسی هطو کی ا گبان بیشتاوست، اون جا ماتا بوست و مردومی کی اون دُمبالسر آموئید واگردست و

بگفت: «شمرأ گم، آجور ایمانی حتی اسرائیل درونم نیدم.»^{۱۰} وقتی اوشانی کی پیغام باورده بید بخانه واگردستید، غلام شفا بیگفته بیده ئید.

ویوه زناک پسر زنده کودن

^{۱۱} چن وقت بازون، عیسی ایتا شار نائین نام بُشو. شاگردان و پیلہ جماعتم اون همراً شوئید. ^{۱۲} هطو کی شار دروازه یِ فارسه، بیده ایتا مُرده یِ بریدی کی ویوه زناکی ایتادانه پسر بو. خیلان جه شار مردومان نم اُ زناک همرائی کودید. ^{۱۳} وقتی خُداوند ویوه زناک بیده، اون واسی آن دیل بُسوخت و بگفت: «گریه نوا کودن.» ^{۱۴} بازون پیش بُشو و تابوت رو دس فاکشه. اوشانی کی اون بُردن دیبید، باسائید. عیسی بگفت: «آی جوان، تره گم، ویریز!» ^{۱۵} مُرده ویریشٹ و بینیشٹ و بنا به گب زنن بُکود! عیسی اُ رِک، اون مارِ دس واسپارد. ^{۱۶} ترس تمان اوشانی کی اويا ایسابید اوساد و هوطو کی خُدا ی ستایش کودن دیبید گفتیدی: «ایتا پیلہ پیغمبر آمی میان ظهور بُکوده! و خُدا خو مردوم یاری ره بامو.» ^{۱۷} عیسی آکارِ خبر، سراسر یهودیه و هو سامانسر پخش بو.

عیسی پیغام یحیی ره

^{۱۸} یحیی شاگردان اونَ جه همه آ ایتفاقات واخُب بُکودید. پس اون دوتا جه اوشانَ دوخواد ^{۱۹} و ا پیغام مرا عیسی وَر اوسه کود: «تو هونی ایسی کی بایسی بایه، یا وا اینفر دیگرِ رافا بئسم؟» ^{۲۰} ا دو تا شاگرد عیسی ورجا باموئید و بگفتید: «تعمید دئنده یحیی امره اوسه کوده تا تی جا واورسیم تو هونی ایسی کی بایسی بایه، یا وا اینفر دیگرِ رافا بئسیم؟» ^{۲۱} هو وقت درون، عیسی خیلی جه ناخوشی ئان و دردان و اوشانی کی پلید ارواح دشتید شفا بدہ و کورچومان وینایِ ببخشه. ^{۲۲} پس عیسی، یحیی دوتا شاگرد بگفت: «بیشید و اونچی کی بیده و بیشتاوستید یحیی ره واگویا بُکونید، کی کوران دینیدی، شلان را شیدی، خوره بیگفته ئان پاک بیدی، کران ایشتاویدی. مُردئان زنده بیدی و ناداران خُب خبر فدہ به. ^{۲۳} خوشا به حال هوکسی کی مره شک نُکونه.»

^{۲۴} هطو کی یحیی دوتا شاگردان بُشوئید، عیسی اون باره گب زنن بنا بُکود و مردوم بگفت: «چیہ دئن ره، ویاوان درون بُشوبید؟ ایتا لوله دئن ره کی باد جا تکان خوره؟ ^{۲۵} چیہ دئن ره بُشوبید؟ مرداکی کی ایتا نرم قبا دُکوده دره؟ اوشانی کی زر زری قبا دُکونید و پُر زرق و برقی زندگی دَرید، پادشائانِ قصران درونید. ^{۲۶} پس چی دئن واسی بُشوبید؟ ایتا پیغمبر؟ بله، شمرأ گم، ویشتر جه ایتا

پیغمبر. ^{۲۷} اُن ہونہ کی اون بارہ مُقدّس بینیویشتہ ئان میان بامو:
”من می پیغام آورِ پیشتر جہ تو اوسہ کونم

کی تی رائی جُلوتر آباد کونہ.“

^{۲۸} شمرا گم کی ہیگس پیلہ تر جہ یحیی مار جا بزا نُبوستہ اما خُدا پادشائی
درون، کوچی ترین اون جا پیلہ ترہ.“

^{۲۹} تمان خلق کی آ گبانِ بیشتاوستید، حتی خراجگیران، بگفتید کی خُدا عادل،
چونکی یحیی دَس جا تعمید بیگیفته بید. ^{۳۰} اما فَریسی فرقہ عالمان و قاضیئان
خوشان تعمید نیگیفتن امرا یحیی دَس جا ہدفی کی خُدا اوشان رہ دَستی ردّا
کودید.

^{۳۱} عیسی دُمبالہ بدہ: «پس آنسل مردوم چّے مانیدی؟ اوشان چی مانستنید؟
^{۳۲} کوچ زاکانی مانیدی کی بازار درون نیشینیدی و گس گس رہ خوانیدی:

”شمرا لکہ بزہ ئیم، رقص نُکودید؛

رُوضہ بخواندیم، گریہ نُکودید.“

^{۳۳} چونکی تعمید دئندہ یحیی بامو کی نہ نان خوردی و نہ شراو؛ بگفتید، ”دیو
دَرہ.“ ^{۳۴} انسان پسر بامو کی ہم نان خورہ و ہم شراو؛ گیدی، ”شکم پیس و
عرق خورہ، خراجگیران و گُنا کاران رفیق.“ ^{۳۵} اما اونچی کی عقل و حکمت جا بہ
بار آہ نیشان دئہ کی اُ عقل و حکمت درست یا نہ.“

گُناکار زناى بَبخِشہ بُبوست

^{۳۶} روجی ایتا جہ فَریسیان عیسیٰ غذا خوردن رہ مِیمان بُکود. پس اُ فَریسی
خانہ بُشو و اونِ سُفرہ سر بینیشت. ^{۳۷} اُ شار درون ایتا گُناکار زناى زیوستی،
هَطو کی بیشتاوست عیسی اُ فَریسی خانہ درون مِیمانہ، ایتا مرمری جا، پُر جہ
عطر، خو مرا باورد ^{۳۸} و گریہ کونان عیسی پوشت سر، اون لنگان کنار باسا. ہو
وقت خو آرسوئان مرا عیسی لنگان شوردن رہ دَس بکار بُبوست و خو مو مرا
اوشان خُشکا کود. اون لنگان ماچی بدہ و عطر واسہ. ^{۳۹} چون صابخانہ ہو
فَریسی، اُن بیدہ، خو مرا بگفت: «اگر اُ مردای حئیقتن پیغمبر بو، دانستی اُ
زناى کی اون دَس زنہ کیسہ و چَطوزنی ایسہ - دانستی کی گُناکارہ.» ^{۴۰} عیسی
اون بگفت: «اُی شَمعون، خوائم ایچی ترہ بگم.» بگفتہ: «بفرما، اوستاد!»
^{۴۱} عیسی بگفت: «ایتا آدم جہ دو گس طلب دَستی: اینفر جا پانصد روج
کارگری دستمزد، جہ اویتا پنجا روج. ^{۴۲} اما چون ہیچی ناشتید اون فَدید، هر

دوتان دَس قرضِ بَبخِشہ۔ حالا کویتا ویشتر اون دوست خوائہ دَشتن؟»
 ۴۳ شَمعون جوابِ بَدہ: «خیال کونم اونکی قرض ویشتری دَستی و بَبخِشہ
 بُبوست.» عیسیٰ بگفت: «دُرسٹ بگفتی.» ۴۴ بازون اُ زَنای نیشان بَدہ و
 شمعون بگفت: «اُ زَنایِ دینی؟ تی خانہ باموم، و تو می لنگان شوردن رِہ آب
 ناوردی، اما اُ زَنایِ خو آرسوئان مرا می لنگان بُشورد و خو مو مرا خُشکا کود!
 ۴۵ تو مرہ ماچی نده ئی، اما اُ زَنایِ جہ وقتی کی بدرون باموم، ای لحظہ جہ می
 لنگانِ ماچی دَنن، دَس اونساده۔ ۴۶ تو می سَر روغن نمالستی، اما اُ زَنایِ می لنگانِ
 روغن بمالست۔ ۴۷ پس ترہ گم، اُ زَناکِ گَنائان کی خیلی ئم زیادہ بَبخِشہ بُبوست
 چونکی ویشتر محبت بُکود۔ اما اونکی کمتر ببخشہ بہ، کمتر محبت کونہ۔»
 ۴۸ پس واگردست اُ زَناکِ بگفت: «تی گَنائان بَبخِشہ بُبوست!» ۴۹ ہو موقع
 اوشانی کی سُفرہ سر نیشته بید کس بہ کس گفتید: «اُن کیسہ کی حَتّی گَنائانم
 بخشہ؟» ۵۰ عیسیٰ اُ زَناکِ بگفت: «تی ایمان ترہ نیجات بَدہ، بوشو بسلامت!»

۸

زَناکانی کی عیسیٰ جا پیروی کودید

۱ بازون، عیسیٰ شار بہ شار و دہات بہ دہات گردستی و خُدا پادشائی خُب
 خَبَر دئی۔ اُ دوازده شاگردئم اون مرا بید، ۲ و چن تا جہ زَناکانیئم کی پلید ارواح و
 ناخوشی جا شفا بیگیفتہ بید: مریم نامدار بہ مَجْدَلِیہ کی اون جا ہفتا دیو
 بیرون بوستہ بو، ۳ یوآنا خوزا زَنانہ، ہیرودیس مباحیر، سوسن و خیلی دہ زَناکان
 کی خوشان دارائی مرا عیسیٰ و اون شاگردانِ خیدمت کودید۔

کشاورز نَقْل

۴ وقتی کی مردوم جہ خیلی شاران عیسیٰ دِنن رِہ اموئید و خلقِ جَم بوستہ بو،
 عیسیٰ اَنقَل باورد: ۵ «روجی ایتا کشاورز خو دانہ فکونی رِہ بیرون بُشو۔ وقتی کی
 دانہ فکودن دبو، ایچہ راہ درون فووست و دَمَجَسْتہ بُبوست و آسمان پَرندہ
 ثان اوشان بُخوردید۔ ۶ ایچہ چُور زمین سر فووست، و ہَطو کی زَپہ بزہ، خُشک
 بوست، چونکی نَم ناشتی۔ ۷ ایچہ توموش گومار میان فووست و توموش، دانہ
 مرا سبزا بوست و، دانہ ئی خفہ کود۔ ۸ اما ایچہ جہ دانہ ئان خُب زمین سر
 فووست و سبزا بوست و صد چندان بار باورد.» وقتی کی عیسیٰ اَنقَل تَمَان
 کود، بلند صدا مرا بگفت: «ہر کی گوش دَرہ ایشتاوستن رِہ، بیشتاوہ!»

۹ اَوْنِ شَاغَرْدَانِ اَنْ نَقَلَ مَعْنٰى اَوْنِ جَا وَاوْرَسَهٗ نُبَيْدِ. ۱۰ عِيسٰى بَغَفَتْ: «خُدَا، پَادِشَاۓ رَا زَانِ فِهْمَسْتَنْ شَمْرَاۓ بَبَخْشَهٗ، اَمَّا دِيْغَرَانِ رِهٖ نَقَلَ مَانَسْتَنْ گَبْ زَنْمِ، تَا: «فَنْدَرِيْدِ، اَمَّا نِيْدِيْنِيْدِ؛
بِيْشْتَاوِيْدِ، اَمَّا نَفْهَمِيْدِ.»»

۱۱ «اَنْ نَقَلَ مَعْنٰى اَنَهٗ: دَانَهٗ، خُدَا كَلَامِ. ۱۲ دَانَهٗ ثَانِي كِي رَاهِ دَرُوْنِ فَيُوَهٗ، هُوْشَانِي اَيْسِيْدِ كِي كَلَامِ اَيْشْتَاوِيْدِ، اَمَّا اَبْلِيْسِ اَيَهٗ وَ اَوْشَانِ دِيْلِ جَا دُوْزَانَهٗ، تَا نَتَانِيْدِ اَيْمَانَ بَاوْرِيْدِ وَ نَجَاتِ بِيَابِيْدِ. ۱۳ دَانَهٗ ثَانِي كِي چُوْرُ زَمِيْنِ سِرِ فَيُوَهٗ هُوْشَانِي اَيْسِيْدِ كِي وَ قَتِي كَلَامِ اَيْشْتَاوِيْدِ، اَوْنِ ذُوْقِ مَرَا قُبِيْلِ كُوْنِيْدِ، اَمَّا بَنَهٗ نُوْكُوْنِيْدِي. اَشَانِ اَيْبِيْجَهٗ زَمَاتِي اَيْمَانَ دَرِيْدِي، اَمَّا مَحَكِ زَيْنِ مَوْقِعِ، خُوْشَانِ اَيْمَانَ چَهٗ دَسِ دِيْنِيْدِي. ۱۴ دَانَهٗ ثَانِي كِي تُوْمُوْشِ گُوْمَارِ مِيَانَ فَيُوَهٗ، هُوْشَانِي اَيْسِيْدِ كِي اَيْشْتَاوِيْدِ، اَمَّا دُمْبَالْتَرِ دِيْلِ نَاغَرَانِيَانَ، مَالِ دُنْيَا وَ زَنْدَگِي كَيْفِ وَ حَالِ اَوْشَانَ خَفَهٗ كُوْنَهٗ وَ بَارِ نَاوَرَهٗ. ۱۵ اَمَّا دَانَهٗ ثَانِي كِي حُبِّ زَمِيْنِ سِرِ فَيُوَهٗ، اَوْشَانِي اَيْسِيْدِ كِي كَلَامِ اَيْشْتَاوِيْدِ وَ دِيْلِي پَاكِ وَ حُبِّ مَرَا اَوْنِ قَايِمِ دَرِيْدِ وَ صَبْرِ وَ تَحْمَلِ مَرَا بَارِ اَوْرَدِيْدِي.»

چراغ نقل

۱۶ «اَيْهِيْگَسِ اَيْتَا گَرَسُوْرُ وَ اَنْگِيْرَانَهٗ تَا اَوْنِ رُو نُوْحُوْنِ بَنَهٗ يَا اَوْنِ تَخْتِ جِيْرِ بَنَهٗ! بَلِكِي گَرَسُوْرُ چَرَاغْدَانَ سِرِ نِيْتِيْدِ تَا هَرَكِي بَدْرُوْنِ بَايَهٗ، اَوْنِ رُوْشَنَائِي بِيْدِيْنَهٗ. ۱۷ چُوْنِكِي هِيْچِي جِيْگَا بُوْخُوْرَدَهٗ نِيَهٗ كِي بَرُوْزِ بَدَهٗ نَبَهٗ وَ هِيْچِي قَايِمِ بُوْسْتَهٗ نِيَهٗ كِي بَرْمَلَا وَ اَشْكَارِ نَبَهٗ. ۱۸ پَسِ دِقَّتِ بُوْكُوْنِيْدِ كِي چُطُو اَيْشْتَاوِيْدِي، چُوْنِ اَوْنِكِي دَرَهٗ اَوْنَهٗ وِيْشْتَرِ فَدَهٗ بَهٗ وَ اَوْنِكِي نَارَهٗ، هُوْنِيْمِ كِي خِيَالَ كُوْنَهٗ دَرَهٗ، اَوْنِ جَا فِيْگِيْفْتَهٗ بَهٗ.»

عیسی مار و براران

۱۹ اَوْقَتِ دَرُوْنِ، عِيسٰى مَارِ وَ بَرَارَانَ بَامُوْتِيْدِ تَا اَوْنِ بِيْدِيْنِيْدِ، اَمَّا چُوْنِ دَشْكَافِ نُبُو نَتَانَسْتِيْدِ اَوْنَهٗ وَرْجَا بِيْشِيْدِ. ۲۰ پَسِ عِيسٰى رِهٖ خَبَرَ بَاوْرِيْدِ كِي: «تِي مَارِ وَ بَرَارَانَ بِيْرُوْنِ اَيْسَائِيْدِ وَ خَوَائِيْدِي تَرَهٗ بِيْدِيْنِيْدِ.» ۲۱ اَمَّا عِيسٰى دَرِ جَوَابِ بَغَفَتْ: «مِي مَارِ وَ بَرَارَانَ هُوْشَانِي اَيْسِيْدِ كِي خُدَا كَلَامِ اَيْشْتَاوِيْدِ وَ اَوْنِ اَنْجَامِ دَنِيْدِ.»

عیسی دریا کولاکِ خوسانه

۲۲ رُوْجِي عِيسٰى خُو شَاغَرْدَانَ مَرَا اَيْتَا لُوْتْكَا سُوَاْرَ بُوْسْتِ وَ اَوْشَانَ بَغَفَتْ: «اُ طَرَفِ دَرِيَا بِيْشِيْمِ.» پَسِ پِيْشِ بُوْشُوْتِيْدِ. ۲۳ وَ هَطُوْكِي دَرِيَا دَرُوْنِ شُوْنِ دِيْبِيْدِ، عِيسٰى خَوَابِ اَوْسَادِ. نَاخَبَرِ اَيْتَا كُوْلَاكِ بَامُو، اَوْجُوْرِ كِي لُوْتْكَا اَبِ جَا پُرِ بُوْسْتِ وَ

اوشانَ جان به خطر دکفت. ^{۲۴} شاگردان عیسی ورجا بُشوئید و اونَ ویریزانه ئید و بگفتید: «اوستاد، اوستاد، دَمردن دریم!» عیسی ویریشْت و باد و دریا گُولَ تشر بزه. کولاک بُخوفت و دریا آرام بیگفت. ^{۲۵} پس خو شاگردانِ بگفت: «شیمه ایمان چی بُبوسته؟» شاگردان هراسان، ماتا بوسته گس گس گفتید: «آن کیسه کی حتی باد و آبَ دستور دئه و اونِ جا فرمان برید.»

دیو بزه مرداک شفا

^{۲۶} پس اوشان لوتکا مرا، جِراسیان منطقه فارسه ئید کی اُ طرفِ دریا، جلیل ولایتِ روبرو بو. ^{۲۷} وقتی کی عیسی دریا کنار قدم بنه، ایتا دیو بزه مرداک جه اُ شار مردومان اونَ بیده. اون خیلی زمات بو کی رخت دُنکوده بو و هی خانه ئی ناشتی، بلکی قبران میان سر کودی. ^{۲۸} هَطو کی عیسی بیده، نعره بکشه و خو دیمَ مرا اون لنگ جیر بکفت و داد مرا بگفت: «آی عیسی، خُدای متعال پسر، می آما چی کار دَری؟، تره مَت کونم مره عذاب نَدی!» ^{۲۹} چونکی عیسی پلید روخ دستور بده بو کی اون جا بیرون بایه. اُ روح چن وار اونَ بیگفته بو و با اونکی اونَ دَس و لنگَ قُل و زنجیل مرا دَوستید و اونِ پاستیدی، زنجیل وُرسنه ئی و دیو اونَ ویاوان سو کشه ئی و بردی. ^{۳۰} عیسی اون جا واورسه: «تی نام چیه؟» جواب بده: «قشون» چونکی خیلی دیو اون درون بُشوید. ^{۳۱} اوشان مَت کونان عیسی جا بخواستید، دستور نده کی اشان، جهندَم چا درون بیسید.

^{۳۲} اُ طرفان، ایتا پیله گله خوک بید کی ایتا پوشته وَر غذا خوردن دبید. دیوان عیسی جا مَت بُکودید وائاله کی خوکانِ درون بیسید، و اونم وائشت. ^{۳۳} پس، دیوان جه اُ مرداک بیرون باموئید و خوکانِ درون بُشوئید، و خوکان جه پوشته سراجیری دریا وَر، رَم بُکودید و دَمردید.

^{۳۴} وقتی کی خوکبانان آن بیده ئید، پا به فرار بنه ئید و شار و دهات درون، اُ جریانَ واگویا بُکودید. ^{۳۵} هه موقع مردوم بیرون باموئید تا اونچی کی پیش باموبو بیدینید، و هَطو کی عیسی ورجا فارسه ئید و بیده ئید اُ مردای کی دیوان اون جا بیرون بامو بید، خو رخت دُکوده و عاقیلان مانستن عیسی لنگان ورجا نیشته، بترسه ئید. ^{۳۶} اوشانی کی اُ جریانَ خوشان چوم مرا بیده بید، اشان ره واگویا بُکودید کی دیو بزه مرداک چَطو شفا بیگفته بو. ^{۳۷} پس تمان جِراسیانِ دورورِ خلق عیسی جا بخواستید جه اوشانَ ورجا بشه، چونکی وحشتناک ترسی

اوشانِ درونِ بینیشته بو. عیسی ئم لوتکا بینیشته و واگردست. ^{۳۸} اُ مردای کی دیوان اون جا بیرون بامو بید، عیسی مَنّت بُکود وائاله اونِ همرا بشه، اما عیسی اونِ روانه کوده و بگفت: ^{۳۹} «واگرد به تی خانه و اونچی خُدا تی واسی بُکوده، واگویا بُکون» پس اُ مردای بُشو و تمانِ شار درون جار بزه کی عیسی اون ره چی بُکوده.

ناخوش زناک شفا دئن و یایروس گر زنده کوند

^{۴۰} هَطو کی عیسی واگردست، خلق گرمی مرا اونِ پیشواز بُشوئید، چونکی همه اون چوم براه بید. ^{۴۱} هَه میان، ایتا مرداک یایروس نام، کی عبادتگا رئیس بو، بامو و عیسی لنگ جیر بکفت و منت بُکود کی اونِ خانه بایه، ^{۴۲} چونکی اونِ ایتا دانه گری کی دوازده سال دورور دشتی، مردن دوبو.

وقتی کی عیسی راه میان بو، خلق خیلی اون سر زور آوردید. ^{۴۳} اُ خلق میان، ایتا زناک ایسابو کی دوازده سال خونشوی دشتی و با هَن کی تمان خو دارائی طبیبان ره خرج بُکوده بو، هیگس اونِ عیلاج، کوند نتانستی. ^{۴۴} اُ زناکی جه پوشت سر خوره عیسی فارسانه و اون قبا پَرِه ی دَس فاکشه. هو دَم اونِ خونشوی بَنَد بامو. ^{۴۵} عیسی واورسه: «کی مره دس بزه؟» وقتی همه حشا بُکودید، پَطْرُس بگفت: «اوستاد، مردوم جه هر طرف تره دُور کوده ئید و تره زور آوردن درید!» ^{۴۶} اما عیسی بگفت: «اینفر مره دَس بزه! چونکی بفهمستم ایتا نیرو می جا بیرون بامو!» ^{۴۷} اُ زناک چون بیده کی نتانه جیگا بُخوره، هطو کی هراسان بو و پرکستن دوبو پیش بامو و عیسی لنگ جیر بکفت و همتان جُلو بگفت کی چره اونِ دس بزه و چطو هو دَم شفا بیگیفته. ^{۴۸} عیسی اون بگفت: «گر جان، تی ایمان تره شفا بده. بوشو بسلامت.»

^{۴۹} عیسی هنو گب زئن دوبو کی اینفر جه یایروس خانه، کی عبادتگا رئیس بو، بامو و بگفت: «تی گر بمرد، ده اوستاد زحمت نوادن.» ^{۵۰} عیسی هَطو کی اَن بپشتاوست، یایروس بگفت: «ترسئن نوا! فقط ایمان بدر! و تی گر شفا خوائه گیفتن.» ^{۵۱} وقتی کی یایروس خانه فارسه، و نَشْتَه هیگس جُز پَطْرُس و یوحنا و یعقوب و اُ گر پئر و مار اونِ مرا خانه درون بیشید. ^{۵۲} همه مردوم اُ گر ره شیون و ناله کودید. عیسی بگفت: «گریه نُکونید، چونکی نمرده، بلکی خوفته.» ^{۵۳} اوشان عیسی رَحْشَن گیفتید، چون دانستید کی اُ گر بمرده. ^{۵۴} اما عیسی اُ گر دَسْت بیگیفته و بگفت: «آی گر، ویریز!» ^{۵۵} گر روح واگردست و هو دَم جه

خو جا ویرشت. عیسیٰ بگفت: «ایچی فدیو اون بُخوره.»^۶ اُ گر پتر ومار غاغا بوسته بید، اما عیسیٰ اوشان حُکم بُکود کی ایتفاق هیگس ره واگویا نُکونید.

۹

دوازده رسول مأموریت

۱ عیسیٰ ا دوازده رسولِ جَم کود و دوخواد و اوشانِ قدرت فدَه تا همه دیوان بیرون کونید و ناخوشی ئان شفا بیدید؛^۲ و اوشان اوسه کوده تا خُدا پادشائی موعظه بُکونید و ناخوشان شفا بیدید.^۳ اوشانِ بگفت: «هیچی سفر ره اونسانید، نه دَس چو، نه کوله بار، نه نان، نه پول. شیمه مرا دونه پیرهنم اونسانید.^۴ هر خانه ئی کی بدرون بُشوئید، تا زماتی کی ا محلّ ترکا نُکودید، ا خانه درون بُسید.^۵ اگر مردوم شمراً قُبیل نُکودید، اوشان شار ترکا کودن زمات، شیمه لنگان خاک بتکانید تا بدانید کی خُدا غضب اوشان سر خوائه آمون.»^۶ پس رسولان رادکفتید، دهات به دهات، شوئیدی و هر جا کی فارسه ئید، حُب خبر گفتید و ناخوشان شفا دئیدی.

۷ و اما تمان ا ایتفاقاتِ خبر، هیروودیس حاکم گوشِ فارسه. هیروودیس گیج و سرگردان بمانسته بو، چره کی بعضیان گفتید عیسیٰ هو تعمید دئنده یحییٰ یه کی مُرده ئان جا ویریشته.^۸ بعضیان ده گفتید ایلای پیغمبر ظهور بُکوده، و بعضیانم گفتید ایتا جه قدیم پیغمبران زنده بُوسته.^۹ اما هیروودیس بگفت: «یحییٰ سر اون تن جا سیوا بُکودم. پس آن کیه کی ا چیان اون باره ایشتاوم؟» اُن دُمال بو کی عیسیٰ بیدینه.

پنج هیزار نفر غذا دئن

۱۰ هَطو کی رسولان واگردستید، هر چی کی بُکوده بید عیسیٰ بگفتید. بازون عیسیٰ اوشان خو مرا ایتا شاری بیت صیدا نام ور برد.^{۱۱} وقتی کی خلق آن بفهمستید، عیسیٰ دُمالسر بُشوئید. عیسیٰ ئم اوشان به گرمی قُبیل بُکود و اوشان مرا خُدا پادشائی جا گب بزّه و ناخوشانی کی شفا خواستیدی، شفا بدّه.^{۱۲} حالا ده غروب بوستن دوبو، ا دوازه رسول عیسیٰ ورجا باموئید و بگفتید: «خلق سرا دئن تا ا دورور، دهاتان و باغ و بولاغان درون بیشید و غذا و سرپنا بیاوید، چره کی آیا ایتا دور دکفته جیگایه.»^{۱۳} عیسیٰ اوشان بگفت: «شُمان، خودتان اشان غذا فدیو.» بگفتیدی: «آمان جغیر پنج تا نان و دونه ماهی

هيڇي ناري، مگه ان کي بهيشيم و تمان آ مردوم ره غذا بهينيم.»^{۱۴} اوي دورور پنج هيزار تا مرداي ايسا بو. عيسي خو شاگردان بگفت: «مردوم پنجاتا پنجاتا بينيشانيد.»^{۱۵} شاگردانم اٽو بکوديد و همتان بينيشانه ئيد.^{۱۶} هو موقع عيسي پنج تا نان و دونه ماهي اوساد، آسمان فندرست و برکت بده، اوشان تیکه تیکه بکود و خو شاگردان فده تا مردوم جلو بنيد.^{۱۷} همه بخورديد و سرا بوستيد و زياد باورده غذا جا دوازه تا سبد جم کوديد.

پطرس اعتراف عيسي باره

^{۱۸} ايتا روج عيسي خلوت درون دعا کودي و فقط اون شاگردان اون مرا بيد. عيسي اوشان جا واورسه: «مردوم گيدي من کيم؟»^{۱۹} جواب بده ئيد: «بعضيان گيدي تعميد دنده يحيائي، بعضيان ديگه گيدي ايلياي پيغمبري، و بعضيانم تره ايتا جه قديمي پيغمبران دانيدی کي زنده بوسته.»^{۲۰} هه موقع عيسي اوشان جا واورسه: «شمان چي؟ شمان مره کي دانيدی؟» پطرس جواب بده: «تو هومسيح موعود خدائي.»

^{۲۱} بازون عيسي اوشان قدغن بکود و دستور بده ان هيگس ره نيگيد،^{۲۲} و بگفت: «انسان پسر بايسي خيلي رنج بکشه و ريش سيفيدان و کاهنان سران و تورات آموجگارن اون ردا کونيد و بکوشته ببه و سيوم روج درون زنده ببه.»^{۲۳} بازون همه ي بگفت: «اگر اينفر بخواڻه مي دُمال بايه، بايسي خوره حشا بکونه، هر روج خو صليب اوسانه و مي دُمال بايه.»^{۲۴} چون هر کي بخواڻه خو جان نيجات بده، اون جه دس دئه اما هر کي مي و اسي خو جان جه دس بده، اون نيجات خواڻه دنن.^{۲۵} آدم ره چي فايده دره تمان دنياي بدره، اما خو جان دبازه يا اون لا بکونه.^{۲۶} چون هر کي جه من و مي گبان عار بدره، انسان پسر م هو زماٽ کي خو جلال و خو پئر جلال درون و مقدس فيريشته ٿان مرا آبه، اون جا عار خواڻه دشتن.^{۲۷} اما حقيقتن شمرأ گم، بعضيان کي آيا ايسائيد تا خدا پادشائي نيدينيد، مردن مزه ي نخوائيد چيشتن.»

عيسي ديم واگردسته

^{۲۸} دورور هشت روج کي آ گبان جا بگذشت، عيسي پطرس و يوحنا و يعقوب اوساد و ايتا کو سر بشو تا دعا بکونه.^{۲۹} ا زماٽ کي دعا کودن دبو، اون ديم واگردست و اون رخت و لباس سيفيدا بوست و سوسو زئي.^{۳۰} ناخبر دوتا مرداک، موسي و ايليا، پيدا بوستيد و اون مرا بنا به گب زنن بکوديد.^{۳۱} اوشان

جلال میان ظاهیر بوستید و عیسی مرا مردوم آزادی جا کی اون مردن امرانجام بوستی گب زئید، کی بزودی اورشلیم درون ایتفاق دکفه. ^{۳۲} پطرس و اوشانی کی اون مرا بید خیلی خواب دشتید، اما هطوکی واخَب بوستید، عیسی جلال و ا دوتا مرداک کی اون ورجا ایسا بید بیده ئید. ^{۳۳} وقتی کی ا دوتا جه عیسی ور شئون دیبید، پطرس بگفت: «اوستاد، خُبه کی آمان آیا ایسائیم! وائال سه تا سایبان چاکونیم، ایتا تره، ایتا موسی ره و ایتام ایلیا ره.» پطرس نانستی چی گفتن دره. ^{۳۴} پطرس هَنو ا چیان گفتن دوبو کی ابری پیدا بُو و اشان سر سایه تَوَدَه. هَطو کی ابر درون شوئن دبید، هراسان بوستید. ^{۳۵} هو زمات اوخانی ابر جا بیرون بامو کی «انه می پسر، می انتخاب بُوسته؛ اون گوش فدیدا!» ^{۳۶} و هَطوکی اوخان قَطَا بو، عیسی تنها بیده ئید. شاگردان هیچی نگفتید، و هو زمات جه اونچی کی بیده بید، هیگس بروز ندئید.

دیو بزه پسر شفا

^{۳۷} فردای اُروج، هَطو کی کو جا بجیر باموئید، پیله جماعتی عیسی بیده ئید. ^{۳۸} ناخبر ایتا مرداک جه خلق میان داد بزه: «اوستاد، تره منت کونم لوطف مرا می پسر کی می تنها زاکِ ئی نیگا تودی. ^{۳۹} روحی ناخبر اون گیره و اون هو دم نعره کشه، پرکه و غش کونه جوری کی اون دهن کخ کونه. اروح اون بزور ولا کونه و نیمه جان اویا نئه. ^{۴۰} تی شاگردان منت بکودم اون جا اون بیرون کونید، اما نتانستید.» ^{۴۱} عیسی جواب بده: «آی نسل بی ایمان و کج رو، تا آکی شیمه امرا بيم و شیمه جا تاب باورم؟ تی رک آیا باور.» ^{۴۲} هو وقت اُپسر کی عیسی طرف آموئ دیو اون بگل بزه و به غش توده. اما عیسی اُپلید روح تشر بزه و رک شفا بده و اون پُر واسپارد. ^{۴۳} مردوم همه خُدا بزرگی جا حیران بوستید.

هو وقت درون کی همه جه عیسی کاران در عجب بید، اون خو شاگردان بگفت: ^{۴۴} «اونچی کی خوائم شمرا بگم حُب بیشتاؤید: انسان پسر مردوم دس مرا تسلیم خوائه بوستن.» ^{۴۵} اما شاگردان اون منظور نفهمستید؛ چونکی جه اوشان، جیگا بده بُوسته بو تا اوشان حالی نبه؛ و هراس دشتید کی آ باره اون جا واورسید.

کی جه همه پیله تره؟

^{۴۶} ایتا روج شاگردان میان ا بگو مگو بُوست کی کویتا جه اوشان همتان جا پیله تره. ^{۴۷} عیسی کی دانستی اوشان دیل درون چی گذره، ایتا زاک کشه گیفت

و خو ورجا بینیشانه،^{۴۸} و اوشان بگفت: «هرکس آزاک می نام ره قُبیل بُکونه، مره قُبیل بُکوده؛ و هرکس کی مره قُبیل بُکونه، اونی کی مره اوسه بُکوده ی قُبیل بُکوده. چونکی شیمه میان هونی پیله تره کی جه همه تا کوچیتر به.»
^{۴۹} یوحنا بگفت: «اوستاد، ایگس بیده ئیم کی دیو تی نام مرا بیرون کودی، اما چونکی جه امان نُبو، اون جُلوی بیگفتیم.»^{۵۰} عیسی بگفت: «اون جُلوی نیگیرید، چون هرکی بر ضد شُمان نیه، شیمه امرا یه.»

عیسی قُبیل نُبوستن سامِرِه درون

^{۵۱} وقتی عیسی واگردستن به آسمان زمات، نزدیک بو اون موصَمم بُبوست کی اورشلیم وَر بشه.^{۵۲} پس اُچن نفر جُلوتر جه خودش روانه کود کی ایتا جه سامِریان آبادی درون بیشید تا اون ره همه چی حاضر کونید.^{۵۳} اما اویا مردومان عیسی قُبیل نُکودید، چونکی اورشلیم شئون دوبو.^{۵۴} وقتی کی اون شاگردان، یعقوب و یوحنا، اُن بیده ئید، بگفتید: «آی آقا، خوائی بیگیم آتش آسمان جا بواره و همه اوشان سر به نیست بُکونه هوطو کی ایلیا بُکود؟^{۵۵} اما عیسی اوشان ره واگردست، تشر بزه. و بگفت: «شُمان نانید جه کویتا روح ایسید!^{۵۶} چونکی انسان پسر نامو کی تا مردوم جان بیگیره بلکی بامو تا نیجات بده.» پس ایتا دیگر آبادی بُشوئید.

عیسی دُمبال کودن بَها

^{۵۷} راه درون، ایگس عیسی بگفت: «هرجا بیشی، تی دُمبالسَر خوائم آمون.»
^{۵۸} عیسی جواب بده: «شألان خوشان ره لانه دریدی و آسمان پرنده ثان فک، اما انسان پسر جائی ناره کی خو سر بنه.»^{۵۹} عیسی اینفر دیگه ی بگفت: «می دُمبال بیا.» اما اون جواب بده: «آقا اول وائال تا بَشَم، می پتر بمردا بو پسی اون دفن کونم و بایم.»^{۶۰} عیسی اون بگفت: «وائال مُردئان خوشان مُرده ثان دفن کونید؛ تو بوشو و خُدا پادشائی موعظه بُکون.»^{۶۱} اینفر ده بگفت: «آقا، تره دُمبال خوائم کودن، اما اول وائال تا واگردم و می خانواده مرا خُداحافظی بُکونم.»^{۶۲} عیسی جواب بده: «گسی کی خو دَس شخم زئن ره بیره و خو پوشت فندر، خُدا پادشائی قابیل نیه!»

۱) بازون پس عیسی خُداوند، ہفتاد نفر دیگہ ی سیوا بُکود و اوشان دوتا دوتا جُلوتر جہ خودش ہر شار و ولایت کی خواستی اویا بشہ اوسہ کود. ۲) اشان بگفت: «محصول فراوانہ، اما کارگر کم. پس، صاحب محصول جا بخوائید خو محصول پین رہ کارگر اوسہ کونہ. ۳) بیشید! من شمراً بڑہ ٹان مانستن گرگ ٹان میان اوسہ کونم ۴) شیمہ امرآ نہ پول نہ کولہ بار و نہ ایتا چاروغ اوسانید و راہ درون شیمہ وقت سلام و احوال پرسی رہ نانید. ۵) «ہر خانہ ی کی بدرون شیدی، اول بیگید: ”سلام بہ آ خانہ باہ.“ ۶) اگر آ خانہ درون گسی جہ صلح و سلام اہل بہہ، شیمہ سلام اون رہ قرار خوائہ گیفتن؛ ویلا، شمراً واگردنہ بہ. ۷) آ خانہ درون بئسید و ہرچی شمراً فدہ ٹید، بُخورید و بُنوشید، چون کارگر مُزد اون حقہ. آ خانہ بہ آ خانہ جابجا نیبید. ۸) ہطو کی ایتا شار بدرون بُشوئید و شمراً گرمی مرا قبیل بُکودید، ہرچی شیمہ جُلُو بنئید، بُخورید. ۹) اویا ناخوشان شفا بدید و بیگید: ”خُدا پادشائی شمراً نزدیکہ.“ ۱۰) اما ہر وقت کی ایتا شار بدرون بُشوئید و شمراً قبیل نُکودید، اُ شار کوچہ ٹان درون بیشید و بیگید: ۱۱) ”آمان حتی شیمہ شار خاک کی آمی پائان رو نیشتہ، شیمہ ضد تکانیم. با آ حال بدانید کی خُدا پادشائی نزدیک بُبوستہ درہ.“ ۱۲) شمراً گم کی داوری روج درون، مجازات تاب، شارِ سُدوم رہ کی گُنا درون غرقا بوستہ بو، سألتر خوائہ بوستن تا اُ شار.»

۱۳) «واہ بر تو، آی شار خورزین! واہ بر تو، آی شار بیت صیندا! چون اگہ مُعجزہ ئاتی کی شیمہ درون عمل بُبو صور و صیدون شاران میان دکفتہ بو، اویا مردومان خیلی پیشتر پلاس دوکودید و خاکستر سر نیشتید و توبہ کودید. ۱۴) اما داوری روج درون، مجازات تاب، صور و صیدون شاران رہ سألتر خوائہ بوستن تا شیمہ واسی. ۱۵) و تو آی شارِ گُفرناحوم، تا آسمانِ بُجور خوائی شئون؟ ہرگس، بلکی تا بجیر ترین جای جہندم دکفی.»

۱۶) «ہر کی شمراً گوش فدہ، مرا گوش فدہ درہ و ہر کی شمراً قبیل نُکونہ، مرہ قبیل نُکودہ و ہرکی مرہ قبیل نُکونہ، اون کی مرہ اوسہ بُکودہ ی قبیل نُکودہ.» ۱۷) اُ ہفتاد نفر ذوق مرا واگردستید و بگفتید: «آی آقا، حتی دیوان ئم تی نام مرا جہ آمان فرمان برید.» ۱۸) عیسی اوشان بگفت: «شیطان بیدم کی برخ مانستن آسمان جا بجیر کفتی. ۱۹) من شمراً قدرت قدم کی لانتیان و عقربان و تمان دُشمند قدرت پامال بُکونید، و ہیچی شمراً آسیب فأنرسانہ. ۲۰) با آ حال ان جا ذوق نُکونید کی پلید ارواح جہ سُمان فرمان بریدی، بلکی شیمہ ذوق ان

واسی ببه کی شیمه نام آسمان درون بینویشته بُبوسته.»

^{۲۱} هو وقت میان، عیسی روح القدس شادی جا پُر بوست و بگفت: «آی پُر، زمین و آسمان صاحب، تره ستایش کونم کی آ حئیقتانَ جه حکیمان و دانائان جیگا بدّه ئی و کوچ زاکان ره نمایان بُکودی. بله، آی پُر، چونکی خواسته ی پُر جه لوطفِ تو آنِ واسی بو. ^{۲۲} می پُر همه چی مره واسپارد. هیگس نانه پسر کیسه جُز پُر، و هیگس نانه پُر کیسه جُز پسر، و هر کس کی پسر بخوائه، پُر اوِن ره نمایان کونه.»

^{۲۳} بازون عیسی وگردست و خلوتی شاگردان بگفت: «خوشا به حال چومانی کی اونچی سُمان دینیدی، بیدینه. ^{۲۴} چونکی شمرأ گم خیلی جه پیغمبران و پادشائان ناجی دشتید اونچی سُمان دینیدی، بیدینید و نیدئید، و اونچی سُمان ایشتاوید، بیشتاوید و نیشتاوستید.»

حُرْم سامری نقل

^{۲۵} ای روح ایتا جه قاضیان ویریشته تا آ پرسش مرا، عیسی محک بزنه: «آی اوستاد، چی بُکونم تا زیندگی ابدی بدس باورم؟» ^{۲۶} عیسی اون بگفت: «تورات درون چی بینویشته بُبوسته؟ اون جا چی فهمی؟» ^{۲۷} جواب بدّه: «تی خُداوند خُدایَ تمان دیل و تمان جان و تمان قوّت و تمان فیکر مرا دوست بدر و تی همساده ی خودت مانستن دوست بدر.» ^{۲۸} عیسی بگفت: «درست جواب بدّه ئی. آن انجام بدن کی زنده مانی.»

^{۲۹} اما ا قاضی چونکی خواستی خوره توجیه بُکونه عیسی جا واورسه: «ولی می همساده کیه؟» ^{۳۰} عیسی اون جواب بدّه: «ایتا مرداک اورشلیم جا آریحا شار شوئی. راه درون رازنان دس دکفت. اوشان اون لُخت کوده، بزئید، و نیمه جان اون ولا کودید و بُشوئید. ^{۳۱} آرزقضا ایتا جه کاهنان یهود معبد جه هو راه ردّا بوستن دبوو. اما وقتی اون چوم ا مرداک دکفت، خورای کج کود و ایتا ور دیگه ی جاده بُشو. ^{۳۲} ایتا لاوی کی معبد خیدمتکار بوئم جه اويا دوارستی. اونم وقتی اويا فارسه و ا مرد بیده خورای کج کود و ایتا ور دیگه ی جاده بُشو. ^{۳۳} اما ایتا مسافر کی سامری بو هطو کی اويا فارسه و ا مرداک بیده، آن دیل اون حال ره بُسوخت. ^{۳۴} پس اون ورجا بُشو و اون زخم زیلی جان سر شراو فکود و روغن بمالست و اون دَوست. بازون اون خو اَلاغ سر بنه و ایتا کارماسرا سو ببرد و اون فارس فارس بُکود. ^{۳۵} فردای، دو روح کارگری دَست مُزدشین کاروانسرا صاحب

فَدَہ و بگفت: ” اَ مرداکِ فاریسِ فاریسِ بُکون و آگہ ویشتر آن رِہ خرجِ بُکودی، هَطو کی واگردستم تره فَدَم. “^{۳۶} حالا به گمان تو کویتا جه آسه نفر، اَ مردای کی رازنان دَس دکفتِ همساده بو؟“^{۳۷} جواب بدہ: «اون کی اون رِہ رَحَم بُکود.» عیسی اون بگفت: «بوشو توئم هَه کارِ بُکون.»

مریم و مارتا

^{۳۸} هَطو کی راه میان شئون دیبید، ایتا آبادیِ فارسه ئید. اویا ایتا زناک مارتا نام عیسیٰ خو خانه میمان بُکود. ^{۳۹} مارتا ایتا خاخور دَشتی مریم نام. مریم عیسیٰ لنگان ورجا نیشته بو و اون گبان گوش دئی. ^{۴۰} اَ مارتا حیسانی گرم میمانداری بو. مارتا عیسیٰ ورجا بامو و بگفت: «آقا، تره مهم نیه کی می خاخور مره میمانداری کاران میان تنها بنه دره؟ اون بُگو کی مره فارسه!»^{۴۱} اَ مارتا عیسیٰ خُداوند جواب بدہ: «مارتا! مارتا! تو خیلی چیان واسی تره پریشان و دَمَغ کونی،^{۴۲} اَ فقط ایچی لازمه؛ و مریم هو خُرمتر چی سیوا بُکود، کی اون جا فیگفته نخواستن.»

۱۱

عیسیٰ دُعا کودنِ خو شاگردانِ آموجه

۱ روجی عیسیٰ ایتا جا دُعا کودی. عیسیٰ دُعا تمان بو پسی، ایتا جه اون شاگردان بگفت: «آی آقا، دُعا کودنِ آمره باموج، هَطو کی تعمید دئنده یحییٰ خو شاگردانِ آموختی.»^۲ عیسیٰ اشان بگفت: «هر وقت دُعا کونیدی، بیگید:

”آی پَر،

تی نامِ مُقدّس ببه،

تی پادشائی بایه،

آمی هر روجِ نانِ هر روجِ آمره فِدِه.

آمی گنّانِ بَبَخش،

چونکی امانِ ئم همه آمی قرضدارانِ بخشیم.

و آمره امتحانِ درونِ تانود.»

۳ بازون اشان بگفت: «کیه جه سُمان کی ایتا رِفَقِ بَدَره، و نصفه شب اون ورجا بشه و بگه: ”آی رِفَق، سه تا نان مره قرض فدن،^۴ چونکی ایتا جه می رفقان سفر جا واگردسته، و من هیچی نازم تا اون جُلُو بنم“^۷ و اون خانه درونِ

جا جواب بدہ: ”مرہ زحمت فاندن. در قُلفہ، و می زاکان می آمارا رختخواب درونید. نتانم جہ می جا ویریزم و ایچی ترہ قَدَم.“^۸ شماراً گم، شاید خو رفیق واسی وینیزہ و اونَ نان فاندہ، اما اونِ اصرار واسی ویریزہ و ہر اونچی کی لازم دَرہ اونِ خوائہ قَدَن.»

«^۹ پس شماراً گم، بخوائید کی شماراً قَدَہ خوائہ بوستن؛ واموجید کی خوائید یافتن، بُکوبید کی در شیمہ رو واز خوائہ بوستن.^{۱۰} چونکی ہرکی بخوائہ، اونِ قَدَہ بہ و ہر کی وامُجہ، یابہ؛ و ہرکی بُکوبہ، در اون رو وازا بہ.^{۱۱} کویتا جہ سُمان پُٹران کی اونِ پسر ماہی بخوائہ، اونِ ایٹا لانتی قَدِہ؟^{۱۲} یا اگر مُرغانہ بخوائہ، ایٹا عقرب اونِ قَدِہ؟^{۱۳} حلا اگر سُمان کی شرورید دانیدی کی چُطو شیمہ زاکانَ حُرَم چیان قَدید، چندی ویشتر شیمہ آسمانی پُٹر روح القدس ہرکی کی اونِ جا بخوائہ، بخشہ.»

عیسی و بعلزبول

«^{۱۴} عیسی ایٹا لال دیو، ایگسِ جا بیرون کودن دوہو. چون دیو بیرون بُشو، لال مرداک بَتانست گب بزنہ و مردوم ماتا بوستید.^{۱۵} اما بعضیان بگفتید: «اون دیوان، بعلزبول یاری مرا، کی دیوانِ پیلہ ترہ بیرون کونہ.»^{۱۶} بقیہ ئم اون محک زئن رہ، دائم ایٹا آسمانی نیشانہ خواستیدی.^{۱۷} عیسی اوشان فیکران بفہمست و بگفت: «ہر مملکتی کی ضدّ خودش دستہ دستہ بہہ، سر بہ نیست خوائہ بوستن، و ہر خانہ ئی کی ضدّ خودش دستہ دستہ بہہ، خوائہ فُگوردستن.^{۱۸} آگہ شیطانم ضدّ خودش دستہ دستہ بہہ، چُطو اون مملکت برقرار مانہ؟ چون گیدی من دیوانِ بعلزبول یاری مرا بیرون کونم.^{۱۹} اگر من بعلزبول یاری مرا دیوانِ بیرون کونم، شیمہ شاگردان کی یاری مرا اوشان بیرون کونید؟ پس اشان، شماراً قضاوت خوائید کودن.^{۲۰} اما آگہ من خُدا قدرت مرا دیوانِ بیرون کونم، حتم بدرید کی خُدا پادشائی شیمہ رہ بامودرہ.^{۲۱} ہر وقت ایٹا قوی مرداک کی حیسانی مُسلح بُبوستہ خو خانہ ی بپایہ، اون مال و منال در آمان خوائہ بوستن.^{۲۲} اما وقتی اینفر جہ اون قوی تر اون سر فُٹرکہ و حریف بہ، سلاحی کی اُ مرداکِ پوشت اونِ گرمہ اونِ جا فیگیرہ، دارائی تقسیم کونہ.^{۲۳} ہرکی می آمانیہ، می ضدّہ، و ہرکی می آمارا جم نُکونہ، پاشانہ.»

پلید روح واگردہ

«^{۲۴} زمانتی کی پلید روح اینفرِ جا بیرون آیہ، خُشک و بی آب جیگانان سو شہ تا

ایتا جا خو استراحت ره بیابه. اما چون پیدا نُکونه خو آما رِگه اُ خانه ئی کی اون جا باموم، واگردَم. ۲۵ و هَطوکی اويا فارسه و خانه ئی جارو بکشه و تَرتمیز دینه، ۲۶ شه و هفت تا روح جه خودِش بدتر ئم آورِه، و همه بدرون شیدی و اويا نیشینیدی. آخر پسی عاقیبتِ اُ آدم بدتر جه اونِ اولی حال به. ۲۷ وقتی کی عیسی آ گبانَ گفتی، ایتا زناک جَم میان بلند بلند بگفت: «خوشا به حال اُ زناکی کی تره بزا و تره شیر بده.» ۲۸ اما عیسی بگفت: «نه، بلکی خوشا به حال اوشانی کی خُدا کلامِ ایشتاویدی و اونَ بجا آوریدی.»

یونس پیغمبر نیشانه

۲۹ هَطوکی جمعیت زیادَ بوستید، عیسی بگفت: «اُ نَسَل، نَسلی ایسه سُرور کار. ایتا نیشانه دُمبالید! اما نیشانه ئی اَشانَ قَدَه نخوائه بوستن جغیر یونس پیغمبر نیشانه. ۳۰ چون هوجور کی یونس، نیشانه ئی بو نینوا مردوم ره، انسان پسرَم، اُ نَسَل ره نیشانه ئی خوائه بوستن. ۳۱ داوری روج درون، جنوب ملکه اُ نسلِ مرا خوائه ویریشتن و اَشانَ محکوم خوائه کودن، چونکی؛ اون جه اُ سر دُنیا بامو تا سلیمان حکمتَ بیشتاوه، و بیدین کی اینفر پيله تر جه سلیمان آیا ایسا. ۳۲ نینوا مردوم داوری روج درون اُ نَسَل مرا خوائد ویریشتن و اوشانَ محکوم خوائد کودن، چونکی اوشان یونس موعظه واسی توبه بُکودید و بیدین، کی اینفر پيله تر جه یونس آیا ایسا.»

شیمه درونِ روشنائی

۳۳ «هیگس گرسورَ وانگیرانه تا اونَ جیگا بده یا ایتا دَلَف جیر بنه، بلکی گرسورَ چراغدان سر نیئیدی تا هرکی بدرون بایه اون روشنائی بیدینه. ۳۴ تی چوم، تی تِنِ چراغه. وقتی تی چوم سالم ببه، تی تن روشن خوائه بوستن. اما وقتی تی چوم فاسد ببه، تی تن ظلومات جا پُره. ۳۵ پس واخب بُبو، نبه کی روشنائی کی تی درونه، ظلومات ببه. ۳۶ آگه شیمه تن روشنائی درون ببه و هی ذَرَه جه اون ظلومات درون نبه، هو موقع تمان شیمه تن روشنائی درون خوائه بوستن هوطوکی ایتا چراغی پُر نور شیمه سر فتاوه.»

وای بر قریسی عالمان و قاضیان

۳۷ هَطو کی عیسی خو گبانَ به آخر فارسانه، ایتا جه قریسی فرقه عالمان اونَ غذا خوردن ره میمان بُکود. پس عیسی اونِ خانه بُشو و بینیش ۳۸ اما وقتی

فَریسی بیدہ کی عیسیٰ قبلِ غذا خوردنِ خو دستانِ نُشوست، خیلی تعجب بُکود۔^{۳۹} ہو موقعِ عیسیٰ خُداوند، اون بگفت: «شُمان فَرِیسیان کاسہ و بشقاب بیرونِ پاکِ کونیدی، اما جہ درون، حرص و طمع و شرارت جا پُرید! ^{۴۰} آی نادانان، مگہ اونکی بیرونِ بساختہ، بدرونِ ئم نساختہ؟ ^{۴۱} اما جہ اونچی کی شیمہ درونِ صدقہ فَدید و بیدینید کی ہمہ چی شیمہ رِہ پاکِ بہ.»

«^{۴۲} اما وای بر شُمان آی فَرِیسیان! چونکی شُمان جہ بینہ و خلواش و ہمہ جورہ سبزی دَہیک فدنِ حکمِ بجا آوریدی، اما عیدالت و خُدا محبتِ نیدہ بو گیریدی. اَشانِ بدونِ اَن کی اوشانِ نیدہ بو بیگیرید بایسی انجامِ بدہ بید۔^{۴۳} وای بر شُمان آی فَرِیسیان! چونکی دوستِ دَریدی عبادتگائانِ درونِ بخترینِ جیگا بینیشینید و مردوم، کوچہ بازارِ درونِ شمرأ سلامِ بیگید۔^{۴۴} وای بر شُمان! چونکی بی نام و نیشانِ قبرانِ مانیدی کی مردومِ نانستہ بو اوشانِ رو راہ شید و ردا بید.»

^{۴۵} ایتا جہ قاضیانِ اون جوابِ درونِ بگفت: «اوستاد، تو اَ گبانِ مرا؛ اَمَرہ ئم توہینِ کودنِ دری.» ^{۴۶} عیسیٰ بگفت: «وای بر شُمانم، آی قاضیان، کی سنگینِ بارِ مردومِ دوشِ سرِ نیئیدی، اما خودتانِ نخواستید حتی ایتا اَنگوشتِ کمکِ رِہ اونِ زیرِ بنید۔^{۴۷} وای بر شُمان کی پیغمبرانیِ واسی کی شیمہ پُرانِ اوشانِ بُکوشتیدی، مقبرہ چاکونیدی! ^{۴۸} جہ اَ رو شُمانِ گوائیِ دئیدی و اَ کارانی کی شیمہ پُرانِ انجامِ بدئیدِ تصدِیقِ کونید۔ چونکی اوشانِ پیغمبرانِ بُکوشتید و شُمانِ اوشانِ رِہ بوقعا چاکونیدی۔^{۴۹} جہ اَ رو خُدا حیکمَتِ بگفتہ کی ”منِ اوشانِ واسی پیغمبرانِ و رسولانِ روانہ خوائمِ کودن۔ اما بعضیانِ خوائیدِ کوشتنِ و بعضیانِ آزارِ خوائیدِ دئن۔“ ^{۵۰} تا، خونِ ہمہ پیغمبرانی کی جہ دُنیا بنا بوستنِ تا ہسا فُوستہ، اَنسلِ گردنِ بہہ۔^{۵۱} جہ ہابیلِ خونِ تا زکریا خونِ کی قربانگا و محرابگا میانِ فُوستہ۔ بلہ، شمرأ گم کی اَنسلِ اشانِ واسی حسابِ پسِ خوائہ دئن۔^{۵۲} وای بر شُمان آی قاضیان! چونکی معرفتِ کیلیدِ بدوزانہ ئید۔ خودتانِ بدرونِ نُشوئید و اوشانِ جُلوی کی خوائیدی بدرونِ بیشیدمِ گیرید۔»

^{۵۳} وقتی کی عیسیٰ بیرونِ بُشو، توراتِ آموجگارانِ و فَرِیسیانِ بنا بہ مخالفتِ اونِ مرا بُکودید و اونِ زورِ باوردید تا خیلی چیانِ بارہ گبِ بز نہ ^{۵۴} و رافا بید تا ایتا گبِ جہ اونِ زبانِ بیرونِ بایہ تا اونِ گرفتارِ کونید۔

فَرِیسی خمیر مایه جا دوری بُکونید

۱ وقت درون، هیزاران نفر جم بوستید، آنقدکی همدیگر پای دَمجستن دیبید. عیسی اول خوشاگردان مرا بنا به گب زئن بُکود و بگفت: «فَرِیسی فرقه عالمان خمیر مایه جا کی هو ریاکاری ایسه، دوری بُکونید. ۲ هیچی جُخفته نیه کی آشکار نیه و هیچی جیگا بُخورده نیه کی بیده نیه. ۳ اونچی کی ظولمات درون بگفته ئید، روشنائی درون ایشتاوسته به، و اونچی کی دَوسته دران پوست پچ پچ بُکوده ئید، جه بامان جُور، جار بزه به.»

۴ «رفقان، شمرأ گم اوشان جا کی جان کوشیدی و ویشر جه اون کاری نتانید کودن، نترسید. ۵ شمرأ نیشان دئم کی جا وا ترسن: اونی جا بترسید کی وقتی شیمه جان بیگفت، آ قدرت و ایختیار دَره کی شمرأ جهندم درون تَوده. بله، شمرأ گم، اون جا وا ترسن. ۶ مگه پینج تا چی چی نی، دو قران نُفروشیدی؟ جه آ رو، حتی ایتا جه اوشان خُدا ورجا فراموش نیبه. ۷ حتی تمان شیمه سر مو بیشمارده یه. پس نترسید، چونکی شیمه ارزش جه هیزاران چی چی نی ویشتره.»

۸ «شمرأ گم، هرکی مره مردوم ورجا اعتراف بُکونه، انسان پسرَم اون، خُدا فیریشته ئان ورجا اعتراف خوائه کودن. ۹ اَمّا هرکی مردوم ورجا مره حشا بُکونه، خُدا فیریشته ئان ورجا حشا خوائه بوستن. ۱۰ هرکی گبی، ضدّ انسان پسر بگه، بَبخشه خوائه بوستن، اَمّا هرکی روح القدس گُفر بگه، بَبخشه نخوائه بوستن. ۱۱ هَطو کی شمرأ عبادتگائان و حاکمان و پيله تران ورجا بَردید، دیل ناگران نیبید کی چُطو جه خودتان دیفاع بُکونید یا چی بیگید، ۱۲ چونکی اُزمات روح القدس اونچی کی بایسی بیگید شمرأ آموجانه.»

نادان ارباب نقل

۱۳ اینفر خلق میان اون بگفت: «اوستاد، می برار بُگو می پئر ارث می امرأ قسمت بُکونه.» ۱۴ اَمّا عیسی جواب بده: «آی مرداک، کی مره شیمه میان قاضی یا مُقسّم بُکوده؟» ۱۵ پس مردوم بگفت: «واحُب بیبید و شمرأ حرص و طمع جا دور بَردید، چونکی آدمی زندگی، به اون زیادی مال و منال دشتن نیه.» ۱۶ بازون اَنقل اَشان ره باورد: «ایتا ارباب زمین، خیلی محصول بده. ۱۷ پس اُ ارباب خو مرا فیکر بُکود، ”چی بُکونم، چونکی جایی نازم می محصول انبار بُکونم؟“ ۱۸ بازون بگفت: ”دانم چی وا کودن! می تیلامباران فگوردانم و تیلامباران پيله تر چاکونم و تمان گندم و می دارائی اويا ذغیره کونم. ۱۹ و می جان

گم: آی جان، خیلی سال ره آنقد دارائی جَم کوده ئی. حلا آرام بگیر؛ بُخور و بُنوش و خوش بُبو. ۲۰ اما خُدا اون بگفت: ”ای نادان! هه امشب تی جان تی جا فیگیفته به. هسا دارایی ئی کی جَم کوده ئی کیته فارسه؟“ ۲۱ آنه، عاقیبت کسی کی خوره دارائی جَم کونه اما خُدا ره، دارا نیه.»

نیگران نبید

۲۲ بازون عیسی خو شاگردان بگفت: «پس شمرأ گم، شیمه زیوستن نیگران نبید کی چی بُخورید، و نه نیگران شیمه تن کی چی دُکونید. ۲۳ زیوستن جه خوردن، و تن رخت و لباس جا با ارزش تره. ۲۴ کلاجان فندرید: نه کاریدی و نه بینیدی، نه تیلامبار دَریدی و نه کندوج؛ با آن همه خُدا اوشان روزی فِدِه. و نه سُمان چَندر با ارزشتر جه پرنده ثانید! ۲۵ کیسه جه سُمان کی بتانه نیگرانی مرا، ایتا ذرّه خو عَمَر زیاد کونه؟ ۲۶ پس آگه آ کوچ کار نتانید کودن چی واسی الباقی نیگرانید؟ ۲۷ سوسنان فندرید کی چُطو پیله بیدی نه زحمت کیشیدی و نه بافیدی. با آ حال شمرأ گم کی حتی سلیمان پادشا ئم خو سُکوه و جلال مرا ایتا جه آ سوسنان قشنگی مانستن نُبوست. ۲۸ پس آگه خُدا صارا واش کی ایمر و نئه و فردا تُنور میان تَوَدَه به، آطو پوشانه، چندر ویشتر شمرأ، آی کم ایمانان! ۲۹ پس آن دُمبال نبید کی چی بُخورید یا چی بُنوشید؛ اشان واسی نیگران نبید. ۳۰ چونکی آ دُنیا مردومان، آجور چیان دُمبال ایسید، و شیمه پَر دَنه کی همه ی اشان احتیاج دَرید. ۳۱ پس بجای اون سُمان، اون پادشائی دُمبال ببید، و همه اشانم شمرأ فِدِه خوائه بوستن.

«آی کوچ گله، هراسان نبید، چونکی شیمه پَر رضایت آنه کی پادشائی شمرأ فِدِه. ۳۳ اونچی کی دَریدی بُفروشید و مختاجان فَدید؛ شمرأ کیسه ثانی جورا کونید کی نُپوسه، و گنجی آسمان درون ذغیره بُکونید کی تمان نیبه، ا جائی کی نه دوزد آیه و نه بید زنه. ۳۴ چونکی هر جا کی شیمه گنج نئه، شیمه دیلم اویا نئه.

حاضر بیسید

« ۳۵ همیشک رخت دکوده خیدمت ره حاضر ببید! ۳۶ هوشانی مانستن ببید کی خوشان ارباب رافا ئید تا عروسی جا واگرده، تا هَطو کی راه جا فارسه ودر بُکوبه، تُند و تأکیدى مرا دَر اون ره وازا کونید. ۳۷ خوشا به حال هو خیدمتکارانی کی وقتی اوشان ارباب واگرده، اشان بیدار بیدینه. حئیقتن، شمرأ

گم، خودش خو رختِ خیدمت ره دُکونه؛ اوشانَ سُفره سر نیشانه و آیہ آشانِ
 ره خیدمت کونه. ^{۳۸} خوشا به حال خیدمتکارانی کی وقتی اوشان ارباب راه جا
 فارسه، چی نصفه شب ببه، چی صوب دَم! اوشانَ بیدار بیدینه.»
 «^{۳۹} اَمّا اَنّ بدانید کی آگه صاحبِ خانه دانستی کی دوزد چی ساعتی خوائه
 آمون، وَنَهشتی خو خانه جا دوزدی ببه. ^{۴۰} پس شُمانم حاضر بئسید، چونکی
 انسان پسر، هو وقتی خوائه آمون کی اون رافا نیئید.»

^{۴۱} پِطْرُس عیسی جا واورسه: «آقا، اَ نَقَلَ اَمْرَه باوردی یا همه گس ره؟»
^{۴۲} عیسی خُداوند بگفت: «پس اُ مباشرِ آمین و دانا کیسه کی اون ارباب اَنّ خو
 خیدمتکارانِ خانه پیلہ تر چاکونه تا اوشانِ خوراک سَمَ بموقع قَدَه؟ ^{۴۳} خوش
 به حال اُ غلامی کی وقتی اون ارباب واگرده، اون خو کار سر بیدینه. ^{۴۴} حئیقتن
 شمراً گم کی اونّ خو تمان دارائی سر جُور خوائه نَن. ^{۴۵} اَمّا آگه اُ غلامِ خو مرا
 بگه کی "ارباب دیرا کوده،" و بنا به نوکران و کولفتان اذیت و آزار بکونه و
 بُخوره و بُنوشه و مست کونه، ^{۴۶} هو موقعِ روجی کی خو ارباب رافا نیه و هو
 وقتی کی جه اون واخُب نیه خوائه آمون و اونّ دوخالا کونه و خیانت کاران میان
 تَوَدَه.

^{۴۷} غلامی کی خو ارباب خواسته یِ دَنه و با ا وجود، خوره ا کارِ واسی حاضر
 نُکونه، حیسانی چوب خوره. ^{۴۸} اَمّا اونکی خو ارباب خواسته یِ نانه و کاری
 کونه کی تنبیه قابیل، کمتر چوب خوره. هر کی ویشتر قَدَه ببه، اون جا ویشتر
 حساب فیگیفته به و هر کی ویشتر واسپارده ببه، ویشتر جواب پس خوائه
 دَن.

آشتی نه، سیوا بوستن

«^{۴۹} مَن باموم تا زمین سر آتش واگیرانم، و آی کاش تا هسا ول بیگیفته بو!
^{۵۰} من ایتا تعمید دَرَم کی بایسی بیگیرم، و تا اون به انجام فارسه خیلی پریشانم.
^{۵۱} خیال کونیدی باموم زمین سر آشتی باورم؟ نه، شمراً گم باموم تا سیوایی
 تَوَدَم. ^{۵۲} چونکی بازین پس پینج نفر جه اهل ایتا خانه میان سیوایی دکفه! سه
 نفر ضَد دونفر و دونفر ضَد سه نفر. ^{۵۳} اوشان میان سیوایی دکفته به! پتر ضَد
 پسر و پسر ضَد پتر، مار ضَد گر و گر ضَد مار، مردمار ضَد عروس و عروس ضَد
 مردمار.»

زما ت تعبیر

٤٤ بازون خلقی بگفت: «هَطو کی بیدینید ایتا ابر مغرب جا پیدا بوسست، تُند و تَأکید گیدی: ”وارش خوائه آمون،“ و وارش وارِه. ٥٥ و هَطو کی جنوب جا باد آیه، گیدی: ”هوا خیلی گرمش خوائه بوسستن،“ و هَطو به. ٥٦ آی ریاکاران! سُمان کی حُب دانیدی زمین و آسمان ظاهیر چطو تعبیر بُکونید، چطو به جه تعبیر آزماتی کی اونِ درون ایسائید بمانسته ئید؟

٥٧ چره خودتان اونچی باره کی دُرستِ قضاوت نُکونید؟ ٥٨ وقتی تی شاکی مرا حاکم ورجا شی، تقلاً بُکون کی راه درون اون مرا سَلوُک بُکونی، نبه کی تره قاضی ورجا بیره و قاضی تره مأمورَ واسپاره، و خولتانک درون دکفی. ٥٩ تره گم تا آخرین قرآن فاندی، خولتانک جا بیرون نخوائی آمون.»

۱۳

توبه بُکونید یا هَلاک بید

١ هو زمات درون، بعضیان کی اویا ایساید، جه جلیلیانی عیسی مرا گب بزِه ئید کی پیلاٹس اوشان اوجور بُکوشته بو کی اشان خون، خوشان قربانیان خون مرا قاطی بُبوسته بو. ٢ عیسی بگفت: «خیال کونید اُ جلیلیانی کی به آ روج دکفتید، جه الباقی جلیل مردوم گُناکارتر بید؟ ٣ شمرأ گم کی اَطو نیه. بلکی آگه توبه نُکونید، سُمانم همتان هَلاک خوائید بوسستن. ٤ یا خیال کونیدی کی اُ هیجده نفر کی سِیلوآم بُرج اوشان سر فُگوردست و بُکوشته بُبوستید، جه دیگر اورشلیم مردومان گُناکار تر بید؟ ٥ شمرأ گم کی اَطو نیه. بلکی آگه توبه نُکونید، سُمانم همتان هَلاک خوائید بوسستن»

١ بازون اَنْقَل اَشان ره باورد: «ایتا مرداک خو انگور باغ درون آنجیل داری بکاشت. هَطو کی خواستی دارِ بارِ بیچینه، هیچی اون سر نیافت. ٧ پس خو باغبانِ بگفت: ”سه سال ایسه کی آ دارِ بار چئن ره ایم اما هیچی گیر ناورم. اون واوین، چره خاک لا بهه؟“ ٨ اما باغبان جواب بده: ”آقا، وائال ایسال ده بمانه. اون دَوَر گنم و اونِ کود خوائم دئن. ٩ آگه سال دیگه بار باورد کی هیچی؛ آگه ناورد اُ موقع اونِ واوین.“»

علیل زناک شفا

١٠ ایتا جه مُقدّسِ شنبه روجان، عیسی یهودیان عبادتگا درون مردومِ آموختی. ١١ زناکی اویا ایسابو کی ایتا روح اون هیجده سال علیل بُکوده بو.

فُچمستہ بُبوستہ بو، جوری کی ننانستی راست بئسہ۔^{۱۲} وقتی کی عیسیٰ زناکِ بیدہ، اونِ دوخواد و بگفت: «آی زناک، تی معلولیتِ جا خلاصَ بوستی!»^{۱۳} بازون زناکِ سر دَس بنہ و اون یهُو راست باسا و خُدایِ ستایش بُکود۔^{۱۴} اما عبادتگا پیلہ تر اون واسی کی عیسیٰ شنبہ درون شفا بدہ بو، برزخا بوست و مردومِ بگفت: «شش روج کارِہ دریدی۔ اُ روجان درون بائید و شفا بیگیرید، نہ شنبہ درون۔»^{۱۵} عیسیٰ خُداوند بگفت: «آی ریاکاران! مگہ ہیدانہ جہ شُمان شنبہ درون خو گاب یا الاغِ گاجہ جا وازا نُکونہ تا آب دَنن رہ بیرون بیرہ؟»^{۱۶} نبایسی آرنای کی ابراہیم گُرایسہ و شیطان اونِ ہیجدہ سال اسیر بُکودہ بو، شنبہ درون آ گرفتاری جا خلاصَ کودن؟»^{۱۷} وقتی عیسیٰ آ چیان بگفت، اونِ مُخالفان ہمہ خُفت بُخوردید اما خلقِ ہمتان، اونِ پیلہ کاران جا شاد بوستید۔

خردل دانہ و خمیرمایہ نَقْل

^{۱۸} ہو وقت عیسیٰ بگفت: «خُدا پادشائی چیہ مانہ؟ و آن بگم چِی مانستنہ؟»^{۱۹} خردل دانہ ئی مانہ کی ایتا مرداک اونِ اوساد و خو باغ درون بکاشت۔ اُ دانہ سبزا بو و ایتا دار بُبوست، ہطو کی آسمان پرنده ئان باموئید و اونِ خالٹان درون فک چاکوید۔»^{۲۰} بازم بگفت: «خُدا پادشائی بگم چِیہ مانستنہ؟»^{۲۱} ہطو خمیرمایہ ئی مانہ کی زناکی اون اوساد و سہ تا لنگہ آرد مرا قاطی بُکود تا خمیر ہمہ واج بامو۔»

تَنگ در

^{۲۲} عیسیٰ اورشلیم راہ میان، شاران و دھاتان شوئی و مردومِ آموختی۔^{۲۳} آ میان، ایکس اون جا واورسہ: «آقا، مردومانی کی نیجات گیریدی کمیدی؟» آشان بگفت: «تَقلاً بُکونید کی تنگ در جا بدرون بیشید، چونکی شمرا گم، خیلیان اون دُمبالید کی بدرون بیشید، اما نتانید۔»^{۲۵} وقتی کی صابخانہ ویریزہ و در دودہ، بیرون مانید، در کوبیدی و خوائید گفتن: «آقا، در آمرہ وازا کون!» اما اون جواب خوائہ دَنن: «شمرا نشناسم؛ نانم کویا شینید۔»^{۲۶} ہو موقع شُمان گیدی: «آمان تی مرہ بُخوردیم و بُنوشہ ئیم و تو آمرہ آمی کوچہ ئان میان آموختی۔»^{۲۷} اما اون خوائہ گفتن: «شمرا نشناسم؛ نانم جہ کویا باموئید۔ آی شُروران می جا دورا بید!»^{۲۸} ہو موقع گریہ کونیدی و گاز گازِ سر خوائید سابان، چونکی ابراہیم و اسحاق و یعقوب و ہمہ پیغمبرانِ خُدا پادشائی درون خوائید دَنن، اما خودتان بیرون دینیدی۔^{۲۹} مردوم جہ شرق و غرب و شمال و

جنوب خوائید آمون و خُدا پادشائی سُفره سر خوائید نیشتن. ^{۳۰} بله، ایسائید بعضیان کی آخر درید، اول بیدی، و بعضیان کی اول ایسائید آخر.»

عیسی ماتم اورشلم و اسی

^{۳۱} وقت درون، چن نفر جه فریسی فرقه عالمان عیسی ورجا باموئید و بگفتید: «آیا ترکا کون و ایجا دیگر بوشو، چونکی هیرودیس خوائه تره بُکوشه.»
^{۳۲} عیسی جواب درون بگفت: «بیشید و اُشالَ بیگید: ”ایمرو فردا دیوان بیرون کونم و مردومَ شفا دئم، و سیوم روج درون می کار به آخر خوائم فارساین. ^{۳۳} با ا حال ایمر و فردا و پس فردا بایسی می رایی بشم، چونکی محاله، ایتا پیغمبر بیرون جه اورشلم بُکوشته بهه.“ ^{۳۴} آی اورشلم، آی اورشلم، آی شاری کی پیغمبران کوشی و رسولان کی تی سو روانه بوستید سنگسار کونی! چن بار خواستیم کلوشکنی مانستن کی خو کیشکائانَ خو پر جیر جمَ کونه، تی زاکانَ جمَ کونم، اما نخواستی! ^{۳۵} بیدین، شیمه خانه هطو ولا کوده بمانسته مانه. و شمرأ گم کی ده مره نخواستید دئن تا ا روج کی بیگید: ”مُوارک ایسه اونکی خُداوند نام مرا آیه.“»

۱۴

شفا ایتا مُقدّسِ شنبه درون

^۱ ایتا مُقدّسِ شنبه روجان درون کی عیسی غذا خوردن ره ایتا جه فریسی فرقه عالمان پيله تران خانه بُشو بو، اوشانی کی اويا ایسابید حیسانی اون پاستید.
^۲ اون جُلو ایتا مرداک ایسابو کی اون جان آب باورده بو. ^۳ عیسی جه قاضیان و فریسیان واورسه: «شنبه درون، شفا دئن روا ایسه یا نه؟» ^۴ اوشان تام بزئید.
 پس عیسی اُ مرداک بیگیفته، شفا بدّه و سرا دّه. ^۵ بازون و اگر دسته و اوشان جا واورسه: «کیسه جه شُمان کی اون پسر یا گاب، شنبه درون چاه میان دکفه و تادی مرا اون بیرون ناوره؟» ^۶ اوشان آگبان ره جوایی ناشتید.

بُجور جیگا، بیجیر جیگا

^۷ وقتی عیسی بیده میمانان چطو تقلاً کونیدی مجلس بُجوری جیگا بینیشینید، اشان بگفت: ^۸ «هطو کی ایگس تره عروسی ره دعوت بُکونه، بُجوری جیگا نینیشین، شاید ایگس شناستر جه تو دعوت بُبوسته بی. ^۹ جه آرو

صاحب عروسی کی ہر دوی شُمان دعوت بُکودہ، خوائہ آمون و ترہ گہ: ”تی جائی آ آدمِ فَدَن.“ اُ موقعِ مجبوری، خِفَّتِ مرا بجیر جیگا خوائی نیشتن. ۱۰ پس ہر وقت ایگس ترہ میمان بُکودہ، بوشو و بجیرترین جیگا بینیش، تا وقتی کی صاحب مجلس بایہ، و ترہ بگہ ”رَفِق، بفرما بُجور جیگا بینیش.“ ہو موقعِ باقی میمانانِ جُلُو سریلند خوائی بوستن. ۱۱ چونکی ہرکی خورہ پیلہ بُکونہ، پست خوائہ بوستن، و ہرکی خورہ پست بُکونہ، پیلہ خوائہ بوستن.»

۱۲ بازون عیسی صاحب مجلسِ بگفت: «هَطوکی شام یا میمانی دیئی، تی رفقان و ہرازان و فامیلان و دارا ہَمَسادانِ دعوت نُکون، نہ کی اوشانم ترہ دعوت بُکونید و تو تی عوضِ فیگیری. ۱۳ پس وقتی میمانی دیئی، فقیران و زمینگیران و شَلان و کورانِ دعوت بُکون ۱۴ کی برکت خوائی گیفتن؛ چونکی اوشان چیزی نارید کی تی عوضِ قَدید، و تو تی اجر، اُز مات فیگیری کی صالحان زندہ بید.»

پیلہ میمانی نَقْل

۱۵ وقتی ایتا جہ میمانان کی عیسی مرا ہم سَفَرہ بو اُ چیانِ بیشتاوست، بگفت: «خوشا بہ حال اونکی خُدا پادشائی میمانی میان نان بُخورہ.» ۱۶ اما عیسی اون بگفت: «اینفر ایتا پیلہ میمانی بیگیت و خیلیانِ دعوت بُکود. ۱۷ وقتی کی شام ز مات فارسہ، خو خیدمتکارِ روانہ کودہ تا دعوت بُبوستہ نانِ بگہ، ”بائید کی ہمہ چی حاضرہ.“ ۱۸ اما اوشان ہر تا بہانہ باوردید. ایتا بگفت: ”زمینی بیہم کی بایسی بَشَم اونِ بیدینم. خواہش کونم می عذرِ قُبیل بُکون.“ ۱۹ اویتا بگفت: ”پینج جُفت گاب بیہم، و ہسا خوائم بَشَم تا اوشان و ارسی بُکونم. خواہش کونم مرہ مُعاف کون.“ ۲۰ سیومی ئم بگفت: ”تازہ زن بیگیتم، ہن واسی نَتانم بایم.“ ۲۱ پس خیدمتکار واگردست و خواربابِ واخَب کود. صاحب مجلس بَرزخا بو و خو خیدمتکارِ دستور بدہ: «زود شارِ کوچہ بازار درون بُشو و فقیران و زمینگیران و کوران و شَلان باور.» ۲۲ خیدمتکار بگفت: ”آقا، تی دستور انجام بَدَم، اما ہنو جا نَنہ.“ ۲۳ پس اون ارباب بگفت: ”جادہ ئان و مالرو کوچہ ئانی کی شار جا بیرون دَرید بوشو و بزور مردوم می میمانی رہ باور تا می خانہ پُر بہ. ۲۴ شماراً گم کی ہیڈانہ جہ دعوت بُبوستہ ئان می شامِ نخوائید چیشن.»

عیسی دُمال کودن بہا

۲۵ عیسی پیلہ جماعتی کی اون ہمرائی کو دید واگردستہ بگفت: ۲۶ «هرکی می ورجا بایه و جه پئر و مار، زن و زای، برار و خاخور، و حتی خو جان جا بیزار نبه، می شاگرد نتانه بوستن. ۲۷ و هرکی خو صلیب خو کول سر نیه و فانکشه و می دُمال نایه، می شاگرد نتانه بوستن.»

۲۸ «کیسه جه شُمان کی خیال بدره ایتر برج چاکونه و اول نینیشینه اون خرَج حیسابرسی بُکونه و بیدینه تانه اون بُجور باوره یا نه؟ ۲۹ چونکی آگه اون پی بکنه اما اون بُجور بَرَدَن جا بمانه، هر کس بیدینه اون دَس پَره گیره و ۳۰ گه: "آ آدم بنا به ساختن بُکوده، اما نتانسته اون تمان کونه!"

۳۱ و یا کویتا پادشا ایسه کی به جنگِ ایتر ده پادشا بشه و قبل اون، اول نینیشینه خو مرا فیکر نکونه کی، ده هیزار سرباز مرا تانه کسی جُلُو بئسه کی بیست هیزار سرباز مرا به اون جنگِ آیه؟ ۳۲ و آگه بیدینه کی نتانه اون جُلُو بئسه، اُ موقع تا دُشمند لشکر فانرسه، ایتر نماینده روانه کونه تا واورسه کی چُطو صلح بُکونید.

۳۳ جه آرو، هیگس جه شُمان ئم تا تمان خو دارائی جا دَس نکشه، می شاگرد نتانه بوستن. ۳۴ «نمک خُبه، اما آگه خو مزه یَ جه دَس بده، چُطو به دُواره اون شور کُودن؟ ۳۵ نه زمین ره به کار آیه و نه کود ره بدرد خوره؛ بلکی اون فیشانید. هرکی گوش دره ایشتاوستن ره، بیشتاوه!»

۱۵

اویر بوسته گوسفند نَقَل

۱ و اما خراجگیران و گُناکاران همه عیسی ورجا باموئید و اون دُور جم بوستید تا اون گبان بیشتاؤید. ۲ اما فریسی فرقه علمان و تورات آموجگاران گله کونان گفتیدی: «ا مرداک گُنا کاران قُبیل کونه و اوشان امرا ایتر سُفره سر نیشینه.»

۳ پس عیسی اَنَقَل اَشان ره باورد: ۴ «کیسه جه شُمان کی صدتا گوسفند بدره و آگه ایتر جه اوشان اویر به، اُ نود و نه تائی صارا درون نیه و اُ اویر بوسته دُمال نشه تا اون بیابه؟ ۵ و وقتی کی اویر بوسته گوسفند بیافته، اون ذوق مره کول سر نیه ۱ و به خانه آیه، رفقان و همساران دوخوانه و گه: "می مرا ذوق بُکونید، چونکی می اویر بوسته گوسفند بیافتم." ۷ شمرا گم جه آرو، آسمان درون جشن و شادی پیلہ تری ایتر گُنا کار ره کی توبه کونه بیا به، تا اون نود و نه صالح و اسی کی توبه یَ نیاز ناریدی.»

اَویَرِ بوسته سکه نَقْل

«^۸ و یا کویتا زناک ایسه کی دَه تا سکهٔ نقره بَدَره و وقتی کی ایتا جه اوشان اَویَرِ به، چَرَاغْ وانگیرانه و خانه یِ روفت و روپ نُکونه و تا اون نیافته، وامُجستن جا نئسه؟^۹ و هَطوکی اون بیافت، رفقان و همسادان دُخوانه و گِه: ”می مرا ذوق بُکونید، چونکی می اَویَرِ بوسته سکه یِ بیافتم.“^{۱۰} شمراً گم، جه آ رو، ایتا گُنا کاری ره کی توبه کونه، خُدا فیریشه تان وَر جشن و شادی بپا به.»

اَویَرِ بوسته پسر نَقْل

^{۱۱} بازون دُمباله بَدَه و بگفت: «ایتا مرداک ره دوتا پسر بو.^{۱۲} ایتا روج کوچی پسر خو پتر بگفت: ”ای پتر، سَامی کی تی دارائی جا مره خوائه فارسه، الان مره فَدَن.“ پس پتر خو دارائی دوتا پسرِ میان قسمت بُکود.^{۱۳} هِنو خیلی نُگذشته بو کی، کوچی پسر هر اونچِی کی دَشتی جَم کُود و دوردست ولایت روانه بُبوست و خو دارائی خوشگُذرانی ره به باد بَدَه.^{۱۴} وقتی هرچی دَشتی خرج بُکود، اُ ولایت درون بدجور قحطی بامو، و خیلی فقیر بوست^{۱۵} جه آ رو، بُشو و ایتا جه اُ ولایت مردومان کارگر بُبو، و اُ مرداک اون خو زمینان سر اوسه کُود کی خوکان غذا بده.^{۱۶} اُ ری ناجی دَشتی خو شکم خوکان غذا مرا ستر کونه، اما هیگس اون هیچی فاندَه نی.^{۱۷} آخرِسی بخودش بامو و بگفت: ”می پتر کارگران اضافی غذا هم دَریدی و من آیا ویشتائی جا مَرَدن دَرَم.^{۱۸} ویریزم و پتر ورجا شم و اون گم: ”ای پتر، من در حق خُدا و تو گُنا بُکوده تم.^{۱۹} ده قابیل نیتم تی پسر دوخواده بیم. می مرا ایتا جه تی کارگران مانستن رفتار بُکون.“

^{۲۰} پس ویرشت و خو پتر خانه روانه بُبوست. اما هِنو خانه جا دور بو کی اون پتر اون بیده، اون دیل بُسوخت و اون سو بُدوست، اون کُشه گیفته و رِک ماچی بَدَه.^{۲۱} اُ ری بگفت: ”ای پتر، من در حق خُدا و تو گُنا بُکوده تم. ده قابیل نیتم تی پسر دوخواده بیم.“^{۲۲} اما اون پتر خو کارگران بگفت: ”بُدوبید! بخترین رخت باورید و اون تن دُکونید. آنگوشتری اون آنگوشت و ایتا پاپوش اون پا درون دُکونید.^{۲۳} ایتا چاق مآنده باورید و سرابینید، بائید بُخوریم و جشن بیگیریم.^{۲۴} چونکی می آ پسر بمرده بو، زنده بُبوست اَویَرِ بوسته بو، پیدا بُبوست!“ پس بنا به جشن و شادی بُکودید.»

«^{۲۵} و اما پيله پسر زمین سر ایسا بو. هَطوکی خانه یِ فارسن دُبو، دَس گلا و رقص و آواز صدای بیشتاوست،^{۲۶} ایتا جه کارگران دوخواد و واورسه: ”چی خبر

ایسہ؟“ ۲۷ کارگر جواب بدہ: ”تی برار بامو و تی پئر اُ چاق مَندہ یِ سراوہ، چونکی خو پسر ساق و سلامتی مرا بیافته.“ ۲۸ هَطوکی اَن بیشتاوست، بَرزَخا بوست و نحواستی بخانه بایہ. پس پئر بیرون بامو و اون مَنت بُکود. ۲۹ اَما اون خو پئر جواب درون بگفت: ”بیدین، اَن همه سال من ترہ خیدمت بُکودہ ئم و هرگس تی دستورات جا سر باز نزم. با ا حال تو هرگس حتی ایتا بوزغاله مرہ فاندئی تا می رفقایِ مرا جشن بیگیرم. ۳۰ اَما حَلا کی تی ا پسر واگردستہ، هو پسری کی تی دارائیِ روسپیان مرا بہ باد بدہ، تو اون رہ اُ چاق مَندہ یِ سراوہ ئی!“ ۳۱ پئر بگفت: ”ای زای، تو ہمیشک می اَمَرہ ئی، و هر اونچی کی دَرَم، تی شینہ. ۳۲ اَما هَسا موقع جشن و شادیہ، چونکی تی ا برار بمرده بو، زندہ بُبوست؛ اویر بوستہ بو، پیدا بُبوست!“

۱۶

قاب باز مباشر نقل

۱ بازون عیسی خو شاگردان بگفت: «دارا مرداکی ایتا مباشر دشتی. هَطوکی گیلہ گی اون فارسہ کی مباشر اون مال و مَنال بہ باد دَنن درہ، ۲ مباشر دوخواد و واورسہ: ”اَن چیسہ کی تی بارہ ایشتاوم؟ تی حیساب کتاب فدن کی دہ می مباشر نتانی بوستن.“

۳ مباشر خو مرا فیکر بُکود: ”چی بُکونم؟ ارباب خوائہ مرہ کار جا بیکار کونہ. زمین کندن جان نازم و گدایی جائم عار دَرَم. ۴ دانم چی وا کودن تا هوطو کی می مباشری جا برکنار بَم، کسانئ بئسید کی مرا خوشان خانہ درون راہ بدید.“ ۵ پس، خو ارباب قرضداران ایتا ایتا دوخواد. اولی جا واورسہ چندر می ارباب قرضاری؟“ ۶ جواب بدہ صد تا پیلہ خُم روغن.“ بگفت: ”تی کاغذ ویگیر، و زود بینیش و بینویس پنجاہ تا پیلہ خُم!“ ۷ بازون دومی جا واورسہ: تو چندر قرضاری؟“ جواب بدہ: ”صد خروار گندم.“ بگفت: ”تی کاغذ ویگیر و بینویس ہشتاد خروار!“

۸ ارباب، قاب باز مباشر زرنگی جا تعریف بُکود؛ چونکی ا دُنیا زاکان در مقایسہ با خوشان ہم سَر و مالان روشنائی زاکان جا عاقیلترید. ۹ شمرا گم کی ا دُنیا فاسد مال، رفق یافتن رہ خرج بُکونید تا وقتی ا مال تمان بو، اوشان شمرا خانہ ئان ابدی میان قُبیل بُکونید.

« ۱۰ اون کی کوچ کاران درون امین بہہ، پیلہ کاران درون ئم امین خوائہ بوستن،

و اونکی کوچ کاران درون امین نبه، پيله کاران درون ئم امین نخوائه بوستن.
 ۱۱ پس آگه آ فاسدِ دُنیا مالِ ره امین نیبید، کیسه کی حئیقی ثروتِ شمراً
 واسپاره؟ ۱۲ و آگه اینفر دیگر مال ره امین نیبید، کیسه کی شیمه مالِ شمراً فده؟
 ۱۳ هی غلامی دو اربابِ خیدمت نثانه کودن، چونکی اینفر جا خفتِ خوائه
 دشتن و اویتای دوستِ دره، و یا خوره اینفر ره فدا کونه و اویتای پست
 ایشماره. نثانید هم خُدا بَنده بیبید، هم پول بَنده.»

شریعت و خُدا پادشائی

۱۴ قَریسی فرقه عالمان کی پول دوست بید، تمانِ آ گبان ایشتاوستن مرا،
 عیسیٰ رَحْشَن گِفتید. ۱۵ عیسی اوشان بگفت: «سُمان هوشانید کی خودتانِ
 مردوم ره صالح نیشان دئید، اما خُداشیمه دیلِ خبرِ دره. چونکی اونچی مردوم
 اون ویشتر ارزش فدید، خُدا دید درون ناپسند.»

۱۶ «تورات و پیغمبران تا تعمید دئنده یحیی زما ت بو. بازون پس، خُدا
 پادشائی خُب خبر فده به و همه تلاش کونید بزورِ رأیِ درون بیسید.» ۱۷ «جه
 آ رو، سألتره کی آسمان و زمین فگورده تا آنکی ایتا نخطه جه تورات بی اعتبار
 به!»

۱۸ «هرکی خو زن طلاق بده و ایتا دیگر زن بیگیره، زینا بُکوده، و هرکیم ایتا
 طلاق بده زناکِ به زنی بیگیره اونم زینا بُکوده دره.»

دارا مرداک و نادار ایلعازر

۱۹ «ایتا دارا مرداکِ بو کی گرانِ رختِ ارغوانی و نرم کتان دُکودی و همه روح،
 خوشگذرانی دُمال بو. ۲۰ ایتا نادار مرداکِ بو ایلعازر نام، کی اون دارا مرداکِ
 خانه درِ پهلو نئیدی، اون سر و جان زخم و زیلی بو. ۲۱ ایلعازر ناجی دشتی
 خورده غذائی مَرا کی اُ دارا مرداکِ سفره جا فُوستی، خوره سئرا کونه. حتی
 سگان ئم آموئیدی و اون زخمان و لیشتید. ۲۲ اُ نادار بمرّد و فیریشه ئان اون
 ابراهیم ورجا ببردیدی. دارا ئم بمرّد و اون دَفَن کودید. ۲۳ اما هَطوکی اُ دارا، مُرده
 ئان دُنیا درون چوم وازا کود، خوره رنج و عذاب درون بیافت. ابراهیم جه دور
 بیده و ایلعازرَم اون پهلو. ۲۴ پس بلند بلند بگفت: ”آی می پئر ابراهیم، مره رحم
 بُکون و ایلعازرِ روانه کون تا خو آنگوشت نوکِ آبا درون هیستا کونه و می زوان
 خَنک کونه، چونکی آ آتش درون عذاب کشن درم.“ ۲۵ اما ابراهیم جواب بده:
 ”آی زای، به یاد باور کی تو تی زندگی درون، خرم چیان بیگفتی، و بد چیان

ایلعازر قسمت بُبو. اما الان اون آیا آسایش درون ایسا و تو عذاب درون. ^{۲۶} جه آن بگذشته، امی میان و سُمان، پیلہ پرتگائی نَنه؛ اوشانی کی بخوائید جه آیا تی ورجا بائید نتانید، و اوشانیم کی اویا ایسائید نتانید امی ورجا بائید. ^{۲۷} دارا مرداک بگفت: ”پس، آی پئر، مَت کونم ایلعازر می پئر خانه اوسه کونی، ^{۲۸} چونکی من پنج تا برار درم. اون روانه کون تا می براران وახب بُکونه، نبه کی اوشانم آ عذاب جا درون دکفید.“ ^{۲۹} ابراهیم جواب بدہ: ”اوشان موسی و پیغمبران دَریدی، پس وائال اوشان گبان گوش فَدید.“ ^{۳۰} بگفت: ”نه، آی امی پئر ابراهیم، بلکی آگہ کسی جه مُردہ ئان اوشان ورجا بشه، توبه خوائید کودن.“ ^{۳۱} ابراهیم اون بگفت: ”آگہ موسی و پیغمبران گوش نَید، حتی آگہ کسی مُردہ ئان جا زندہ ببه، قاینہ نخوائید بوستن.“»

۱۷

گنا وسوسه

۱ بازون عیسی خو شاگردان بگفت: «گنا وسوسه همیشه درہ، اما وای به اوئی کی باعث و بانی وسوسه ببه. ^۲ اون ره بهتر آن بو کی آسیاب سنگ اون گردن دور تَوَید و دریا درون بگانید تا آنکی باعث ببه کی ایجا جه آ کوجدانه ئان گنا بُکونید. ^۳ پس شمراً بپائید. آگہ تی برار گنا بُکودہ، اون تشر بزن، و آگہ توبه بُکودہ، اون ببخش. ^۴ آگہ هفت مرتبه ایجا روج درون تره گنا بُکونه، و هفت مرتبه تی ورجا بایه و بگہ: ”توبه کونم“، بایسی اون ببخشی.»

۵ رسولان عیسی خُداوند بگفتید: «امی ایمان زیادا کون!» ^۶ عیسی خُداوند جواب بدہ: «آگہ ایجا کوچ دانه خردل اندر ایمان بدرید، تانید آتوت دار بیگید بَنه جا بیرون بایه و دریا درون بکاشته ببه، و شیمه جا فرمان خوائه بردن.»

۷ «کیه کی شیمه میان وقتی اون کارگر شوخم زَنن جا یا گوسفندان چرا دئن صارا جا واگرده، اون بگہ: ”زود بیا، سُفره سر بینیشین؟“ ^۸ مگہ نیگہ: ”می شام حاضر کون و تی رخت می خیدمت ره دُکون تا بخورم و بُنوشم، و بازون تو بُخور و بُنوش؟“ ^۹ مگہ خو کارگر مَت کونه کی اون دستور بجا باورده؟ ^{۱۰} سُمانم اونچی کی شمراً دستور بدہ بُبوسته، بجا باوردید، بیگید: ”آمان کارگرانی بی مَتیم و فقط آنجام وظیفه بُکودہ ئیم.“»

دَه تاخوره بیگفته شفا

۱۱ عیسیٰ خوراه سر اورشلیم ور، جہ مرز سامیرہ و جلیل دوارستی. ۱۲ وقتی کی ایتا دہات بدرن بُو، دَہ تا خورہ بیگیتہ ی کی دور ایساید بیدہ. ۱۳ اوشان داد بزئید و بگفتید: «آی عیسیٰ، آی اوستاد، آمرہ رحم بکون.» ۱۴ وقتی عیسیٰ اوشان نیگا بکود، بگفت: «بیشید و شمرأ یہود معبد کاهن نیشان بدئید.» اوشان رادگفتید و راہ میان جہ خورہ شفا بیگیتید. ۱۵ ایتا جہ اوشان وقتی بیدہ شفا بیافتہ، هوطو کی بلند بلند خدای ستایش کودی، واگردست ۱۶ و خودش عیسیٰ لنگ جیر تودہ و اون جا تشکر بکود. اُ خورہ بیگیتہ، سامری بو. ۱۷ عیسیٰ بگفت: «مگہ اَدہ نفر ہمتان شفا نیگیتید؟ پس اُنہ نفر دیگہ، کویا ایسا ئید؟ ۱۸ جیغیر اُ غریبہ، ہیگس دہ وانگردستہ تا خدای ستایش بکونہ؟» ۱۹ بازون اُ سامری بگفت: «ویریز و بوشو، تی ایمان ترہ شفا بدہ.»

خُداپادشائی آمون

۲۰ عیسیٰ فریسی فرقہ عالمانِ جواب درون کی واورسہ بید خُدا پادشائی کی خوائہ آمون، بگفت: «خُدا پادشائی جوری نایہ کی ببہ اون دئن، ۲۱ و ہیگس نخوائہ گفتن آیا یا ہویا ایسا، چونکی خُدا پادشائی شیمہ میان ایسا.» ۲۲ عیسیٰ بازون شاگردان بگفت: «زماقی فارسہ کی ناجی دریدی ایتا جہ انسان پسر روجان بیدینید، اما نخوائید دئن. ۲۳ مردوم شمرأ خوانید گفتن: ”بیدین، آیا ایسا،“ یا ”بیدین اویا ایسا“ اما اوشان دُمبالسر رادنگفید. ۲۴ چونکی ایتا برخ مانستن ایواری آسمان جہ اُ طرف تا اُ طرف فتاوہ و روشنا کونہ، انسان پسرئم خوروج درون اُطو بہ. ۲۵ اما اول بایسی خیلی عذاب بکشہ و اُ نسل جا ردآ بہ. ۲۶ انسان پسرِ دوران، نوح دوران مانستن خوائہ بوستن. ۲۷ مردوم خوردید و نوش کودید و زن بردید و مردا بوستید تا اُ روج کی نوح کشتی بدرن بُو. بازون سیل بامو و ہمہ ی سر بہ نیست کود. ۲۸ لوط زماقم هطو بو. مردوم خوردید و نوش کودید و هئید و فروختید و کشت و کار کودید و ساختید. ۲۹ اما اُ روج کی لوط سدوم شار جا بیرون بامو، آتش و گوگرد آسمان جا بوارست و ہمہ ی اوشان سر بہ نیست کود. ۳۰ روجی کی انسان پسر ظہور بکونہ ئم هوطو خوائہ بوستن. ۳۱ اُ روج میان، اُ گس کی خو بام خانہ سر بئسہ و اون اسباب اثاثیہ خانہ درون، اوشان اوسادن رہ بجیر نایہ و اون کی زمین سر بئسہ ئم بہ خانہ وانگردہ. ۳۲ لوط زنانہ ی بہ یاد باورید! ۳۳ ہر کی بخوائہ خو جان قایم بدرہ، اون جہ دس خوائہ دئن، ولی ہر کی خو جان جا بگذرہ، اون نیجات

خوائہ دئن. ^{۳۴} شمراً گم، اُشب میان جہ دو نفری کی ایٹا جیگا سر خوفتہ ئید، ایٹا اوسادہ و اویتا واهشتہ بہ، ^{۳۵} و دوتا زناى کی ایٹا جا گندم آسیاب کونیدی، ایٹا اوسادہ و اویتا واهشتہ بہ. ^{۳۶} دوتا مرداکم کی زمین سر ایسائید، ایٹا اوسادہ و اویتا واهشتہ بہ. ^{۳۷} شاگردان واورسہ ئید: «کویا، آی خُداوند؟» جواب بدہ: «ہرجا کی لاشہ ئی بہہ، لاشخورانم اویا جم بیدی!»

۱۸

ایٹا دُچوک و یوہ زناک نقل

^۱ عیسی شاگردان رہ ایٹا نقل باورد تا نیشان بدہ کی بایسی ہمیشک دُعا بکونید و ہرگس دیلسرد نیبید. ^۲ بگفتہ: «ایٹا شار درون ایٹا قاضی ایسابو کی نہ خُدا جا باکی دشتی، نہ خُدا خلق محل نئی. ^۳ ہو شار درون ایٹا و یوہ زناک ایسابو کی یہ سرہ قاضی ورجا اموی و اون جا خواستی کی ان حق دُشمند جا فیگیرہ. ^۴ قاضی چن وقتی اون محل نُکود. اما آخر بسر خو مرا بگفت: ”ہرچن خُدا جا باکی نارم و خُدا خلق تم نیدہ بو گیرم، ^۵ اما چونکی ا یوہ زناک ہمیشک می مزاحم بہ، اون داد فارسم، نہہ کی ہمیشک بایہ و مرہ بہ وازدہ باورہ» ^۶ و عیسی خُداوند دُمبالہ بدہ: «بیشتاوستید ا بی انصاف قاضی چی بگفت؟ ^۷ مگہ خُدا بہ دادِ خو انتخاب بُبوستہ ئان، کی شبند روج اون درگاہ سو منت کونیدی، نخواہہ فارسئن؟ مگہ ا کارم ہطو عقب خوائہ تودن؟ ^۸ شمراً گم کی خیلی زود آشان دادِ خوائہ فارسئن. با ا حال وقتی کی انسان پسر بایہ، زمین سر ایمانی خوائہ یافتن؟»

قَریسی و خراجگیر نقل

^۹ بازون عیسی بعضیان واسی کی آشان پوشت بہ خوشان صالحی گرم بو و دیگران کوچیک اِشماردید ا نقل باورد: ^{۱۰} «دو نفر پرستش رہ معبد بُشوئید، ایٹا قَریسی فرقه عالمان، اویتا خراجگیر. ^{۱۱} قَریسی باسا و خو مرا اَطو دُعا بکود: ”خُدایا، ترہ شکر گم کی دیگر مردومان مانستن دوزد و ظالیم و زینا کار نیئم، و نہ حتی ا خراجگیر مانستنم. ^{۱۲} ہفتہ ئی دو بار روزہ گیرم و جہ ہر چی کی بدس آورم، دہ یک قدم.“ ^{۱۳} اما ا خراجگیر دور باسا و حتی خو سر آسمان طرفم بُجور ناوردی، بلکی خو سینہ ئی زئی و گفتی: ”خُدایا، من گنا کار رحم بکون.“ ^{۱۴} شمراً گم کی ا مردای نہ، بلکی ا خراجگیر، صالح حیساب بُبوست و بخانہ

بُشو. چونکی هر کی خوره پيله نيشان بده کوچیک خوائه بوستن و هر کی خوره کوچیک بُکونه، پيله خوائه بوستن.»

وائاليد زاکان می ورجا بائيد

۱۵ مردوم حتی قُنداڤه زاکان عیسی ورجا آوردید تا اوشان سر دَس بنه. شاگردان هَطوکی آن بیده ئید، مردوم تشر بزئید. ۱۶ اما عیسی اوشان خو ورجا دوخواد و بگفت: «وائاليد کوچ زاکان می ورجا بائيد اشان جُلوی نیگیرید، چون خُدا پادشائی آجور گسان شینه. ۱۷ حثیقتن، شمرأ گم، هرکی خُداپادشائی ایتا زاک مانستن قُبیل نُکونه، اون بدرون نخوائه شئون.»

دارا رئیس

۱۸ ایتا جه رئیسان عیسی جا واورسه: «خُرم اوستاد، چی بُکونم تا زیندگی ابدی بدَس باورم؟» ۱۹ عیسی جواب بده: «چره مره خُرم دوخوانی؟ هیگس خُرم نیه جغیر خُدا. ۲۰ حُکمان دانی: زینا نُکون، قتل نُکون، دوزی نُکون، دوروغ گوائی ندن، تی پئر و مار احترام بدر.» ۲۱ دارا رئیس بگفت: «تمان آ کاران اُ زمات کی تر جوان بوم تا آلان بجا باوردم.» ۲۲ عیسی هَطوکی آن بیشتاوست، بگفت: «هنو ایچی کم ذری؛ هرچی ذری بُفروش و اون ناداران میان قسمت بُکون، کی آسمان درون گنج خوائی دشتن. بازون بیا و مره دُمال بُکون.» ۲۳ اُ مرداک هَطوکی آن بیشتاوست، غُرصه دار بُبوست، چونکی خیلی مال و منال دشتی. ۲۴ عیسی اون نیگا بُکود و بگفت: «خُدا پادشائی بدرون شئون، مالداران ره چنقدِ سخته! ۲۵ شتر ردّا بوستن سوزن سولاغ جا سألتره تا ایتا مالدار آدم بدرون شئون، خُدا پادشائی درون.»

۲۶ هوشانی کی آن بیشتاوستید، واورسه ئید: «پس کی تانه نیجات پیدا بُکونه؟» ۲۷ عیسی بگفت: «اونچی کی آدمی ره محاله، خُداره ممکنه.» ۲۸ پطرس بگفت: «بیدین آمان، آمی خانه زندگی ولا کودیم و تی دُمال رادکفتیم!» ۲۹ عیسی اشان بگفت: «حثیقتن، شمرأ گم، هیگس نیه کی خو خانه یا زن یا براران یا پئر و مار و یا زاکان خُداپادشایی واسی ولا کونه، ۳۰ و هه دُنیا درون چنقد ویشتر بدَس ناوره، و اُ دُنیا درون ئم زیندگی ابدی اون قسمت نبه.»

عیسی ایوارده خو مردن پیشگوئی کونه

۳۱ هو زمات عیسی خو دوازده تا شاگرد کنار فاکشه و اشان بگفت: «بیدینید!

اورشلیم شئون دریم. اويا هر چي پيغمبران انسانِ پسر باره بينيويشتيد، به انجام فارسه. ^{۳۲} چونکي اويا اونَ غير يهوديان دَس خوائيد واسپاردن تا اونَ رخشنَ گيريد، خيلي بي احترامی بکونيد و اون رو فيلي تَوديد، ^{۳۳} بازون شلاق زنيده و اون خونَ فکونيد، و سيومَ روج درون زنده خوائه بوستن.» ^{۳۴} اما شاگردان هيتا جه اون گبانَ نفهمستيد. اون گبان معنی اوشان جا پنهان بمانسته و اُ چياني کي بگفته بو نفهمستيد.

کور گدا شفا

^{۳۵} عیسی هَطو کي اَريحا شارِ فارسه، ايتا کور مرداک، راه کنار نيشته بو و گدايي کودی. ^{۳۶} وقتی خلق صدای کي جه اويا دوارستن ديبيد بيشتاوست، واورسه: «چی خبر ايسه؟» ^{۳۷} اوشان بگفتيد: «عیسی ناصری دوارستن دره!» ^{۳۸} اُ کور داد بزه: «آی عیسی، داوود پسر، مره رحم بکون!» ^{۳۹} اوشانی کي جُلوتر جه خلق شئون ديبيد، اون تشر بزيده و بخواستيد تام بزنه. اما اون ويشتر داد بزه کي: «آی داوود پسر، مره رحم بکون!» ^{۴۰} عیسی باسا و دستور بده اُ کور مرداک اون ورجا باوريد. وقتی کي نزديک بامو، عیسی اون جا واورسه: ^{۴۱} «چی خوائی تی واسی بکونم؟» اُ کور گدا بگفت: «آقا، خوائم بيدينم.» ^{۴۲} عیسی اون بگفت: «بيدين! تی ايمان تره شفا بده.» ^{۴۳} کورمرداک هو دم وينا بَبوست و خُداي ستايش کونان، عیسی دُمبالسر تُندانه بُشو. مردوم هَطو کي اَن بیده ئيد، همه خُداي پرستش بکوديد.

۱۹

عیسی و زگا

^۱ عیسی اَريحا شار بدرون بامو و شار میان ردا بوستی. ^۲ اويا ايتا مرداکي ايسابو زگا نام، زگا دارا و خراجگيران پيله تر بو. ^۳ اون خواستی بيدينه عیسی کيسه، اما چون کي پاچ بو و دشکاف نُبو نتانستی. ^۴ هَن واسی، بَدوست و ايتا پَلت دار فوچوکسته تا اونَ بيدينه، چونکي عیسی جه اويا ردا بوستی. ^۵ هَطو کي عیسی اويا فارسه، بَجورَ نيگا بکود و اون بگفت: «زگا، بَدوب و بجير بيا کي ايمرو وا تی خانه بَسَم.» ^۶ زگا تُند و تا کیدی بجير بامو و ذوق مرا اونَ قُبيل بکود. ^۷ مردوم وقتی اَن بیده ئيد، همه غُرغر بکوديد کي: «ايتا گُنا کارِ خانه ميمانی ره بُشو.» ^۸ و اما زگا ويرشت و عیسی خُداوند بگفت: «آقا، اَلان نصف می مال و مَنالِ ناداران

بخشم، و آگه ایچی به ناحق اینفر جا بیگیفته بيم، چهار برابر اون واگردانم.»
 ۹ عیسی بگفت: «ایمرو نیجات آ خانه درون بامو، چره کی آ مرداک نم ابراهیم
 زاكه. ۱۰ چونکی انسان پسر، بامو تا اویز بوسته نآن و امجه و نیجات بده.»

دَه تا سگه طلا نقل

۱۱ هو وقت کی اوشان آ گبان گوش فدَه ئید، عیسی خو گب دُمبال، نقلی
 باورد، چونکی اورشلیم نزدیکی بو و مردوم خیال کودید خُدا پادشائی هو زمات
 درون ظهور خوائه کودن. ۱۲ پس عیسی بگفت: «ایتا نجیبزاده، دور دَس
 ولایتی بُشو تا خو شائی مَقام فگیره و بازون واگرده. ۱۳ پس، دَه کس جه خو
 خیدمتکاران دوخواد و هرتای، ایتا سکه طلا فدَه کی اوشان سه ما دستمزد آندر
 بو و بگفت: ”تا من واگردم، آ پول مرا کاسی بُکونید.“ ۱۴ اما مردومانی کی قرار بو
 اوشان ره حکومت بُکونه، اون جا بیزار بید؛ اوشان اون دُمبالسر، نماینده ثانی آ
 پیغام مرا اوسه کودید کی: ”آمان نخوائیم کی آ آدم، آمره حکومت بُکونه.“
 ۱۵ وقتی اون خو شائی مَقام فیگیفته و خو ولایت سو واگردست دستور بده
 خیدمتکاری کی اشان سرمایه فدَه بو، دوخوانید تا بفهمه هر تا چنقد سود
 بُکوده. ۱۶ اولی بامو و بگفت: ”اریاب، تی سکه دَه تا سکه دیگه سود باورده.“
 ۱۷ اون بگفت: ”آفرین، آی حُب خیدمتکار! چونکی آ کوچ کار درون کی تره
 واسپارده بوم امین بی، دَه تا شار تره قدم تا اون حاکم بی.“ ۱۸ دوومی بامو و
 بگفت: ”اریاب، تی سکه، پنج تا سکه دیگه سود باورده.“ ۱۹ اونم بگفت: ”پنج
 تا شار حاکم بُبو.“ ۲۰ بازون سیومی بامو و بگفت: ”اریاب، آن تی سکه یه! اون
 ایتا پارچه درون واپختم، و زابده بُکودم. ۲۱ چونکی تی جا ترسه ئیم، آن واسی کی
 ایتا سختگیر مرداکی. اونچی کی نئی، اوسانی، و اونچی کی نکاشته ئی، دیبینی.“
 ۲۲ اریاب اون بگفت: ”ای شرور خیدمتکار، عین هو تی گب، تره محکوم کونم.
 تو کی دانستی ایتا سختگیر مرداکم، اونچی کی نئم اوسانم و اونچی کی نکاشتم
 دیبینم، ۲۳ چره می پول صرافان فاندئی تا هطوکی واگردم اون بهره مرا پس
 بیگیرم؟“ ۲۴ پس اوشانی کی اويا ایساید بگفت: ”سکه ئی اون جا فیگیرید و اون
 کی دَه تا سکه دَره، فدید.“ ۲۵ اوشان اون بگفتید: ”اریاب، اونکی خودش دَه تا
 سکه دَره!“ ۲۶ جواب بده: ”شمرأ گم کی هرکی دَره، ویشتر فدَه خوائه بوستن اما
 اونکی ناره، هونیم کی دَره اون جا فیگیفته خوائه بوستن. ۲۷ و هسا می دُشمندان
 کی نخواستید من اوشان ره حکومت بُکونم می ور باورید و می جُلو اوشان خون

فُکونید۔“»

عیسی شئون اورشلیم درون

۲۸ آگب بزه پس، عیسی جُلوتر جه دیگران اورشلیم راءِ پیش بیگفت۔
۲۹ هَطو کی بیتفاجی و بیتعنیا آبادی کی زیتون کو سر بو فارسه ئید، دو تا
جه خوشاگردان جُلوتر روانه کود، و بگفت: ۳۰ «أ آبادی کی شیمه راه سر نئه،
بیشید۔ هَطو کی بدرون بُشوئید، ایتا خر گره دَسته خوائید یافتن کی تا هسا
هیگس اون سر سَوار نُبوسته۔ اون وازا کونید و آیا باورید۔ ۳۱ آگه ایگس شیمه جا
واورسه: ”چره اون وازا کونید؟“ بیگید: ”خُداوند اون احتیاج دَره!“
۳۲ شاگردان بُشوئید و همه چیه اوجور کی عیسی بگفته بو بیافتید۔ ۳۳ و وقتی
خر گره ی وازا کودن دیبید، اون صاحبان اشان بگفتید: «چره خر گره ی وازا
کودن درید؟» ۳۴ جواب بدَه ئید: «خُداوند اون احتیاج دَره۔» ۳۵ اوشان گره ی
عیسی ورجا باوریدید۔ بازون خوشان قبائان اون سر بنه ئید و عیسی اون سر
بینشانه ئید۔ ۳۶ هَطوکی عیسی شئون دُبو، مردوم خوشان قبای راه سر
واشادید۔ ۳۷ وقتی زیتون کو سراجیری فارسه، خَلقی کی عیسی شاگرد بُبوسته
بید، همتان ذوق و پيله اوخان مرا خُدا ی تمان مُعجزات واسی کی اون جا بیده
بید پرستش بُکودید، ۳۸ و خَواندید کی:

«موارک ایسه پادشائی کی خُداوند نام مرا آیه!

صُلح و سلامتی آسمان درون و جلال بُجوری آسمان میان ببه!»

۳۹ بعضی جه فَریسی فرقه عالمان، خلق میان عیسی بگفتید: «اوستاد، تی
شاگردان تشر بزن کی تام بزنید!» ۴۰ عیسی جواب بدَه: «شمرأ گم آگه اشان تام
بزنید، آ سنگان داد خوائید زئن!»

۴۱ پس عیسی هَطو کی اورشلیم نزدیک بوست و شار بیده، اون ره گریه بُکود
۴۲ و بگفت: «کاشکی تو، بله تو، ایمروج فهمستی کی چی تره صُلح و سلامتی
آورِه۔ ولی حیف کی آلان تی چومانِ جا جُخفته نئه۔ ۴۳ چونکی اُروجان فارسه کی
تی دُشمندان تی دُور سنگر خوائید ساختن و جه هر طرف تره دُوره کونیدی و
رائِ تره تنگ کونید؛ ۴۴ و تره خاک مرا هموار کونید، تره و تی زاکان کی تی درون
ایسائید۔ و سنگ، سنگ سر به جا نخواستید نئن؛ چونکی جه خُدا آمونِ موقع تی
یاری ره، غافیل بمانستی۔»

عیسی معبد درون

٤٥ بازون عیسیٰ یهودیان معبد بدرون بامو و بنا به کاسبان بیرون توَدَن بُکود،
 ٤٦ و اوشانَ بگفت: «بینیویشته بُبوسته ”می خانه عبادت خانه خوائه بوستن“؛
 اما سُمان اونَ دوزدان لانه“ بساخته ئید.»

٤٧ عیسیٰ هر روج معبد درون مردومَ آموختی. کاهنانِ سران و تورات
 آموجگارن و مردوم پيله کسان اون کوشتن دُمال بید، ٤٨ ولی اون کوشتن ره
 هی رائی پیدا نُکودید، چونکی مردوم همه عاشق اون گبان بید.

٢٠

عیسیٰ قدرت

١ ایتا جه روجان کی عیسیٰ یهودیان معبد صحن درون مردومَ آموختی و حُب
 خبر دئی، کاهنان سران و تورات آموجگارن، ریش سیفیدان امرا اون ورجا
 پاموئید ٢ و عیسیٰ بگفتید: «آمره بُگو، به چی اجازه ئی آ کارانَ کونی؟ کی تره آ
 قُدرت و ایختیارَ قَدَه؟» ٣ عیسیٰ جواب بدَه: «مَنم شیمه جا ایچی واورسم؛ مره
 بیگید، ٤ یحییٰ تعمید خُدا جا بو یا آدمی جا؟» ٥ اوشان همدیگر مرا
 صلامشورت نُکودید، بگفتید: «آگه بیگیم خُدا جا بو، گه، ”پس چره اونَ ایمان
 ناوردید؟“ ٦ اگر ئم بیگیم آدمی جا بو، مردوم همتان آمره سنگسار خوائید
 کودن، چون آ باورَ دَریدی کی یحییٰ پیغمبر بو.» ٧ پس جواب بدَه ئید: «نانیم
 جه کویا بامو.» ٨ عیسیٰ بگفت: «مَنم شمرأ نَگم کی چی قدرت و ایختیاری مرا آ
 کارانَ کونم.»

شورر باغبانان نَقْل

٩ بازون عیسیٰ آنقل مردوم ره باورد: «مرداکی ایتا انگور باغَ آماده کود و اونَ
 چن تا باغبان مناسبه فده و خیلی زمات ایتا دیگر مملکت سفر بُکود. ١٠ انگور
 چن زمات، غلامی باغبانان وَر اوسه کود تا خو محصول سَامَ فیگیره. اما
 باغبانان اونَ بزَه ئید و دَس خالی واگردانه ئید. ١١ پس ایتا ده غلام اوسه کود،
 اما اونم بزَه ئید و بی حُرمتی بُکودید و دَس خالی اونَ روانه کودید. ١٢ پس سیوم
 بار غلام اوسه کود، اما اونم زخم زیلی بُکودید و بیرون تَوَدَه ئید.

١٣ آ موقع صاحب باغ بگفت: ”چی بُکونم؟ می عزیز پسرَ اوسه کونم بلکی
 اونَ احترامَ بدرید.“ ١٤ اما وقتی باغبانان اُ رِی بیده ئید، همدیگر مرا
 صلامشورت بُکودید، بگفتید: ”آن وارثه. بائید اونَ بُکوشیم تا ارث آمی شین

بہ۔“ ۱۵ پس اوں انگورباغ جا بیرون بگادید و بُکوشتید۔

«حالا! صاحب باغ اوشان مرا چی خوائه کودن؟ ۱۶ اون آیه و باغبانان سر بہ نیست کونہ و انگورباغ دیگران دس واسپارہ.» اوشان وقتی آن بیشتاوستید، بگفتید: «البته کی اوشان آ کار نکونید!» ۱۷ اما عیسی مردوم چوم بُدوخت و بگفت: «پس اُ بینویشتہ معنی چیسہ کی گہ:

”سنگی کی بتایان ردّا کودید،

مہمترین سنگ بُبوستہ؟“

۱۸ ہرکی اُ سنگ سر بگفہ، پلک بہ، و ہر وقت اُ سنگ کسی سر بگفہ، اون لہ کونہ.» ۱۹ تورات آموجگران و کاهنان سران وقتی بفہمستید ا نقل اوشان بارہ گہ، خواستی ہو موقع اون گرفتار کونید، اما مردوم جا ترس دشتیدی. ۲۰ پس عیسی پاستید و جاسوسانی اون ورجا اوسہ کودید کی خوشان صادق نیشان دئید۔ اوشان آن دُمال بید کی عیسی گبان جا ایتا گزک بیاوید و اون فرماندار قدرت و محکمہ دس فدید۔ ۲۱ پس جاسوسان عیسی جا واورسہ ئید: «اوستاد، دانیم کی تو حقیقت گی و آموچی و ہیگس طرّف نیگیری، بلکی خُدا رایی راستی مرا آموجانی. ۲۲ امپراطور روم خراج فدَن، امرہ دُرستہ یا نہ؟» ۲۳ اما عیسی اوشان حیلہ ی بفہمست و بگفت: ۲۴ «ایتا یہ دیناری سگہ مرہ نیشان بدید۔ نام و نیشان اون رو کی شینہ؟» ۲۵ جواب بدہ ئید: «امپراطور شین.» عیسی اوشان بگفت: «پس امپراطور مال امپراطور فدید و خُدا مال خُدای!» ۲۶ جہ ا رو، نتانستید مردوم ورجا عیسی خودش گبان مرا گرفتار کونید، و مات اون جواب دئن جا، تام بزئید۔

سؤال مردئان زندہ بوستن جا

۲۷ بازون چن تا جہ صدوقی فرقہ عالمان کی مردئان زندہ بوستن قبیل ناشتید باموئید، ۲۸ و عیسی جا ایتا سؤال بُکودید و بگفتید: «اوستاد، موسی امرہ بینویشت کی اگہ ایتا مرداک برار بیمیرہ و خودش جا ایتا زن بی زای بجا بنہ، اُ مرداک بایسی اون بہ زنی بیگیرہ تا نسلی خُو برار رہ باقی بنہ. ۲۹ ایوار، ہفت برار بید۔ اولی برار ایتا زن بیگفت و بی زای بمرد۔ ۳۰ بازون دوئی ۳۱ و بازین سیومی اون بہ زنی بیگفتید و اُطو بُو کی ہر ہفت برار بمردید، بی اونکی زای بجا بنید۔ ۳۲ آخر بسر اُ زناکم بمرد۔ ۳۳ حلا، اُ روج کی مردہ ئان زندہ بید، اون کویتا زن خوائہ بوستن؟ چونکی ہر ہفت برار اون بہ زنی بیگفتید.»

۳۴ عیسیٰ جواب بدہ: «اَ دُنْیَا مَرْدُوْمِیْدِ کِی زَنْ بَرِیْدِ وَ مَرْدَا بَیْدِ. ۳۵ اَمَّا اَوْشَانِی کِی لَایْقِ فَاَرْسَنْ بَه اَ دُنْیَا وَ مَرْدَه تَانِ زَنْدَه بُوَسْتَنْ اَیْسِیْدِ نَه زَنْ بَرِیْدِی وَ نَه مَرْدَا بَیْدِ، ۳۶ وَ نَه دِه خَوَائِیْدِ مَرْدَنْ چَوْنِکِی فِیْرِیْشْتَه تَانِ مَرَا بَرَابَرِ بَیْدِ. اَوْشَانِ خُدا زَاکَانِیْدِ، چَرَه کِی مَرْدَه تَانِ جَا زَنْدَه بُوَسْتِیْدِ. ۳۷ وَلی حَنْیِقْتِ اَنکِی مَرْدَه تَانِ زَنْدَه بَیْدِی حَتّٰی مَوْسٰی تَم وَ لِ بَیْگِیْفْتَه گُوْمَارِ جَرِیَانِ جَا اَشْکَارَ کُوْدِ، اَوِیَا کِی خُداوَنْدَ، اَبْرَاهِیْمِ خُدا وَ اسْحٰقِ خُدا وَ یَعْقُوْبِ خُدا دُوخَوَانَه. ۳۸ خُدا کِی مُرْدَه تَانِ خُدا نِیَه، بَلْکِی زَنْدَه تَانِ خُدا یِه چَوْنِکِی اَوَنْ وَرْجَا هَمَه زَنْدَه تَیْدِ.» ۳۹ بَعْضِی جِه تَوْرٰتِ اَمَوْجِگَارَانِ اَوَنْ جَوَابِ دَرُوْنِ بَگْیَفْتِیْدِ: «اَوْسْتَادِ، حُبِّ بَگْیَفْتِی!» ۴۰ وَ دِه هِیْکَسِ نِیَاَرْسَتْ هِیْچِی اَوَنْ جَا وَاوْرَسَه.

مسیح موعود کی پسرہ؟

۴۱ بازون عیسیٰ اوشان بگفت: «چُطُو یِه کِی گِیْدِی مَوْسِیْحِ مَوْعُوْدِ دَاوُوْدِ پَادِشَا پَسْرَه؟ ۴۲ چَرَه کِی دَاوُوْدِ خُوْدِش کِتَابِ، مَزَامِیْرِ دَرُوْنِ گِه: ”خُداوَنْدِ مِی خُداوَنْدَ بَگْیَفْتِ:

مِ رَاسْتِ دَسِ وَرِ بَیْنِیْشِ

۴۳ تَا هُو مَوْقِعِ کِی تِی دُشْمَنْدَانِ تِی لَنْگِ جِیْرِ تَوَدَمِ.”

۴۴ اَگِه دَاوُوْدِ اَوَنْ ’خُداوَنْدِ‘ دُوخَوَانَه، چُطُو اَوَنْ تَانَه دَاوُوْدِ پَسْرَه بَه؟»

۴۵ هُو مَوْقِعِ کِی مَرْدُوْمِ هَمَه گُوْشِ قَدْئِیْدِ، عِیْسِی خُو شَاگَرْدَانِ بَگْیَفْتِ: ۴۶ «تَوْرٰتِ اَمَوْجِگَارَانِ جَا دَوْرِی بُوکُوْنِیْدِ کِی دَوَسْتِ دَرِیْدِی، دَرَاژِ قَبَا مَرَا رَاہِ بَیْشِیْدِ وَ کُوچَه وَ بَازَارِ مَرْدُوْمِ اَوْشَانِ سَلَامِ بَیْگِیْدِ، وَ عِبَادَتْگَااَنْ دَرُوْنِ بَخْتَرِیْنِ جَا یِ چَاپِیْدِی وَ مَجَالِسِ مِیَاَنْ بُوْجُوْرِ جِیْگَا بَیْنِشِیْنِیْدِ. ۴۷ جِه اَ طَرْفِ وِیَوَه زَنْاْکَانِ خَاْنَه یِ چَاپِیْدِی وَ جِه اَ طَرْفِ خُوْشَاَنْ دُعَا یِ ظَاہِرِنْمَا یِ وَاَسِی، دَرَاژَه دَئِیْدِی. اَشَانِ مُکَاْفَاتِ خِیْلِی سَخْتِ تَرِ خَوَاثَه بُوَسْتَنْ.»

۲۱

نادار ویوہ زنا ی پیش کش

۱ عیسیٰ دُوْرُوْبَرِ فَنْدَرَسْتِ وَ دَارَااَنْیِ بَیْدَه کِی خُوْشَاَنْ پِیْشْکَشَاَنْ مَعْبَدِ بَیْتِ الْمَالِ صُوْنْدُوْقِ دَرُوْنِ تَوَدَه تَیْدِ. ۲ اَ مِیَاَنْ نَادَارِ وِیَوَه زَنْاْکِی بَیْدَه کِی دُو قِرَانِ صُوْنْدُوْقِ دَرُوْنِ تَوَدَه. ۳ عِیْسِی بَگْیَفْتِ: «حَنْیِقْتَنْ شَمْرَا گَمِ، اَ نَادَارِ وِیَوَه زَنْا ی جِه هَمَه اَوْشَاَنْ وِیْشْتَرِ قَدَه. ۴ چَوْنِکِی اَوْشَاَنْ هَمَه جِه زِیَادِی خُوْشَاَنْ دَارَا یِ قَدْئِیْدِ،

اما آزناى، خو نادارى ميان تمانِ خو روزى فدهه.

آخر زماٲ نيشانه نان

وقٲى بعضيان معبد باره گب زئيد كى چٲو قشنگِ سنگان مرا و پيش كشانى كى وقف بٲوسٲه بو ترئين بٲوسٲه، عيسى بگفت: ^٦ «ا روجانى فارسه كى اونچى آيا دينيدى، ده سنگ سنگ سر نماٲه، بلكى همه فُگوردهه.»

^٧ اوشان واورسه ئيد: «اوستاد، ا ايتفاقان كى دكفه و اوشان نزديك بوسٲن نيشانه چيه؟» ^٨ عيسى جواب بده: «واخُب بيبيد كى گُمرآ نيبيد؛ چونكى خيليان مى نام مرا خوائيد اُمون و خوائيد گفتن: "من هونم" و "موعود موقع فارسه". اوشان دُمبالسر نيشيد.»

^٩ «و وقٲى كى خيلى جنگ و آشوب خبران ايشٲاويد، هَراس ندريد. چونكى بايستى اول اُجور چيان ايتفاق دكفه، ولى آخر كار هودَم فانرسه.» ^{١٠} بازون عيسى اوشان بگفت: «مَلٲى صُد ايتا ديگر مَلٲ و مملكتى صُد ايتا ديگر مملكت خوائيد وپريشٲن. ^{١١} پيله زمين لرزه و قحطى و طاعون خيلى جائان خوائه اُمون، و خوفناك ايتفاقاتى دكفه، و عجايب و غرائب نيشانه نان آسمان جا ظاهر خوائه بوسٲن.»

^{١٢} «اما پيش جه ا ايتفاقان، شمرا گرفتار كوده، اذيت خوائيد كودن و يهوديان عبادتگان و خولٲانك درون خوائيد واسپاردن، و مى نام واسى، شمرا پادشائان و فرمانداران ورجا خوائيد بردن ^{١٣} و اطو مَهَلٲ پيدا كونيد تا گوائى فديد. ^{١٤} اَن حُب به ياد واسپاريد كى جُلوتر شيمه فيكر نانيد كى خودٲان ديفاع ره چى بيگيد. ^{١٥} چونكى من شمرا گُفتار و حيكَمٲى خوائم فدَن كى هيتا جه شيمه دُشمندان، ياراي شيمه جُلُو ايسان و مقاومت كودن نخواستن! ^{١٦} حتى شيمه پَر و مار و براران، رفقان و خويش و قوم شمرا دُشمند دَس فديد و بعضى جه شُمان خوائيد كوشٲن. ^{١٧} مردوم همٲان مى نام واسى شيمه جا حَفٲ خوائيد دَشٲن. ^{١٨} اما ايتا مو جه شيمه سر اوير نخواستن بوسٲن. ^{١٩} صَبر اَمرا، شيمه جان نيجات خوائيد دَن.»

^{٢٠} «وقٲى بيدينيد اورشليم، دُشمند لشكر دوره بَكوده، حتم بدانيد كى اون ويرانى فارسن دره. ^{٢١} هو موقع اوشانى كى يهوديه درون بئسيد كوٲان سمت جيوزيد و اوشانى كى شار درون بئسيد جه شار بيرون بيشيد، و اوشانى كى دشت و صارا درون بئسيد شار وانگرديد. ^{٢٢} چونكى ا روجان، مكافات روجانه،

کی ہر چی کی بینیویشتہ بُبو بہ انجام فارسہ۔^{۲۳} وای بر شکمدار زناکان و مارانی کی خوشان زاکان اُ روجان درون شیر دئیدی! چونکی ایٹا پیلہ مصیبت آ ولایت سر آیہ و خُدا غیظ دچار خوائید بوستن۔^{۲۴} شمشیرِ ضریہ مرا گفید و دیگر مردومان میان اوشان اسیری رہ برید و اورشلیم غیر یہودیان لقد دمچ خوائہ بوستن تا ہو موقع کی غیر یہودیان دورہ بہ انجام فارسہ۔»

«^{۲۵} آفتا و ماہ و ستارہ نان جا نیشانہ ثانی پیدا بہ۔ زمین سر، مردومان دریا کولاک جا پریشان و سراسیمہ خوائید بوستن۔^{۲۶} مردوم جہ ترس اونچی کی دُنیا سر وا بایہ وحشتِ مرا عَش کونیدی، چونکی آسمان فُوتان بہ لرزہ دکفہ۔^{۲۷} ہو موقع انسان پسر خوائید دِن کی ابر درون پیلہ قوت و جلال مرا آیہ۔^{۲۸} ہطوکی آ ایتفاقان شروع بہ، راست بئسید و شیمہ سران بَجور بیگیرید، چونکی شیمہ نیجات نزدیکہ!»

«^{۲۹} و آ نَقْل اوشان رہ باورد: «انجیل دار و اویتا داران بیاد باورید۔^{۳۰} ہطو کی وَلگ دئیدی، تانید بیدینید و بفہمید کی تابستان آمون درہ۔^{۳۱} جہ آرو، ہر موقع بیدینید کی آ ایتفاقان دکفہ، فہمیدی کی خُدا پادشائی نزدیکہ۔^{۳۲} حئیقتن، شمرأ گم، تا ہمہ آ ایتفاقان دنکفہ، آ نسل از بین نیشہ۔^{۳۳} آسمان و زمین از بین خوائہ شئون، اما می گبان ہرگس از بین نیشہ۔»

«^{۳۴} واخُب ببید، نہہ کی عیش و نوش و مستی و زندگی دیل ناگرانیان شیمہ دیلہ سخت بکونہ و اُ روج دام مانستن ایوارکی شیمہ سر بکفہ۔^{۳۵} چونکی آ ایتفاقان تمان دُنیا مردوم رہ خوائہ دکفتن۔^{۳۶} پس ہمیشک بپائید و دُعا بکونید تا بتانید جہ ہمہ آ ایتفاقان کی بزودی خوائہ دکفتن در امان بمانید و انسان پسر ورجا بئسید۔»

«^{۳۷} عیسی ہر روج معبد درون مردوم آموختی و ہر شب شار جا بیرون شوئی و کوهی کی زیتون نام دشتی شب بہ صُب فارسانہ ئی۔^{۳۸} صُب دمان مردوم اون گبان ایشتاوستن رہ معبد درون جم بوستید۔»

۲۲

یہودا خیانت

۱ عید نان بی خمیر مایہ کی بہ پسخ ہم معروفہ نزدیک بوستی،^۲ و کاهنان سران و تورات آموجگارن ایٹا راہ دُمبال بید کی چُطو عیسی بکوشید، چونکی مردوم جا ہراس دشتید۔^۳ ہو موقع شیطان یہودا شناس بہ آسخریوطی جلد

درون، کی ایتا جہ دوازده شاگرد بو بُشو. ۴ اون کاهنان سران و معبد فرمانده تان ورجا بُشو و اوشان اَمرا گب بزه کی عیسیٰ چُطو اوشان دَس قَده. ۵ اوشان خوشحال بوسْتید و قُبیل بُکودید پولى اون قَديد. ۶ يهودا هم قُبیل بُکود و ایتا مهلت دُمال بو کی دور جہ مردوم، عیسیٰ اوشان دَس قَده.

آخرتا شام

۷ پس عید نان بی خمیر مایه روج کی بایسی پَسَخ بَرَه قُربانی ببه فارسه. ۸ عیسیٰ، پَطرس و یوحناى روانه کود، بگفت: «بیشید و پَسَخ شام آمره تهیه بیدینید تا بُخوریم.» ۹ واورسه نید: «کویا خوائی تهیه بیدینیم؟» ۱۰ عیسیٰ جواب بده: «هطو کی شار درون بُشوئید، مرداکی ایتا گوله آب مرا دینیدی. اون دُمال کونید و اُخانه تی کی بدرون شه بیشید. ۱۱ و صابخانه ی بیگید: "اوستاد گه: «میمانخانه کویا ننه تا می شاگردان مرا پَسَخ شام بُخورم؟»» ۱۲ اون ایتا پيله تَلار، قَرش بُبوسته آماده شمراً نیشان خوائه دَن. اویا تهیه بیدینید.» ۱۳ اوشان بُشوئید و همه چی اوجور بو کی اوشان بگفته بو، و پَسَخ حاضر ا کودید.

۱۴ وقتی کی شام زما ت فارسه، عیسیٰ خو رسولان مرا سُفره سر بینیشت. ۱۵ هو موقع اشان بگفت: «خیلی شوق دشتیم قبل آنکی سختی بکشم، ا پَسَخ شیمه مرا بُخورم. ۱۶ چون شمراً گم کی اون جا نخواست خوردن تا زماتی کی پَسَخ خُداپادشایی درون به انجام فارسه.» ۱۷ پس ایتا جام اوساد و شُکر بُکود و بگفت: «آن فیگیرید و شیمه میان سام بُکونید. ۱۸ چونکی شمراً گم از الان تا خُدا پادشائی زما ت ده انگور محصول جا نُوشم.» ۱۹ و هطو نان اوساد، شُکر بُکود و پَلک کود و اوشان قَده و بگفته: «آن می تین کی شیمه واسی قَده؛ آن می یاد واسی انجام بید.» ۲۰ جه آرو، بعد شام جام اوساد و بگفت: «ا جام، جدید عهد می خون درون کی شیمه واسی فووسته به. ۲۱ اما اونی کی خیال دَره مره تسلیم کونه، اون دَس می دَس مرا ایتا سُفره درون دَره. ۲۲ انسان پسر هوطو کی قرار بشه شه، اما وای به حال اُگس کی اون دُشمن دَس قَده.» ۲۳ بازون اوشان همدیگر جا واورسین دبید کی کویتا آکار کونه.

۲۴ رسولان میان بُگو مگو بُبوست کی اوشان درون کویتا پيله تره. ۲۵ عیسیٰ اشان بگفت: «دیگر ملت پادشائان اشان سر آقایی کونیدی و اوشانی کی اشان سر قدرت دَریدی "خان" دوخواده بیدی. ۲۶ اما شُمان اُطو نبید. پيله ترین

شیمه میان بایسی کوچی ترین مانستن ببه و رهبر بایسی خیدمتکار مانستن ببه. ^{۲۷} چونکی کویتا پیلہ ترہ، اونکی سُفرہ سر نیشینہ یا اونکی خیدمت کونہ؟ مگہ اونی نیہ کی سُفرہ سر نیشینہ؟ اَمّا من شیمہ میان خیدمتکار مانستنم.»

«^{۲۸} شُمان کسانِ ایسید کی می سختیان درون می پهلو ایساید. ^{۲۹} پس هوجور کی می پتر ایتا پادشائی مرہ فدہ، منم شمرأ فدم، ^{۳۰} تا می پادشائی میان می سُفرہ سر بُخورید و بُنوشید و تختان سر بینیشینید و دوازده قبیلہ ی اسرائیل داوری بُکونید.»

«^{۳۱} آی شَمعون، آی شَمعون، شیطان اَنَ بخواست کی شمرأ گندم مانستن تَبجہ بزہ. ^{۳۲} اَمّا من ترہ دُعا بُکودم تا تی ایمان از بین نشہ. پس هوطو کی واگردستی، تی برارَن قوت بدہ.» ^{۳۳} اَمّا پطرس جواب بدہ: «آی آقا، من حاضریم تی مرہ خولتانک درون بشم و جان بدم.» ^{۳۴} عیسی جواب بدہ: «پطرس، بدان کی ایمر و پیش جہ آنکی خوروس بخوانہ، تو سہ وار حشا خوائی کودن کی مرہ ایشناسی.»

^{۳۵} بازون عیسی اوشان جا واورسہ: «مگہ اُ موقع کی شمرأ بدون پول و چانچو و پاپوش راہی بُکودم، ہیچی مُختاج بوستید؟» جواب بدہ ئید: «نہ، ہیچی.» ^{۳۶} عیسی اوشان بگفت: «اَمّا ہسا ہرکی کیسہ یا چانچو درہ، اون ویگیرہ و اگہ شمشیر نارہ، خو رخت بُفروشہ، ایتا شمشیر بیہینہ. ^{۳۷} چونکی شمرأ گم اُ خدا کلام بینویشتہ، وا می بارہ بہ انجام فارسہ کی: ”اون گناکاران مانستن محکوم بہ.“ چونکی، اونچی می بارہ بینویشتہ بُبوستہ، عملی بوستن درہ.» ^{۳۸} شاگردان بگفتید: «آی خُداوند، بیدین، دوتا شمشیر دریم.» اشان بگفت: «بستہ!»

عیسی دُعا کودن زیتون کو سر

^{۳۹} بازون عیسی بیرون بُشو و بنا بہ خو عادت، زیتون کو سو راہی بُبو و اون شاگردانم اون دُمالسر بُشوئید. ^{۴۰} وقتی اویا فارسہ ئید، خو شاگردان بگفت: «دُعا بُکونید تا امتحان درون دنکفید.» ^{۴۱} بازون اوشان جا ایتا سنگ پرانن اندر فاصلہ بیگیفت و زانو بزہ اُطو دُعا بُکود: ^{۴۲} «آی پتر، اگہ خواست تو آنہ، اُ جام می جا دور کون؛ اَمّا نہ می خواستہ واسی، بلکی تی خواستہ انجام ببه.» ^{۴۳} بازون ایتا فیریشته آسمان جا عیسی رِہ ظاہیر بو و اون ویشتر قوت بدہ. ^{۴۴} عیسی اُرنج و عذاب میان کی دوبو موصم تر دُعا کودی، و اون عرق خون مانستن توگہ توگہ زمین سر فووستی. ^{۴۵} وقتی کی دُعا جا ویریشت و شاگردان

ورجا واگردست، بیده کی انقدر غُرصه دشتید خوفته ئید. ^{۴۶} آشان بگفت: «چره خوفته ئید؟ ویریزید و دُعا بکونید تا امتحان درون دنکفید.»

عیسی گرفتار بوستن

^{۴۷} عیسی هَنو گب زئن دویو کی دسته ئی جه راه فارسه ئید. اُ مردای کی یهودا نام دشتی و دوازده شاگرد مرا بو، اوشان رائنمایی کودی. اون عیسی نزدیک بوسته تا اون ماچی بدّه، ^{۴۸} اما عیسی اون بگفت: «آی یهودا، انسان پسر ایتا ماچی امرا تسلیم کونی؟» ^{۴۹} وقتی کی عیسی دُمبالروئان بفهمستید چی بوستن دره، بگفتید: «آی آقا، آمی شمشیر امرا اوشان بزَنیم؟» ^{۵۰} و ایتا جه اوشان، پيله کاهن غلام، شمشیر مرا بزه و اون راست گوش وَاوه. ^{۵۱} اما عیسی بگفت: «اُ کار نُکونید!» و اُ مرداک گوش دَس فاکشه و شفا بدّه. ^{۵۲} بازون عیسی کاهنان سران و معبد فرمانده ئان و ریش سیفیدانی کی اون گرفتار کودن واسی باموئید، بگفت: «مگه من رازنم کی شمشیر و کولاکت مرا می دُمبال باموئید؟» ^{۵۳} هر روج معبد درون شیمه امرا بوم؛ شیمه دَس مره دراز نُکودید. اما آلان، شیمه وقت و ظولمات قدرت وقت.»

پطرس حشا کودن

^{۵۴} بازون عیسی بیگفتید و پيله کاهن خانه درون ببردید. پطرس دورادور آشان دُمبالسر شوئی. ^{۵۵} خانه صارا میان، آتشی روشن بو و چن نفر اون دُور نیشته بید. پطرس امرا اوشان میان بینیشت. ^{۵۶} هو موقع، ایتا گولفت اون آتش روشنائی درون بیده و اون زُل بزه بگفت: «اُ مرداکم اون مرا بو.» ^{۵۷} اما پطرس حشا بکود و بگفت: «آی زنا، اون نشناسم.» ^{۵۸} ایپیچه دترتر، اینفر ده اون بیده و بگفت: «توئم ایتا جه اوشانی.» پطرس جواب بدّه: «آی مرد، من جه اوشان نیئم.» ^{۵۹} ای ساعت بگذشت و اینفر ده اصرار مرا بگفت: «بی شک اُ مرداکم اون مرا بو، چونکی جلیل شینه.» ^{۶۰} اما پطرس اون بگفت: «آی مردای، نانم تو چی گی.» هَنو گب زئن دویو کی خوروس بخواند. ^{۶۱} هو موقع عیسی خُداوند رو واگردانه و پطرس نیگا بکود، و پطرس اون گب به یاد باورد کی بگفته بو: «ایمرو پیش جه آنکی خوروس بخوانه، سه بار مره حشا خوائی کودن.» ^{۶۲} پس بیرون بشو و رُرخ گریه بکود.

عیسی رخن گیفتن

۱۳ اوشانی کی عیسیٰ بیگیفته بید، اون رَخشن گیفیتید و زئید. ۱۴ اون چومان دَوستید و گفیتید «هسا جه غیب بُگو کی تره زئن دره؟» ۱۵ و خیلی گبانِ مرا اون توهین بُکودید.

عیسیٰ محاکمه یهود شورا ورجا

۱۶ وقتی صُب بُبوست، شورای قوم ریش سیفیدان، ہم کاهنان سران و ہم تورات آموجگران، ہمدیگر مرا جلسہ بنه ئید. بازون عیسیٰ شورا میان باورید و اون جا واورسه ئید: ۱۷ «آگه تو مسیح موعودی، آمره بُگو.» اما عیسیٰ جواب بدہ: آگه بگم، می گبَ واورِ نخوائید کودن، ۱۸ و آگه شیمہ جا واورسم، مرہ جواب نخوائید دَئن. ۱۹ اما بازین پس، انسان پسر، خُدا راست دَس قَوْت وَر خوائہ نیشتن.» ۲۰ همه بگفیتید: «مگہ تو خُداپسری؟» عیسیٰ جواب بدہ: «شُمان گیدی کی ایسم.» ۲۱ پس اوشان بگفیتید: «دِه چی نیازی به گوائی ایسہ؟ خودمان اون زوان جا بیشتاوستیم.»

۲۳

محاکمه پیلاٹس و ہیروڈیس ورجا

۱ اہو زمات تمان شورا کسان ویریشتید و عیسیٰ پیلاٹس ورجا بَردید ۲ و اون جا شکایت بُکودید، بگفیتید: «امان آ مرداک مُجرم بیافتیم. اون آمی مردوم گُمرآ کودن درہ و آمرہ وائانلانہ کی امپراطور روم مالیات فدیم و ادعا کونہ کی مسیح موعودہ یعنی ایٹا پادشا.» ۳ پیلاٹس عیسیٰ جا واورسہ: «تو یهود پادشائی؟» عیسیٰ جواب بدہ: «تو آطو بگفتی!» ۴ بازون پیلاٹس کاهنان سران و خلق بگفت: «ہی خطائی آن محکوم کودن رہ نیافتم.» ۵ اما اوشان زورِ مرا بگفیتید: «اون تمانِ یهودیہ درون جلیل جا بیگیفته حتی تا ہیا، ہرجا کی شہ مردوم خو آموختنِ مرا کوک کونہ.»

۶ اہطوکی پیلاٹس آن بیشتاوستہ، خواستی بدانہ اون جلیل شینہ؟ ۷ و چون بفہمست کی ہیروڈیس حُکمرانی منطقہ شینہ، عیسیٰ، اون ورجا اوسہ کود، چونکی ہیروڈیس اُ موقع اورشلیم درون ایسابو. ۸ ہیروڈیس ہطو کی عیسیٰ بیدہ، خیلی ذوق بُکود، خیلی زمات بو کی خواستی اون بیدینہ. چون اونچی کی عیسیٰ بارہ بیشتاوستہ بو، ناچہ دشتی نیشانہ ئی اون جا بیدینہ. ۹ پس عیسیٰ جا خیلی سؤال واورسہ، اما عیسیٰ جوابی اون ندہ. ۱۰ کاهنان سران و تورات

آموجگاران کی اويا ایسا بید، اونِ خیلی بُهتان بزئید. ^{۱۱} ہیرودیس و اون سربازانم عیسیٰ بی احترامی بُکودید و دَسپرِ گِفتید. بازون ایتا شائانہ قبا اونِ دُکودید و پیلانُس ورجا واگردانہ ئید. ^{۱۲} ہو روج میان، ہیرودیس و پیلانُس بنا بہ رفاقت بُکودید، چونکی پیشتر دشمند بید.

^{۱۳} ہو موقع پیلانُس کاهنان سران و مردوم پیلہ تران و خلقِ دوخواد ^{۱۴} و اوشانِ بگفت: «شُمان اَ مرداکِ می ورجا باوریدید و بگفتید کی مردومِ گُمرِ کونہ. من شیمہ جُلُو اونِ واورس وُورس بُکودم و اُ خطائان جا کی شُمان اونِ صُد گیدی ہیچی نیافتم. ^{۱۵} ہیرودیسم ہیچی نیافت، چونکی اونِ آمی ورجا واگردانہ. هَطو کی دینیدی، کاری نُکودہ کی مُستحقِ مردن بہہ. ^{۱۶} پس اونِ شَلاقِ رَنم و سَرا دَئم.» ^{۱۷} پیلانُس ہر عید، ایتا زیندانی اوشانِ رِہ سَرا دَئی.

^{۱۸} اما اوشان ایصدائی داد بزئید: «اونِ سر بہ نیستا کون و باراباسِ آمَہ سَرا دَن!» ^{۱۹} باراباس شورشِ واسی کی شار میان ایتفاق دکفتہ بو، و ئم آدمکوشی رِہ، خولتانک درون ایسا بو. ^{۲۰} پیلانُس کی خواستی عیسیٰ سَرا دِہ، ایوار دِہ اوشان مرا گب بزہ. ^{۲۱} اما اشان بازم داد بزئید: «مصلوب کون! اونِ مصلوب کون!» ^{۲۲} پیلانُس سیٹوم بار اوشانِ بگفت: «چرہ؟ چی بدی بُکودہ؟ من ہی خطائی اون جا نیافتم کی سزاوار مردن بہہ. پس اونِ شَلاقِ رَنم و سَرا دَئم.» ^{۲۳} اما اوشان داد مرا زور باوریدید و بخواستید کی مصلوب بہہ. آخر پسی اوشانِ داد حریف بُبوست ^{۲۴} و پیلانُس حُکمی کی خواستیدِ فدہ. ^{۲۵} اُ مردای کی شورش و قتل واسی خولتانک درون ایسابو و مردوم اونِ آزادیِ خواستیدِ وِلا کودہ و عیسیٰ اوشانِ واسپارد تا اوجور کی اوشانِ دیل خواستی اونِ مرا رفتار بُکونید.

عیسیٰ مصلوب بوستن

^{۲۶} وقتی کی عیسیٰ بردید، ایتا مرداک شمعون نام جہ قیزوان مردوم کی زمین جا بہ شارِ آموئی بیگفتید و صلیبِ اونِ کول سر بنئید، و وادار کودید کی اونِ عیسیٰ دُمبالسر فاکشہ. ^{۲۷} خیلی جہ مردوم، و زناکانیم کی خوشان سینہ سر زئید و گریہ زاری کودید، عیسیٰ دُمبالسر رادکفتید. ^{۲۸} عیسیٰ واگردست و اوشانِ بگفت: «آی اورشلیم گران، می واسی گریہ نُکونید شمراً و شیمہ زاکان رِہ گریہ بُکونید. ^{۲۹} چون اُ روجانی آہ کی خوائید گفتن: ”خوشا بہ حال زناکانی کہ اوشان رِہ زای نیبہ، خوشا بہ حال اُ زایدانی کی ہرگس نزا و سینہ ثانی کی ہرگس شیر فاندہ!“ ^{۳۰} ہو موقع، کوئان خوائید گفتن آمی سر فُگوردید!“ و پوشتہ ئان کی

”آمره ٻپوشانيد!“^{۳۱} چونڪي آڱه تَر چوب مرا اُٻو ٻُڪوڍيد، حُشڪ چوب مرا چي خوائيد ڪوڊن؟»

^{۳۲} دو تا ڊه مرداڪيم کي هر دو جنايتڪار بيد، بَرديدي تا عيسيٰ مرا ٻُڪوشيد. ^{۳۳} وقتي اُ جيگا کي جمجمه نام دَشتي فارسه ٿيد، اوياءِ عيسيٰ مَصلوبَ ڪوڍيد، وَا دوتا جنايتڪارم، ايتا اون راست وَر و اويتايم اون چپ وَر مصلوب ٻُڪوڍيد. ^{۳۴} عيسيٰ بگفت: «آي پٽر، اشان ببخش، چونڪي نانيد چي ڪوڊن ڏريد.» هو موقع اوشان فُرعہ ٿوڏه ٿيد تا عيسيٰ رخت خوشان ميان سام ٻُڪونيد. ^{۳۵} خَلق تماشاڪونان ايسابيد و مردوم پيله ترانم رَخشن زبدي و گفتميد: «بقيه ي مردوم نيجات ٻڏه! آڱه مسيح موعوده و خُدا انتخاب ٻُبوسته، وائال خودش نيجات ٻڏه.» ^{۳۶} سريازانم اون دَسپره گيفتميد. اشان عيسيٰ ورجا باموٿيد، تورش شراو اون ڏئيد ^{۳۷} و گفتميد: «آڱه يهود پادشائي، تره نيجات بدن.» ^{۳۸} ايتا بينيوسته ٿم اون سر جُور بچسبانہ ٿيد کي «آن ايسه يهوديان پادشا.»

^{۳۹} ايتا جه اُ دو تا جنايتڪار کي مصلوب ٻُبوسته بيد، بي احترامي مرا عيسيٰ بگفت: «مگه تو مسيح موعود نئي؟ پس خودت و آمره نيجات بدن!» ^{۴۰} اما اويتا اون تشر بزه و بگفت: «خُدا جا نترسي؟ توئم هو حُڪم ڏري! ^{۴۱} آمي مجازات به حقه، چونڪي آمي ڪارن سزاي. اما آ مرداي هي خطائي ٺُڪوده.» ^{۴۲} بازون بگفت: «آي عيسيٰ، وقتي به تي پادشائي فارسه ٿي، مره ٿم بياد باور.» ^{۴۳} عيسيٰ جواب ٻڏه: «حقيقتن، تره گم، ايمرو مي آمره بهشت درون خوائي ايسان.»

عيسيٰ مردن

^{۴۴} ساعت دورور دوازده ظهر بو کي تارڪي سراسر اُ ولايت بيگيفت و تا ساعت سه بعداز ظهر ادامه دَشتي، ^{۴۵} چونڪي آفتاو ڊه نتاوستي. هو موقع، پرده ٿي کي محرابگا درون آويزان بو، دو ٽيڪه ببو. ^{۴۶} بازون عيسيٰ ايڙگره مرا بگفت: «آي پٽر، مي روح تي دَسان واسپارم.» اُن بگفت و خو آخرين نفس بڪشه. ^{۴۷} سريازان فرمانده آ ايتفاق ڊئن مرا، خُداي ستايش ٻُڪوڊ و بگفت: «حقيقتن کي آ مرد بي گنا بو.» ^{۴۸} مردومي ٿم کي تماشا ڪوڊن ره جم بوسته بيد، وقتي اونچي کي ايتفاق ڊڪفته بو ي بيهه ٿيد، هوٻو کي خوشان سينه سر زئيد، خوشان خانه واگردستيد. ^{۴۹} اما همه اون آشنايان، اُ زناڪاني ٿم کي جليل جا اون ڏمبالسر روانه بوسته بيد، دور ايسابيد و آ ايتفاق ڊئن ديبيد.

عیسیٰ دفنِ کودن

۵۰ اویا ایتا مردای ایسابو یوسف نام، رامہ یہودیہ شار جا. اون عضو شورا بو. یوسف دُرستکار بو و صالح ۵۱ و شورا تصمیم و نظرِ مرا مُوافق نُبو. اون خُدا پادشائی رافا ایسا بو. ۵۲ آ مردای پیلأٹس ورجا بُشو و عیسیٰ جنازہ ی بخواست. ۵۳ پس عیسیٰ جنازہ ی بجیر باورده، ایتا کتان درون بیپچانہ و ایتا مقبرہ ی کی سنگ درون بساختہ بُبوستہ بو و ہیکس تا بحال اون درون نَنہ بید بنہ. ۵۴ آ رُج، رُج آمادہ بوستن عید رہ، بو و چیز ی بہ مُقدّسِ شنبہ رُج نمانستہ بو. ۵۵ زناکانی کی جلیل جا عیسیٰ دُمبال بامو بید، یوسف دُمبال بُشوئید و مقبرہ جائ و آنکی چُطو جنازہ ی اویا بنہ ئید بیدہ ئید. ۵۶ بازون بہ خانہ واگردستید، حنوط و عطریات چاکودید و شنبہ رُج درون، عینِ شریعتِ حُکم، استراحت بُکودید.

۲۴

عیسیٰ زندہ بوستن

۱ ہفتہ اولتا رُج کی یکشنبہ بو، صوب دم، زناکان حنوطی کی چاکودہ بید خوشان مرا اوسادید و مقبرہ بُشوئید. ۲ بیدہ ئید سنگی کی مقبرہ جُلُو نَنہ، ایتا کنار گیل بُخورده درہ. ۳ اما وقتی مقبرہ بدرون بُشوئید، عیسیٰ خُداوندِ جنازہ ی نیافتید. ۴ ایتفاقِ جا غاغا بوستید کی ناخبر دو تا مردای نورانی رختانِ مرا اوشان پھلو باسائید. ۵ زناکان ترسِ جا خوشان سرانِ بجیر توَدہ ئید؛ اما ا دو تا مردای اوشان بگفتید: «چرہ زندہ ی مُردہ ئان میان وامُجید؟ ۶ اون آیا نَسا، بلکی زندہ بُبوست! بہ یاد باورید موقعی کی جلیل درون ایسا بو، شمرأ چی بگفت. ۷ بگفت کی انسان پسر بایسی گُناکاران دَس مرا تسلیم بہ، مصلوب بہ و سیوم رُج زندہ بہ.» ۸ ہو موقع زناکان اون گبان بہ یاد باوردید. ۹ وقتی مقبرہ جا واگردستید، آ جریانُ یازده رسول و دیگران رہ واگویا بُکودید. ۱۰ زناکانی کی آ خبر رسولان فدہ ئید، مریم مَجْدَلِیہ، یوآنا، مریم یعقوب مار و زناکانی ئم اشان ہمرأ بید. ۱۱ اما رسولان خیال بُکودید کی زناکان ہَپرا گفتن دَرید و اوشان گبان واور نُکودید. ۱۲ با آن ہمہ پطرس ویرشت و مقبرہ سو بُدوست و فچمست و فندرست، اما جُز گفن ہیچی نیدہ. پس جہ اونچی کی بیدہ بو حیران بوست و بہ خانہ واگردست.

عمائوسِ راہ میان

۱۳ ہو روج، دوتا جہ اوشان «عمائوس» آبادی شئون دیبید کی دورور دہ کیلومتر جہ اورشلیم فاصلہ دشتی. ۱۴ اوشان جہ تمان جریاناتی کی ایتفاق دکفته بو همدیگر مرا گب زئیدی. ۱۵ هطوکی گرم گب زئن بید، عیسی، خودش، اوشان ورجا بامو و آشان مرا همراً بُبوست. ۱۶ اما اوشان واکوده کور بُبوستید کی عیسیٰ نشناسید. ۱۷ عیسیٰ اوشان جا واورسه: «راہ میان، همدیگر مرا چی باره گب زئیدی؟» هطو کی اوشان قیافه جا غم واریستی ساکت باسائید. ۱۸ بازون ایتا جہ اوشان کی گئوپاس نام دشتی، عیسیٰ جواب درون بگفت: «مگہ تو تنها غریبه ئی ایسی کی اورشلیم درون جہ اونچی کی آروجان میان ایتفاق دکفته بی خبری؟» ۱۹ عیسیٰ واورسه: «چی ایتفاقاتی؟» اوشان بگفتید: «اونچی کی عیسیٰ ناصری سر بامو. اون پیغمبری بو کی خُدا دید درون و تمان مردوم ورجا، کلام و کاران پُر فُوائی دشتی. ۲۰ و جُطو کاهنان سران و امی پیلہ تران اون فَدہ ئید تا مَرَدَن رِه محکوم ببه و اون مصلوب کودید. ۲۱ اما امان امید دشتیم کی اون هونی ببه کی بایسی اسرائیل نیجات بده. بعلاوه آن، جہ اُجریان تا الان سیوم روج درون ایسائیم. ۲۲ بعضی جہ زناکنم کی امی میان ایسائید، امره ماتا کودید. اوشان ایمره صُوب دَم مَقبره بُشوئید ۲۳ اما اون جنازه ی نیده ئید. هو موقع واکردستید، امره بگفتید رؤیا درون فیریشته ثانی بیده ئید کی آشان بگفتید عیسیٰ زندہ ئه. ۲۴ بعضی جہ امی رفقان مَقبره بُشوئید و جریان هوطو کی زناکان نَقْل بکوده بید، بیده ئید، اما عیسیٰ نیده ئید.» ۲۵ هو موقع عیسیٰ آشان بگفت: «چنقد شُمان نادانید! چره آنقد شمراً سخته کی پیغمبران گبان واور بکونید! ۲۶ مگہ نبایسی مسیح موعود آرنج ئان بیدینه و بازون به خو جلال فارسه؟» ۲۷ عیسیٰ بازین جہ موسیٰ و همۀ پیغمبران و اونچی کی تمان مُقدّس کیتابان درون اون باره بگفته بُبوسته بو، آشان رِه بنا به گب زئن بکود. ۲۸ وقتی اُ آبادی کی خواستید بیشید فارسن دیبید، عیسیٰ وانمود بکود کی خوائه دورتر بشه. ۲۹ اوشان بخواستید و بگفتید: «امی امرا بئس، چون هیچی نمانسته که روج تمان به و شب فارسه.» پس بدرون بُشو تا اوشان مرا بئسه. ۳۰ وقتی آشان مرا سُفره سر نیشته بو، نان اوساد و شکر بکود، پلک کود و اوشان فَدہ. ۳۱ هو موقع بو کی، اوشان چومان وازا بو و عیسیٰ بشناختید، اما هو دَم اوشان چوم جُلُو غیب بو. ۳۲ اوشان همدیگر جا واورسه ئید: «مگہ هو موقع کی راہ میان امی مرا گب زئی و مُقدّس بینویشته ئان امره واشکافانه ئی،

دیل امی سینہ درون تاپ تاپ نُکودی؟»^{۳۳} پس توند و تَأکیدِ ویریشتید و اورشلیم واگردستید. او یا ا یازده رسول بیافتید کی خوشان رفقان مرا جم بوسته بید،^{۳۴} اوشان گفتید: «آن حقیقت دَره کی خُداوند زنده بُبوسته، چونکی شَمعون رِه ظاهیر بوسته.»^{۳۵} بازون، ا دو نفر واگویا بوکودید کی راه درون چی ایترافی دکفته و چُطو عیسی وقتی کی نان پَلک کُودن دُوبو بشناختید.

عیسی شاگردان رِه ظاهیر به

^{۳۶}هنو هُوطو گب زئن دبید کی عیسی خُودش اشان میان باسا و بگفت: «سلام به شُمان!»^{۳۷} اما اوشان حیران و هراسان، خیال کُودید کی روح دئن درید.^{۳۸} عیسی اوشان بگفت: «چره اُطو پریشانید؟ چره شک شیمه دیل درون راه دیئیدی؟^{۳۹} می دَس و لِنگان فندرید. خودم ایسم! مره دَس بزئید و بیدینید روح گوشت و خاش ناره، اما هَطو کی دینیدی من دَرَم!»^{۴۰} اَن بگفت و خُو دَسان و لِنگان اشان نیشان بدَه.^{۴۱} اوشان ذوق جا ماتا بوستید و تنانستید واور بُکونید. پس عیسی اشان بگفت: «هیچی خوردن رِه دَریدی؟»^{۴۲} ای پَلک بیبیشته ماهی اون فَدَه ئید.^{۴۳} اون بیگفت و اشان چومان جُلُو بُخورد.^{۴۴} هو موقع عیسی اوشان بگفت: «آن هونیه کی وقتی شیمه مرا بوم گفتیم، اَن کی تمان اونچی موسی تورات درون و پیغمبران کِتابان و مزامیر درون می باره بینویشته بُبوسته، بایسی به انجام فارسه.»^{۴۵} بازون، اوشان فیکر وازا کود تا بتانید مُقدَس کِتاب بفهمید.^{۴۶} و عیسی اوشان بگفت: «بینویشته بُبوسته کی مسیح موعود رنج خوائه کِشئن و سیوم روج مرده ئان جا زنده خوائه بوستن،^{۴۷} و اون نام مرا توبه و گنائان آمرزش تمان مردوم رِه موعظه به و اورشلیم جا بنا خوائه بوستن.^{۴۸} شُمان ا چیان گوائانید.^{۴۹} من می پَر موعود شمراً اوسه کونم؛ پس شارِ درون بُسید تا هو موقع کی جه اعلی قدرت مرا پَر بید.»

عیسی به آسمان شه

^{۵۰}بازون عیسی اشان شار جا بیرون تا بیتِ عَنیا نزدیکی ببرد و او یا خو دَسان آسمان سمت درازا کود و اشان برکت بدَه؛^{۵۱} و هو دم کی اشان برکت دئن دُوبو اوشان جا سیوا بُبو، به آسمان بَرده بُبوست.^{۵۲} اشان اون پرستش بُکودید و پیله ذوق مرا اورشلیم واگردستید.^{۵۳} او یا یسره معبد درون ایسابید و خُدای شُکر و سپاس گفتید.